

Studium funkcjonalno-użytkowe (wstępne założenia programu funkcjonalno-użytkowego) dla zadania inwestycyjnego:

Centrum Muzyki w Krakowie

Adres obiektu budowlanego:

173/15, 173/16, 173/17, 173/18, 173/19, 173/20, 173/21 obr. 17
Śródmieście w Krakowie, województwo małopolskie

Nazwy i kody: grup robót, klas robót, kategorii robót:

71221000-3 Usługi architektoniczne w zakresie obiektów budowlanych
71222000-0 Usługi architektoniczne w zakresie przestrzeni
71420000-8 Architektoniczne usługi zagospodarowania terenu
71242000-6 Przygotowanie przedsięwzięcia i projektu, oszacowanie kosztów

45211360-0 Roboty budowlane w zakresie rozwoju miast
45212300-9 Roboty budowlane w zakresie budowy artystycznych
i kulturalnych obiektów budowlanych
45214400-4 Roboty budowlane w zakresie obiektów budowlanych
związanych ze szkolnictwem wyższym

Nazwa i adres Zamawiającego:

Filharmonia im. Karola Szymanowskiego w Krakowie
ul. Zwirzyńska 1, 31 - 103 Kraków

Opracowanie:

DELTA, ul. Kuźnicy Kołłątajowskiej 16/10, 31-234 Kraków

Kraków, grudzień 2013

Opracowanie: DELTA, 31-234 Kraków, ul. Kuźnicy Kołtająowskiej 16/10, we współpracy z zespołem zadaniowym Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie, Capelli Cracoviensis, Orkiestry Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Sinfonietta Cracovia i Akademii Muzycznej w Krakowie

Podstawa prawna opracowania:

- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego /Dz. U. Nr 202, poz. 2072 z późn. zm./
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym /Dz. U. Nr 130 poz. 1389 z późn. zm./
- Zlecenie Zamawiającego: Filharmonia im. Karola Szymanowskiego w Krakowie im. Karola Szymanowskiego w Krakowie, ul. Zwirzyńska 1, 31 - 103 Kraków

Spis treści

1. CZĘŚĆ OPISOWA:	5
I.1 Opis ogólny przedmiotu zamówienia:	5
1) lokalizacja i zagospodarowanie terenu	5
2) podstawowe funkcje projektowanej inwestycji	7
3) parametry określające wielkość obiektu i zakres robót budowlanych	10
4) grupy, klasy, kategorie robót określone w rozporządzeniu nr 2195/2002 z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie Wspólnego Słownika Zamówień (Dz. Urz. WE L 340 z 16.12.2002, z późn. zm.)	10
5) parametry zdolności usługowej obiektu, pojemność recepcyjna, liczba personelu, planowane wskaźniki	10
6) aktualne uwarunkowania wykonania przedmiotu zamówienia	11
▪ użytkownicy kompleksów – Akademia Muzyczna w Krakowie:	11
▪ użytkownicy kompleksów – Filharmonia im. Karola Szymanowskiego w Krakowie im. Karola Szymanowskiego:	16
▪ użytkownicy kompleksów – Capella Cracoviensis:	20
▪ użytkownicy kompleksów – Orkiestra Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Sinfonietta Cracovia :	24
▪ teren wyznaczony dla inwestycji i stan prawny:	26
▪ teren wyznaczony dla inwestycji i jego aktualne zagospodarowanie:	27
▪ otoczenie:	28
▪ uwarunkowania urbanistyczno-architektoniczne:	31
▪ infrastruktura:	31
▪ warunki geologiczne:	32
▪ zieleń istniejąca na terenie wyznaczonym dla inwestycji:	34
▪ uwarunkowania środowiskowe:	34
▪ dziedzictwo kulturowe na terenie wyznaczonym dla inwestycji	34
▪ zaawansowanie przygotowania zamierzenia inwestycyjnego; sporządzone opracowania i wykonane prace przedprojektowe:	36
7) ogólne właściwości funkcjonalno-użytkowe:	36
▪ powierzchnia użytkowa i powierzchnia zabudowy	36
▪ planowany okres eksploatacji	37
▪ pojemność recepcyjna	37
▪ wielkość i ilość pomieszczeń niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania obiektu	37
▪ pomieszczenia kluczowe	37
▪ określenie rodzajów węzłów higieniczno-sanitarnych	37
▪ ilość i rodzaje instalacji, możliwe kolizje istniejącej infrastruktury z planowanymi obiektami	38
▪ określenie zakresu funkcji i usług dodatkowych oraz towarzyszących	39
8) szczegółowe właściwości funkcjonalno-użytkowe:	39
▪ opis pomieszczeń użytkowych, wskaźniki powierzchniowo-kubaturowe i powierzchnie użytkowe poszczególnych pomieszczeń wraz z określeniem ich funkcji	39
▪ wskaźniki powierzchniowe zagospodarowania terenu	54
▪ parametry budynków i budowli pomocniczych, inne powierzchnie	54

- określenie wielkości możliwych przekroczeń lub pomniejszenia przyjętych parametrów powierzchni i kubatur lub wskaźników..... 55

I.2 Wymagania Inwestora w stosunku do przedmiotu zamówienia..... 55

- 1) Wymagania Inwestora w stosunku do przygotowania dokumentacji projektowej..... 55
- 2) Akustyka 57
- 3) Wymagania Inwestora w stosunku do realizacji prac budowlanych – wytyczne do projektowania..... 61
 - założenia generalne 61
 - zabudowa, architektura, powiązania funkcjonalne 62
 - konstrukcja 67
 - sale koncertowe..... 69
 - sala prób, sale ćwiczeń, pokoje prób indywidualnych..... 78
 - garderoby dla artystów:..... 81
 - strefa wejścia, foyer, węzły obsługowe 81
 - gastronomia..... 83
 - pokoje gościnne 83
 - pozostałe pomieszczenia 83
 - instalacje sanitarne 83
 - instalacje elektryczne 86
 - instalacje teletechniczne..... 89
 - otoczenie budynków Centrum Muzyki, zagospodarowanie terenu 89
 - założenia obsługi komunikacyjnej 90

I.3. Uzupełnienie części opisowej – część graficzna..... 92

- 1) Modele przygotowania i realizacji inwestycji 92
- 2) Postulowany przez Inwestora harmonogram realizacji inwestycji..... 92
- 3) Część graficzna: materiał ilustracyjny i opracowania koncepcyjne 92
 - lokalizacja, teren wyznaczony dla inwestycji – wielkość, tereny zainwestowane, tereny zielone 92
 - sąsiedztwo (otoczenie): obecne, przyszłe 92
 - powiązania komunikacyjne: obecne potencjalne (ulice i drogi dojazdowe, komunikacja publiczna, drogi rowerowe, dojścia)..... 92
 - wielkość głównych funkcji Centrum Muzyki w stosunku do powierzchni terenu, porównanie orientacyjnych powierzchni zabudowy do powierzchni działek..... 92
 - lokalizacja – przykładowe, możliwe usytuowanie budynków kompleksu Akademii Muzycznej i Kompleksu FK-CC-SC względem siebie i działki, place, park i funkcje dodatkowe 92
 - powiązania i relacje funkcjonalne segmentów, bloków i pomieszczeń użytkowych Centrum Muzyki..... 92
 - obiekty Centrum Muzyki i podobne obiekty w Polsce i na świecie – porównanie 92
 - referencje: przykłady rozwiązań podobnych przestrzeni miejskich 92

2. CZĘŚĆ INFORMACYJNA 93

- 1) Przepisy prawne i normy związane z projektowaniem i wykonaniem zamierzenia budowlanego 93

1. CZĘŚĆ OPISOWA:

I.1 Opis ogólny przedmiotu zamówienia:

1) lokalizacja i zagospodarowanie terenu

Teren wyznaczony dla inwestycji zlokalizowany jest na działkach ewidencyjnych nr 173/15, 173/16, 173/17, 173/18, 173/19, 173/20, 173/21 obr. 17 Śródmieście w Krakowie.

Teren położony jest na terenie dzielnicy II Grzegórzki, pomiędzy ulicami: Grzegórzecką, Bulwarem Kurlandzkim, w odległości ok. 2,5 km od Rynku Głównego – stanowiącego tradycyjne centrum miasta, oraz w podobnej odległości od Krakowskiego Centrum Komunikacyjnego łączącego funkcje węzła komunikacji międzynarodowej, krajowej, regionalnej i lokalnej (kolej pasażerska, komunikacja autobusowa, komunikacja tramwajowa).

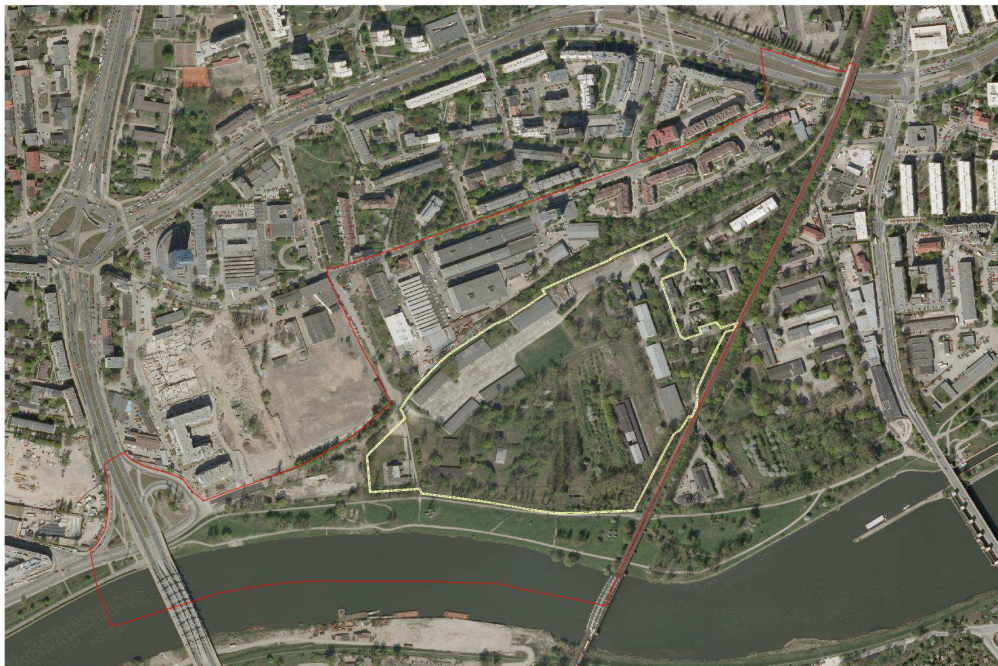
Teren wyznaczony dla inwestycji jako teren w gestii wojska długo był terenem zamkniętym – w rozumieniu przepisów ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz przepisów związanych z planowaniem przestrzennym. Infrastruktura podziemna jest w związku z tym słabo rozpoznana.

Teren pod względem komunikacyjnym jest dosyć wyizolowany. Najbliższe linie komunikacji publicznej obsługują Aleję Pokoju, ul. Grzegórzecką, będącą pierwotnie jedną z głównych arterii komunikacyjnych miasta, utraciła swoją rangę w wyniku realizacji inwestycji biurowo-usługowych-handlowych i mieszkaniowych zrealizowanych przy Rondzie Grzegórzeckim oraz w wyniku przebudowy Ronda Grzegórzeckiego, a także w wyniku budowy stopnia wodnego Dąbie. Rozbudowa Węzła Kottarskiego została do tej pory zrealizowana jedynie w ograniczonym zakresie i aktualnie brak powiązania tego węzła z terenami wyznaczonymi dla inwestycji.

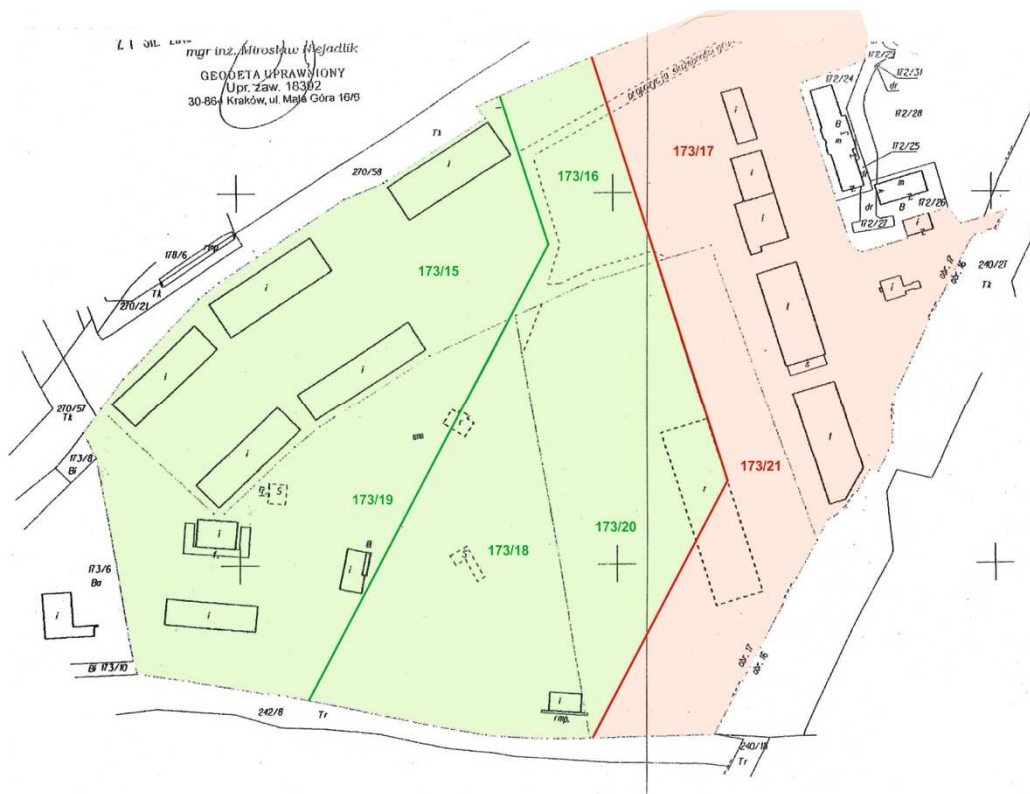
Obecnie teren wyznaczony dla inwestycji dostępny jest dla komunikacji samochodowej z ul. Zieleniewskiego (od strony zachodniej) i z ul. Skrzatów (od strony wschodniej): o ograniczonej przepustowości.

Bulwarem wiślanym i koroną wału przeciwpowodziowego poprowadzone są ścieżki rowerowe i pisse.

Teren jest zadrzewiony, zabudowany niską zabudową wykorzystywaną dawniej przez wojsko (funkcje obronne, magazyny), wyгородzony. Zob.: pkt 6) niniejszego Opracowania.

Rysunek 1. Teren wyznaczony dla zamierzenia inwestycyjnego „Budowa Centrum Muzyki w Krakowie”. Linią żółtą oznaczono granice terenów Centrum Muzyki, linia czerwona oznaczono proponowane granice terenu do objęcia miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego – za: J. Jeżak, *Analiza sytuacji planistycznej obszaru położonego przy ul. Wandy, wskazanego jako potencjalna lokalizacja Krakowskiego Centrum Muzyki, Kraków 2011*

Rysunek 2. Podział geodezyjny nieruchomości przeznaczonych dla realizacji inwestycji. Działki nr 173/17, 173/21 – we władaniu Akademii Muzycznej w Krakowie; działki nr 173/15, 173/16, 173/18, 173/19, 173/20 – we władaniu Wojskowej Agencji Mieszkaniowej (o ich nabycie zabiega Województwo Małopolskie i Gmina Miejska Kraków)

2) podstawowe funkcje projektowanej inwestycji

Inwestycja ma na celu zapewnienie optymalnych warunków pracy i perspektyw rozwoju dla: Akademii Muzycznej w Krakowie w Krakowie, Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie (dalej też: Filharmonia Krakowska), Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracovia.

Akademia Muzyczna jest uczelnią o wieloletnich tradycjach (założona w 1888 r.) i uznanej renomie, ale bez odpowiedniej (pod względem przestrzeni, kubatury, akustyki) bazy dydaktycznej. Akademia swoją bazę naukowo-dydaktyczną ma w budynku, którego pierwotną funkcją były usługi (bankowe), a potem wykorzystywany był dla potrzeb administracyjnych.

Filharmonia Krakowska jest instytucją kultury Województwa Małopolskiego o wieloletnich tradycjach (założona w 1909 r.) i uznanej renomie, ale także bez odpowiedniej (pod względem przestrzeni, kubatury, akustyki) infrastruktury. Obecnie zajmowany budynek, usytuowany w dawnym Domu Katolickim (wybudowanym w 1931 r., którego właścicielem jest Kuria Metropolitarna w Krakowie), usytuowany w bezpośrednim sąsiedztwie jednego z najbardziej ruchliwych węzłów tramwajowych, nie spełnia podstawowych wymagań akustycznych i nie można w nim organizować wydarzeń muzycznych w standardzie odpowiednim dla oczekiwań zarówno artystów i zespołów artystycznych, jak i coraz bardziej wymagających widzów.

Capella Cracoviensis i Sinfonietta Cracovia – instytucje kultury Gminy Miejskiej Kraków, o dużym potencjale i wyraźnym profilu artystycznym, znane i doceniane zarówno w kraju jak i za granicą, nie posiadają ani odpowiedniej bazy do prowadzenia prób, ani do występów artystycznych.

Inwestycja ma także na celu doprowadzić do ożywienia terenów poza ścisłym centrum miasta – poprzez wprowadzenie na tereny powojaskowe funkcji kulturalnych, edukacyjnych, usługowych („przemysły kultury”) i rekreacyjnych („przemysły czasu wolnego”).

Teren wyznaczony dla inwestycji jest dawnym terenem powojaskowym, który w XIX w. i częściowo w XX w. był częścią Twierdzy Kraków, a potem wykorzystywany był jako koszar, magazyny i warsztaty wojskowe, został pozbawiony swojej militarnej funkcji. Opuszczony, porośły w dużym stopniu dziką roślinnością, jest jednym z najbardziej atrakcyjnych terenów miasta ze względu na: swoją powierzchnię (12,25 ha), położenie (nad Wisłą, w pobliżu stref coraz bardziej intensywniej aktywności inwestycyjnej) i dostępność komunikacyjną (ograniczoną, ale z możliwością istotnej poprawy i powiązania z ważnymi miejskimi arteriami komunikacyjnymi).

W wyniku realizacji inwestycji powstać ma funkcjonalna, o wysokich walorach architektonicznych zintegrowana infrastruktura kultury i szkolnictwa wyższego, w oparciu, o którą i wokół której powstanie (częściowo równolegle, a częściowo w późniejszym etapie) przestrzeń i infrastruktura o wybitnych walorach urbanistyczno-architektonicznych, przyjazna dla mieszkańców, atrakcyjna dla gości, szeroko oddziałująca na otoczenie i powodująca istotny wzrost aktywności (społecznej, kulturowej, gospodarczej) w otoczeniu.

Opracowany dla potrzeb inwestycji projekt ma być zarówno dokumentacją realizacyjną – wystarczającą dla wybudowania infrastruktury kultury, jak również ma sprecyzować warunki, wskazać lokalizację i określić możliwe rozwiązania

funkcjonalne i architektoniczne dla przestrzeni publicznej i infrastruktury uzupełniającej (rekreacyjnej, usługowej, handlowej). Powstała infrastruktura wpisana ma być w kontekst przyrodniczy i kulturowy. Ważnym elementem całego założenia jest park, który powstanie na znacznej części terenu.

Zakłada się zaprojektowanie i wybudowanie obiektów w pełni funkcjonalnych, o bardzo dobrych warunkach akustycznych, o wybitnych walorach architektonicznych i w kompozycji z otoczeniem. Obiekty Centrum Muzyki powinny zapewniać doskonałe warunki dla realizacji i uczestnictwa w kulturze i sztuce oraz tworzyć przyjazne środowisko do pracy i nauki ludzi w nich przebywających.

Ponad 12-sto hektarowy teren jest w stanie pomieścić wiele różnych funkcji związanych z szeroko rozumianym „przemysłem czasu wolnego”. Stanowiąc one będą uzupełnienie oferty kulturalnej i artystycznej Centrum Muzyki.

Centrum Muzyki ma stanowić przestrzeń o wysokich standardach środowiskowych – obiekty będą wyposażone w niezbędne urządzenia techniczne i instalacyjne w technologiach proekologicznych.

Infrastruktura techniczna i rozwiązania materiałowe powinna umożliwić optymalne wykorzystanie dostępnych mediów i przyczynić do obniżenia kosztów eksploatacji – pomimo wysokich wymagań, jakich oczekuje się od Projektanta w zakresie zaawansowania rozwiązań technicznych i technologicznych.

Zakłada się, że skład zabudowy stanowić będą, ze względu m.in. na stan własności gruntów, dwa kompleksy:

- 1) Akademii Muzycznej – zlokalizowany na działkach nr 173/17 i 173/21,**
- 2) Filharmonii Krakowskiej, Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracovia – zlokalizowany na działkach nr 173/15, 173/16, 173/18, 173/19, 173/20.**

Oba kompleksy mieścić będą wszystkie funkcje niezbędne dla przygotowania realizacji programu artystycznego i edukacyjnego Akademii Muzycznej, Filharmonii Krakowskiej, Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracovia oraz dla rozwoju tych instytucji, przy czym część działalności koncertowej orkiestr realizowana będzie na zewnątrz (utrzymane będą np. koncerty Capelli Cracoviensis w kościołach, planowane są występy Sinfonietty Cracovia w budowanym Centrum Kongresowym).

Oba kompleksy powinny mieścić funkcje niezbędne dla ich samodzielnego funkcjonowania, przy czym 3 sale koncertowe (jedna w kompleksie Akademii Muzycznej, dwie w kompleksie Filharmonii Krakowskiej, Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracovia) powinny być dostępne dla wszystkich podmiotów funkcjonujących na terenie Centrum Muzyki – w zależności od potrzeb.

Sale koncertowe mają stworzyć warunki nie tylko dla występów i projektów artystycznych Filharmonii Krakowskiej, Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracovia i Akademii Muzycznej, ale także dla zapraszanych z zewnątrz artystów, orkiestr, zespołów artystycznych.

Centrum Muzyki powinno być także wykorzystywane do organizacji konferencji i sympozjów. Rozwiązania techniczne powinny umożliwić realizację takich funkcji.

Sale koncertowe, sale prób i pozostałe pomieszczenia będą nie tylko bazą dla realizacji obecnej formuły edukacyjnej i artystycznej, w jakiej działają Filharmonia Krakowska, Capella Cracoviensis, Sinfonietta Cracovia i Akademia Muzyczna, ale muszą stworzyć warunki dla rozwoju tych instytucji i zapewnić możliwość realizacji szerszego niż dziś programu.

Kompleks Akademii Muzycznej administrowany będzie przez Akademię Muzyczną.

Kompleks Filharmonii Krakowskiej, Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracovia – administrowany będzie przez Filharmonię Krakowską.

Na terenie urządzone zostaną parkingi dla obsługi obu kompleksów.

Obiekty muszą spełniać wymogi stawiane budynkom użyteczności publicznej, w tym m.in. dostępu dla osób niepełnosprawnych, zabezpieczenia przeciwpożarowego, sieci informatycznej, oświetlenia, ogrzewania, dozoru.

Otoczenie kompleksu Akademii Muzycznej i Kompleksu Filharmonii:

Jako elementy zagospodarowania terenu i małej architektury zaprojektowane i urządzone zostaną:

- miejsca spacerowe, miejsca wypoczynku typu parkowego
- ścieżki rowerowe
- trasy deskorolkowe
- toalety publiczne
- parkingi, "stacje" rowerów
- muzyczny plac zabaw
- ogród muzyki
- plac – wykorzystywany do parad, defilad, koncertów plenerowych
- amfiteatr (z rozsuwaną kopułą),
- sztuczne lodowisko.

Teren powinien być przedłużeniem/wprowadzeniem do kubaturowej strefy: muzyki i sztuki oraz miejscem rekreacji i wypoczynku (miejscem dla dzieci, rodziców, ludzi młodych, seniorów).

Zarząd Województwa Małopolskiego uchwałą nr 1346/13 z dnia 29 października 2013 roku uwzględnił projekt „Przygotowanie projektu Centrum Muzyki w Krakowie” na liście projektów, dla których prace studialne, przygotowawcze będą mogły zostać objęte finansowaniem z Małopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013 w ramach Działania 9.3 MRPO Pomoc techniczna.

Koncepcja budowy Centrum Muzyki w Krakowie została także przedstawiona przez Województwo Małopolskie stronie rządowej jako projekt do objęcia Kontraktem Terytorialnym 2014-2020. Oznacza to zapowiedź otwarcia możliwości dofinansowania budowy Centrum Muzyki w Krakowie ze środków nowej perspektywy Unii Europejskiej w latach 2014 - 2020.

W celu rehabilitacji przestrzennej miejsca i stworzenia właściwego otoczenia dla kompleksów Akademii Muzycznej oraz Filharmonii Krakowskiej, Capelli Cracoviensis i Sinfonietty Cracovia jako funkcje uzupełniające proponuje się:

- biblioteka, księgarnia – w tym muzyczna,
- infrastruktura dla prywatnych i publicznych szkół muzycznych, szkół baletowych, szkół tańca,
- dodatkowa infrastruktura kultury (np. ośrodek kultury),
- interaktywne i multimedialne muzeum muzyki,
- studia nagrań,
- usługi gastronomiczne: bistro, brasserie, kawiarnie
- sklepy i sklepiki: instrumentów muzycznych, ale też spożywcze, kwaciarnie, drogerie, etc.
- usługi: np. stroiciele instrumentów muzycznych,
- usługi hotelowe.

Ten, komercyjny zakres inwestycji, realizowany będzie równolegle lub w kolejnym etapie inwestycji. Zaplanowanie tych oraz innych podobnych funkcji (lokalizacji, gabarytów, infrastruktury technicznej) leży w gestii zespołu, którego zadaniem będzie zaprojektowanie kompleksów Akademii Muzycznej oraz Filharmonii Krakowskiej, Capelli Cracoviensis i Sinfonietty Cracovia.

3) parametry określające wielkość obiektu i zakres robót budowlanych

Por.: pkt), 8) niniejszego Opracowania.

4) grupy, klasy, kategorie robót określone w rozporządzeniu nr 2195/2002 z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie Wspólnego Słownika Zamówień (Dz. Urz. WE L 340 z 16.12.2002, z późn. zm.)

71221000-3 Usługi architektoniczne w zakresie obiektów budowlanych
71222000-0 Usługi architektoniczne w zakresie przestrzeni
71420000-8 Architektoniczne usługi zagospodarowania terenu
71242000-6 Przygotowanie przedsięwzięcia i projektu, oszacowanie kosztów

45211360-0 Roboty budowlane w zakresie rozwoju miast
45212300-9 Roboty budowlane w zakresie budowy artystycznych i kulturalnych obiektów budowlanych
45214400-4 Roboty budowlane w zakresie obiektów budowlanych związanych ze szkolnictwem wyższym

5) parametry zdolności usługowej obiektu, pojemność recepcyjna, liczba personelu, planowane wskaźniki

Kompleks Akademii Muzycznej:

- liczba stałych pracowników: 80
- ilość studentów: 700 (w tym 55 % kobiet)
- pojemność sali koncertowej: 550 (widownia) + 80 (artyści)

Kompleks Filharmonia Krakowska – Capella Cracoviensis – Sinfonietta Cracoviensis:

Filharmonia Krakowska:

- liczba stałych pracowników: 270

Capella Cracoviensis:

- liczba stałych pracowników: 45

Sinfonietta Cracoviensis:

- liczba stałych pracowników: 35

Pojemność sal koncertowych:

- pojemność głównej sali koncertowej: 1.500 (widownia) + 230 (artyści)
- pojemność sali kameralnej/eksperymentalnej: 350 (widownia).

6) aktualne uwarunkowania wykonania przedmiotu zamówienia

▪ użytkownicy kompleksów – Akademia Muzyczna w Krakowie:

Adres: ul. św. Tomasza 34

Status prawny:, publiczna uczelnia artystyczna, podległa Ministrowi Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Podległość organizacyjna: Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Akademia Muzyczna w Krakowie jest publiczną uczelnią artystyczną. Jako autonomiczna uczelnia akademicka działa na podstawie ustawy prawo o szkolnictwie wyższym oraz statutu, jej działalność pozostaje w zgodności z innymi aktami normatywnymi obowiązującymi w Rzeczypospolitej Polskiej.

Siedzibą uczelni jest Kraków. Akademia jest samorządną społecznością nauczycieli akademickich, studentów, doktorantów i innych pracowników nie będących nauczycielami akademickimi. W Akademii mogą działać organizacje zrzeszające pracowników, studentów, doktorantów i absolwentów na zasadach określonych w przepisach ich dotyczących. Akademia posiada osobowość prawną.

Celem działania Akademii jest:

- kształcenie studentów i doktorantów: kompozytorów, dyrygentów, teoretyków muzyki, instrumentalistów, śpiewaków, pedagogów i edytorów muzycznych przygotowujące do twórczej i artystycznej pracy zawodowej;
- wychowanie studentów i doktorantów w duchu prawdy i piękna oraz ideałów humanizmu ,
- prowadzenie działalności naukowo-badawczej w dziedzinie sztuk muzycznych,
- prowadzenie działalności kulturotwórczej w społeczeństwie,
- kształcenie i promowanie kadr naukowych.

Cele te Akademia realizuje poprzez:

- prowadzenie wyższych studiów muzycznych;
- prowadzenie studiów doktoranckich i studiów podyplomowych oraz kursów dokształcających,
- stwarzanie warunków dla stałego rozwoju kadry naukowej i dydaktycznej ,
- organizowanie konkursów muzycznych, kursów mistrzowskich i innych form artystycznego kształcenia ,
- prowadzenie badań naukowych związanych z określonymi dyscyplinami sztuki muzycznej, organizowanie konferencji, sesji , seminariów i sympozjów naukowych,
- działalność wydawniczą w zakresie prac naukowych, pomocy dydaktycznych i innych publikacji ,
- organizowanie koncertów i spotkań muzycznych w różnych środowiskach społecznych, także we współpracy z innymi instytucjami ,
- pomoc programowo-metodyczną dla szkolnictwa niższych stopni w zakresie kształcenia i wychowania muzycznego młodzieży,
- pomoc programowo-metodyczną dla instytucji kulturalno-oświatowych w krzewieniu kultury muzycznej,
- współpracę naukowo-artystyczną z uczelniami oraz z instytucjami krajowymi i zagranicznymi
- uczestnictwo w tworzeniu europejskiej przestrzeni szkolnictwa wyższego.

Aktualna struktura organizacyjna, ilość zatrudnionych osób (aktualna) z podziałem na poszczególne jednostki organizacyjne:

Liczba stałych pracowników naukowych: 39

Rektorat:

Funkcja	Liczba osób	Razem
Rektor	1	4
Prorektorzy	3	

Senat Akademii liczy 45 osób

Kancierz

Wydział I: Twórczości, Interpretacji i Edukacji Muzycznej

Dziekanat:

Funkcja	Liczba osób	Razem
Dziekan	1	7
Prodziekani	3	
Dziekanat administracja	3	

Instytut Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki:

Funkcja	Liczba osób	Razem
Dyrektor	1	63
Katedra Kompozycji	18	
Studio Muzyki Elektroakustycznej	5	
Katedra Dyrygentury	11	
Katedra Teorii i Interpretacji Dzieła	28	
Zespół Analizy i Interpretacji Muzyki Zespół Harmonii i Kontrapunktu (6) Zespół ds Kształcenia Słuchu (3)		

Instytut Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej i Rytmiki:

Funkcja	Liczba osób	Razem
Dyrektor	1	39
Katedra Badań Muzyczno-Edukacyjnych	14	
Katedra Chóralistyki	24	

Międzyuczelniany Instytut Muzyki Kościelnej:

Funkcja	Liczba osób	Razem
Dyrektor	1	12
Katedra Historii Liturgii UP JP II	1	
Katedra Muzyki Kościelnej UP JP II	5	
Katedra Muzyki Religijnej AM w Krakowie	5	

Wydział II: Instrumentalny

Dziekanat:

Funkcja	Liczba osób	Razem
Dziekan	1	7
Prodziekani	3	
Dziekanat administracja	3	

Funkcja	Liczba osób	Razem
Katedra Instrumentów Dętych Drewnianych i Akordeonu	20	147
Katedra Instrumentów Dętych i Blaszanych	10	
Katedra Fortepianu	15	
Katedra Organów	15	
Katedra Muzyki Dawnej	1	
Katedra Gitary i Harfy	6	
Katedra Skrzypiec i Altówki	20	
Katedra Wiolonczeli i Kontrabasu	14	
Katedra Kameralistyki	27	
Katedra Muzyki Współczesnej Jazzu i Perkusji	19	

Wydział III: Wokalno - Aktorski

Dziekanat:

Funkcja	Liczba osób	Razem
Dziekan	1	3
Prodziekani	1	
Dziekanat administracja	1	

Funkcja	Liczba osób	Razem
Katedra Wokalistyki	25	25

Jednostki międzywydziałowe:

Funkcja	Liczba osób	Razem
Zespół Przedmiotowy Fortepianu Obowiązkowego	7	18
Ogólnouczelniany Zespół Dydaktyczny Języka Obcego	6	
Ogólnouczelniany Zespół Dydaktyczny Nauk Humanistycznych i Wychowania Fizycznego	5	

Międzywydziałowe Studium Pedagogiczne – bazuje na etatowych pracownikach Akademii Muzycznej

Centrum Dokumentacji Twórczości Kompozytorów Krakowskich (1 kierownik /10 osób rady naukowej)

Biuro Promocji Artystycznej (6 osób)

Administracja:

Funkcja	Liczba osób	Razem
Dział nauczania - kierownik	1	58
Dziekanat Wydziału Twórczości Interpretacji i Edukacji Muzycznej	3	
Dziekanat Wydziału Wokalno- Aktorskiego		
Międzywydziałowe Studium Pedagogiczne		
Dziekanat Wydziału Instrumentalnego	3	

Dziekanat Studiów Doktoranckich	1	
Dział Kadr	2	
Kwestura	22	
Radca Prawny	1	
Pełnomocnik Rektora	1	
Dział Promocji artystycznej	6	
Ośrodek Współpracy Międzynarodowej	2	
Dział Wydawnictw	2	
Dział Administracyjno-Gospodarczy	2	
Archiwum	1	
Dom studencki	1	
Pracownia Strojów	7	
Portiernia	2	
Magazyn Instrumentów	1	

Ilość studentów: ok. 590-690 w jednym roku akademickim na przestrzeni ostatnich 5 lat, w tym w roku akademickim 2013/2014: 677 (w tym 377 kobiet).

Aktualna baza lokalowa:

- administracja, sale wykładowe, sale prób: ul. św. Tomasza 43 – pierwotnie budynek usługowy (bank), później administracyjny (KW PZPR),
- Dom Studencki przy ul. Przemyskiej 3, uruchomiony 1 października 2008 r. po remoncie kapitalnym; posiada 105 miejsc w pokojach 1 i 2-osobowych z aneksem kuchennym i łazienką.

Sale koncertowe Akademii Muzycznej w Krakowie:

- Aula „Floriana”, ul. Basztowa 8,
- Sala Koncertowa, ul. św. Tomasza 43 (widownia: 170 miejsc),
- Sala Kameralna, ul. św. Tomasza 43.

Opis aktualnej (lata 2010-2013) działalności naukowej, dydaktycznej, artystycznej:

Akademia Muzyczna w Krakowie to państwowa uczelnia muzyczna, kształcąca artystów muzyków na studiach pierwszego (dyplom licencjata), drugiego (tytuł magistra sztuki) oraz trzeciego (doktor sztuki) stopnia.

Akademia:

- kształci kompozytorów, dyrygentów, teoretyków muzyki, instrumentalistów, śpiewaków, pedagogów i edytorów muzycznych.
- prowadzi działalność naukowo-badawczą w dziedzinie sztuk muzycznych,
- organizuje konkursy muzyczne, kursy mistrzowskie i innych formy artystycznego kształcenia,
- organizuje koncerty, spotkania muzyczne, także we współpracy z innymi instytucjami,
- udziela pomocy programowo-metodycznej dla szkolnictwa niższych stopni w zakresie kształcenia i wychowania muzycznego młodzieży oraz dla instytucji kulturalno-oświatowych,
- rozwija współpracę naukowo-artystyczną z uczelniami oraz z instytucjami krajowymi i zagranicznymi.

W latach 2012 -2013 w Akademii Muzycznej w Krakowie w Krakowie przeprowadzono 17 postępowań habilitacyjnych w dziedzinie sztuk muzycznych w następujących dyscyplinach muzycznych : kompozycja 4, dyrygentura 5 oraz instrumentalistyka 8. W latach 2012 -2013 przeprowadzono jeden przewód doktorski.

Współpraca międzynarodowa: w 1986 roku Akademia nawiązała współpracę z Międzynarodową Akademią Bachowską ze Stuttgartu. W ramach programu

Socrates-Erasmus podpisanych zostało ok. 60 umów bilateralnych z innymi uczelniami muzycznymi na całym świecie. Ponadto Akademia należy do międzynarodowych stowarzyszeń: ABAM (Związek Bałtyckich Akademii Muzycznych), CEEPUS (Środkowoeuropejski Program Studiów Uniwersyteckich), AEC (Europejskie Stowarzyszenie Konserwatoriów).

Akademia Muzyczna w Krakowie w Krakowie współuczestniczy w programie wymiany studenckiej Erasmus a uczelnie partnerskie dla Akademii Muzycznej w Krakowie stanowią wiodące uczelnie muzyczne w Europie, głównie z Niemiec, Włoch, Hiszpanii, Szwajcarii Francji.

W Akademii Muzycznej w Krakowie działa od 2007 roku dobrze zorganizowany Ośrodek Współpracy Międzynarodowej zatrudniający 3 pracowników.

Akademia bierze aktywny udział w życiu artystycznym, kulturalnym i naukowym miasta i regionu. Wywodzi swoją historię od założonego w 1888 r. krakowskiego Konserwatorium Towarzystwa Muzycznego. Istotne w panoramie miasta, coroczne wydarzenia związane z Akademią to przede wszystkim Dni Muzyki Organowej (od 1965), Międzynarodowy Festiwal Perkusyjny (od 2003), Letnia Akademia Muzyczna w Krakowie (od 1999) oraz Międzynarodowy Konkurs Fletowy (od 1999). Organizowane są liczne międzynarodowe sympozja i seminaria teoretyczne oraz wykonawcze, jak np. XI International Congress on Musical Signification (2010).

W okresie od października 2012 do grudnia 2013 r. ok. 30 % (47/160) różnego typu wydarzeń artystycznych: koncertów (symfonicznych, kameralnych, mistrzowskich), prelekcji, wykładów, koncertów festiwalowych odbywało się poza głównymi salami koncertowymi oraz Gmachem Akademii Muzycznej w Krakowie (m.in. w Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie, kościele św. Krzyża, kościele św. Piotra i Pawła, bazylice O.O. Franciszkanów, kościele na Skałce, kościele św. Marcina, kościele św. Katarzyny, Bazylice Mariackiej, salach muzeów i galerii: Centrum Sztuki Współczesnej Solvay, Muzeum Sztuki Współczesnej MOCAR, Bunkra Sztuki, Muzeum Narodowego, Muzeum Inżynierii Miejskiej, w studiu TVP na Krzemionkach).

Planowane kierunki ewolucji / zmian w działalności programowej:

Akademia Muzyczna w Krakowie planuje umocnić swoją rangę jednej z najważniejszych w kraju wyższej uczelni artystycznej, dzięki realizacji inwestycji możliwe będzie podniesienie warunków kształcenia na poziomie wyższym. W najbliższych latach działalność prowadzona będzie w oparciu o istniejące wydziały, instytuty, katedry, zespoły, jednostki międzywydziałowe. Oferta w zakresie kształcenia sukcesywnie dostosowywana będzie do polityki kształcenia określonej przez państwo oraz do potrzeb na rynku szkolnictwa artystycznego. Rozwijana będzie współpraca międzyuczelniana: krajowa i zagraniczna oraz współpraca z innymi podmiotami z obszaru szerokorozumianej edukacji artystycznej i z jednostkami naukowo-badawczymi z obszaru kultury i sztuki.

Akademia będzie nie tylko uczelnią muzyczną, ale także ośrodkiem otwartym na inne formy kształcenia artystycznego i działalności artystycznej, a także podmiotem aktywnie uczestniczącym w życiu kulturalnym i artystycznym Krakowa i południowej Polski. W tym ostatnim aspekcie Akademia chce być nie tylko miejscem przekazu treści i form artystycznych, ale także przestrzenią inspirującą i umożliwiającą innym podmiotom i osobom rozwijanie aktywności artystycznej.

Goście i publiczność mają być nie tylko biernym widzem/odbiorcą, ale i aktywnym uczestnikiem biorącym czynny udział w życiu Akademii (nie tylko „wychowanie dla sztuki” ale też „wychowanie do sztuki”).

Docelowa struktura organizacyjna Akademii Muzycznej w Krakowie – ujęta została w szczegółowych założeniach funkcjonalno-użytkowych: pkt 8) niniejszego Opracowania.

▪ **użytkownicy kompleksów – Filharmonia im. Karola Szymanowskiego w Krakowie im. Karola Szymanowskiego:**

Adres: ul. Zwierzyniecka 1, 31 - 103 Kraków

Status prawny: publiczna / samorządowa instytucja kultury, prowadzona przez Województwo Małopolskie

Organ założycielski: Województwo Małopolskie.

Filharmonia jest samorządową instytucją kultury wyodrębnioną pod względem prawnym i ekonomiczno-finansowym, której organizatorem jest Województwo Małopolskie.

Uchwałą nr 286/99 Zarządu Województwa Małopolskiego z dnia 4 listopada 1999 r. w sprawie nadania statutów instytucjom kultury, dla których Województwo Małopolskie pełni funkcję organizatora - został nadany Statut Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie, stanowiący załącznik Nr 4 do Uchwały.

Filharmonia im. Karola Szymanowskiego w Krakowie, zwana dalej "Filharmonią", działa na podstawie ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (tj. Dz. U. z 1997 r. Nr 110, późn. 721 z późn. zm.)

Filharmonia została wpisana do rejestru instytucji kultury prowadzonego przez Województwo Małopolskie pod numerem RIK 5/99 z dnia 1 stycznia 1999 roku i posiada osobowość prawną.

Siedzibą Filharmonii jest Kraków, a obszarem jego działalności Rzeczypospolita Polska ze szczególnym uwzględnieniem województwa małopolskiego. Filharmonia ma prawo koncertowania także poza granicami kraju.

Podstawowym celem Filharmonii jest współtworzenie i upowszechnianie kultury muzycznej w oparciu o pracę artystyczną orkiestry symfonicznej, chóru, chóru chłopięcego, zespołów kameralnych oraz muzyków indywidualnych.

Filharmonia realizuje powyższe cele w szczególności poprzez:

- prowadzenie zawodowych zespołów: orkiestry symfonicznej, chóru i chóru chłopięcego,
- organizowanie koncertów symfonicznych, oratoryjnych, kameralnych, recitali, festiwali,
- tworzenie warunków dla edukacji kulturalnej, wychowanie przez sztukę, a zwłaszcza przygotowanie dzieci i młodzieży do roli odbiorców i przyszłych współtwórców kultury narodowej (koncerty i audycje przeznaczone dla dzieci i młodzieży szkolnej),
- tworzenie warunków sprzyjających rozwojowi twórczości i talentów artystycznych,
- współdziałanie z państwowymi i samorządowymi instytucjami kultury, organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami oraz osobami fizycznymi z kraju i z zagranicy.

Dla realizacji swoich zadań Filharmonia, we własnym zakresie lub w ramach współpracy z innymi instytucjami, organizacjami i podmiotami gospodarczymi krajowymi i zagranicznymi może:

- zatrudniać twórców, wykonawców oraz innych specjalistów,
- współdziałać z organizacjami społecznymi działającymi w dziedzinie kultury, a także z ośrodkami naukowymi, fundacjami oraz organizatorami festiwali, kongresów i innych przedsięwzięć,
- prowadzić własną działalność impresaryjną lub za pośrednictwem wyspecjalizowanych agencji,
- realizować transmisje i nagrania radiowe, telewizyjne, fonograficzne, filmowe, video oraz inne formy zapisu i odtwarzania obrazu i dźwięku,
- organizować kursy, seminaria, warsztaty i wystawy lub w nich uczestniczyć;
- prowadzić działalność wydawniczą,
- prowadzić inne szeroko pojęte formy działalności kulturalnej.

Aktualna struktura organizacyjna:

- Ilość zatrudnionych osób (aktualna) z podziałem na poszczególne jednostki organizacyjne:

Administracja: 11 osób.

Zespoły muzyczne liczą:

- orkiestra symfoniczna: 96 osób,
- chór mieszany: 82 osoby,
- kwintet dęty: 5 osób
- chór chłopięcy – 83 osoby (nie wlicza się dzieci)
- Filharmonia Quintet: 5 osób
- Cracow Horn Quartet: 4 osoby
- Kwartet Smyczkowy Filharmoników Krakowskich: 4 osoby
- Cracovienne Quartet: 4 osoby.

Struktura orkiestry symfonicznej:

Instrument	Liczba osób	Razem
I skrzypce	16	101
II skrzypce	14	
altówki	11	
wiolonczele	10	
kontrbasy	8	
flety	4	
oboje	5	
klarnety	4	
fagoty	4	
waltornie	6	
trąbki	4	
puzony	4	
tuba	1	
harfa	1	
kotły	2	
perkusja	3	
inspektor	1	
bibliotekarz	1	
konserwator fortepianu	1	
konserwator organów	1	

Struktura chóru mieszanego:

Funkcje	Liczba	Razem
dyrygent	1	85
soprany	23	
alty	25	
tenory	17	
basy	15	
akompaniatorzy	2	
inspektor	1	
bibliotekarz	1	

Filharmonia prowadzi chór chłopięcy (40 osoby), powoli stający się chórem mieszanym.

Struktura chóru chłopięcego:

Funkcje	Liczba	Razem
dyrygent	1	43

skład chóru	40	
asystent dyrygenta	1	
akompaniator	1	

Aktualna baza lokalowa:

Filharmonia im. Karola Szymanowskiego w Krakowie korzysta z budynku dawnego Domu Katolickiego, adaptowanego dla potrzeb filharmonii. Mieści on trzy sale:

- główna sala widowiskowa o wymiarach 20 m x 28 m mieści widownię na 693 osoby (parter, balkon i loże). Estrada o powierzchni 180 m² mieści ponad 200 muzyków,
- Sala Złota – usytuowana na I piętrze gmachu Filharmonii, jest pomieszczeniem odpowiadającym potrzebom organizatorów koncertów kameralnych, bankietów, sympozjów i konferencji; sala o powierzchni 134 m² mieści ok. 100 osób,
- Sala Błękitna – sala kameralna.

Warunki akustyczne w budynku i w salach koncertowych nie są dobre – obiekt zlokalizowany jest przy jednym z bardziej ruchliwych węzłów tramwajowych: do głównej sali koncertowej często przenoszą się drgania torowiska. Budynek nie spełnia wielu wymogów przeciwpożarowych, jego wnętrze jest нефunkcjonalne.

Aktywność poza siedzibą (w innych obiektach) w ostatnich latach:

Zespoły Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie koncertują kilka razy w roku w innych obiektach poza swoją siedzibą: w salach Uniwersytetu Jagiellońskiego, na Zamku na Wawelu.

Korzystając z własnej siedziby, a także z sal w innych miejscach zorganizowano kilka festiwali i wydarzeń międzynarodowych na wysokim poziomie artystycznych (m.in. Festiwal Mahlera).

Zespół Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie występuje gościnnie na scenach i estradach w różnych krajach Europy. Współpraca międzynarodowa, ze względu na złą sytuację międzynarodową, musiała zostać w ostatnich latach ograniczona.

Wykorzystanie posiadanego i potencjalnego potencjału Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie jest ograniczone ze względu na zbyt małą ilość środków finansowych na działalność oraz ze względu na nieodpowiednią bazę lokalową (starania o wybudowanie w Krakowie budynku dla potrzeb filharmonii „z prawdziwego zdarzenia” trwają już kilkadziesiąt lat).

Działalność edukacyjna prowadzona jest, oprócz zajęć i projektów realizowanych w siedzibie, także w szkołach i domach kultury na terenie Krakowa.

Opis aktualnej (lata 2010-2013) działalności artystycznej i edukacyjnej:

Filharmonia im. Karola Szymanowskiego w Krakowie jest jedną z najważniejszych instytucji artystycznych miasta. Koncentruje się zarówno na regularnych koncertach symfonicznych i oratoryjnych, stałej działalności edukacyjnej jak i wydarzeniach muzycznych oraz festiwalach. Ogromne znaczenie dla życia artystycznego miasta i edukacji artystycznej ma stała obecność wydarzeń muzycznych przygotowywanych przez Filharmonię, ich cykliczność i regularność.

Koncerty symfoniczne i oratoryjne Orkiestry i Chóru Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie odbywają się będą w soboty lub w piątki i w soboty (w sezonie) w sali koncertowej Filharmonii. Prowadzone są przez wybitnych dyrygentów polskich i zagranicznych. Repertuar koncertów obejmuje szerokie spektrum literatury orkiestrowej i solistycznej od późnego baroku do dzieł aktualnie komponowanych.

Koncerty kameralne odbywają się w Sali Złotej Filharmonii.

Cykl koncertów symfonicznych „Musica Ars Amanda” skierowany jest do młodzieży gimnazjalnej i licealnej. Charakteryzuje się on mozaiką stylów i form muzycznych, i ma wprowadzić nastoletnią widownię w świat muzyki od klasyki do czasów współczesnych. Wielkim atutem cyklu są jego wykonawcy, nierzadko artyści zagraniczni. Młodzież ma okazję poznać zarówno słynnych polskich dyrygentów i solistów, jak i utalentowanych rówieśników. Koncerty poprzedzane są prelekcją.

Koncerty odbywają się w czwartki i w piątki (około 6 programów w sezonie, każdy program wykonywany jest dwa razy).

Kilka razy w roku organizowane są recitale fortepianowe, podczas których występują najwybitniejsi mistrzowie klawiatury z Polski i zagranicy oraz laureaci konkursów pianistycznych w repertuarze na fortepian solo.

W listopadzie organizowane są Dni Muzyki Organowo- Klawesynowej.

Tradycją stają się Koncerty Uniwersyteckie, odbywające się cyklicznie poza budynkiem filharmonii w Auli Collegium Novum Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Ważnym elementem działalności edukacyjnej jest cykl koncertów symfonicznych przeznaczonych dla młodzieży gimnazjalnej i licealnej „Musica ars amanda”, wprowadzający nastoletnią widownię w świat muzyki od klasyki do czasów współczesnych.

„Koncerty dla dzieci” – to forma obcowania z muzyką klasyczną, przygotowana z myślą o dzieciach w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Koncerty odbywają się na ulicach Krakowa oraz w sali Filharmonii. W sezonie 2013/2014 przewidziano 8 cykli koncertowych, w każdym cyklu założono 5-9 koncertów.

W budynku filharmonii odbywają się również spotkania z muzyką, tańcem i śpiewem dla dzieci w wieku od 0 do 3 lat oraz dla kobiet w ciąży, z wykorzystaniem metody prof. E.E. Gordona. Ten cykl koncertowy nazywa się „Smykowe Granie”. W aktualnym sezonie przewidziano 9 cykli koncertowych, w ramach każdego cyklu założono 6 koncertów.

W ramach audycji szkolnych w szkołach i domach kultury prowadzone są przez sprawdzonych, pełnych pasji muzyków-prelegentów, spotkania, które przybliżają zainteresowanym świat dźwięków.

Filharmonia prowadzi stały chór chłopięcy.

Z dużych, międzynarodowych festiwali zorganizowanych przez Filharmonię wymienić można „Gustaw Mahler Festival”, który odbył się w 2011 r.

W 2013 r. Filharmonia im. Karola Szymanowskiego w Krakowie planowała zrealizować ponad 600 przedsięwzięć kulturalnych, w tym:

– koncerty symfoniczne, oratoryjne i chóralne	45
– koncerty Musica Ars Amanda	13
– koncerty kameralne	6
– koncerty dla dzieci	53
– recitale	1
– Koncerty Uniwersyteckie	4
– audycje szkolne	442
– Smykowe granie	54

Odbiorcy i frekwencja wydarzeń i projektów artystycznych, programu edukacyjnego (lata 2010-2013):

Frekwencja podczas koncertów i wydarzeń muzycznych w Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie

- rok 2010: 68,6 tys.
- rok 2011: 70 tys.
- rok 2012: 75,3 tys.

Planowane kierunki ewolucji / zmian w działalności programowej:

Filharmonia im. Karola Szymanowskiego w Krakowie zamierza znacząco rozbudować swoją ofertę artystyczną. W przypadku wybudowania nowego gmachu dla potrzeb Filharmonii, instytucja zamierza podwoić frekwencję na swoich występach.

Poszerzeniu i wzbogaceniu ulegnie zarówno oferta artystyczna jak i edukacyjna. Poszerzona zostanie oferta edukacyjna. Wzmocniona zostanie rola zespołów: orkiestry symfonicznej, chóru, chóru chłopięcego oraz zespołów kameralnych. Zwiększona zostanie liczba koncertów, festiwali, recitali. Rozwijana będzie współpraca z innymi orkiestrami i zespołami muzycznymi w kraju oraz współpraca i wymiana międzynarodowa (m. in. w zakresie koprodukcji). Do pracy i do występów gościnnych Filharmonia zamierza zaprosić międzynarodowej sławy kompozytorów, dyrygentów i artystów. Podstawą repertuaru będzie muzyka klasyczna i współczesna.

Wzbogacona i rozwinięta zostanie działalność edukacyjna, skierowana do dzieci, młodzieży, seniorów, grup zagrożonych marginalizacją kulturową ze względu na niepełnosprawność. Wprowadzone zostaną nowe cykle edukacyjne skierowane do szkół, jak i do odbiorców indywidualnych (np. dzieci z rodzicami i opiekunami).

Nawiązana zostanie nowa współpraca międzynarodowa w ramach działalności finansowanej ze środków programu Creative Europe, MRPO na lata 2014-2020 oraz Programów prowadzonych przez MKDiN (projekty miękkie, partnerskie, sieci współpracy).

▪ **użytkownicy kompleksów – Capella Cracoviensis:**

Adres: ul. Zwierzyniecka 1, 31 - 103 Kraków

Status prawny: samorządowa / gminna instytucja kultury.

Organ założycielski: Gmina Miejska Kraków

Capella Cracoviensis jest miejską instytucją kultury, posiadającą osobowość prawną, działającą na podstawie przepisów prawa, a w szczególności:

1. ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 13, poz. 123 z późn. zm.),
2. ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jednolity z 2001 Dz. U. Nr 142 poz. 1592 z późn. zm.),
3. ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 z późn. zm.),
4. Statutu nadanego w dn. 11,07.2012 r. (Uchwała nr LII/681/12)

Funkcję organizatora Capelli Cracoviensis sprawuje Gmina Miejska Kraków. Siedzibą Capelli Cracoviensis jest Miasto Kraków, a terenem działania Capelli Cracoviensis jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej. Capella Cracoviensis może prowadzić także działalność poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, na zasadach określonych w odrębnych przepisach prawa.

Podstawowym celem działalności Capelli Cracoviensis jest tworzenie i upowszechnianie kultury muzycznej, zaspokajanie potrzeb i dążeń kulturalnych publiczności Krakowa i Polski oraz godne reprezentowanie kultury polskiej za granicą.

Do zadań Capelli Cracoviensis należy:

1. kształtowanie, prezentacja i upowszechnianie humanistycznych wartości kultury narodowej i światowej,
2. rozwijanie, kultywowanie oraz upowszechnianie tradycji narodowych i lokalnych oraz ochrona dziedzictwa kulturowego,
3. tworzenie warunków dla edukacji muzycznej i wychowania przez sztukę, ze szczególnym uwzględnieniem edukacji muzycznej młodzieży,
4. tworzenie warunków sprzyjających twórczości i rozwojowi talentów muzycznych,

5. dokumentowanie swej działalności poprzez utrwalanie dźwiękowe arcydzieł polskiej i światowej literatury muzycznej oraz osiągnięć jej wybitnych wykonawców,
6. gromadzenie wydawnictw nutowych.

Capella Cracoviensis realizuje swoje zadania poprzez organizację koncertów i festiwali muzycznych a także sympozjów naukowych, kursów wykonawstwa muzycznego, utrwalanie dźwiękowe arcydzieł polskiej i światowej literatury muzycznej, gromadzenie wydawnictw nutowych i książkowych, płyt, taśm z nagraniami i zabytkowych instrumentów muzycznych.

Historia i zakres działalności:

Capella Cracoviensis to zespół muzyczny powstały w 1970 z inicjatywy dyrygenta i muzykologa Stanisława Gałońskiego. Do 30 października 2008 był jej dyrektorem i kierownikiem artystycznym, od 1 listopada 2008 stanowisko to objął Jan Tomasz Adamus.

Jako gminna instytucja kultury, Capella została powołana Zarządzeniem Prezydenta Miasta Krakowa (nr 107/82) w dn. 31.12.1982 roku.

Capella Cracoviensis specjalizuje się w stylowym wykonawstwie muzyki dawnych wieków. Repertuar zespołu obejmuje kompozycje od manierystycznych madrygałów przez wczesnobarokowe dzieła polskie i europejskie, dojrzałe barokowe i klasycystyczne utwory po muzykę doby romantyzmu. Ponadto chór CC zdolny jest wykonywać także awangardowe XX-wieczne kompozycje. CC nie kieruje się narzuconymi przez literaturę podziałami i wykonuje muzykę tak sakralną, jak i świecką. Od strony formalnej CC wykazuje się elastycznością, która pozwala na zajmowanie się muzyką o zróżnicowanych obsadach: od subtelnej kameralistyki, także wokalne, przez barokowe i klasycystyczne dzieła symfoniczne po duże, angażujące liczne składy instrumentalistów i śpiewaków formy oratoryjne i operowe.

Aktualna struktura organizacyjna: Zasadniczy trzon Capelli Cracoviensis tworzy zespół artystyczny, który składa się z orkiestry kameralnej, zespołu madrygalistów, męskiego zespołu wokalnego (kantantów) oraz samodzielnej grupy dętej. Całość tworzy zespół oratoryjno-kantatowy. Administracja instytucji ograniczona jest do kilku osób.

Ilość zatrudnionych osób (aktualna) z podziałem na poszczególne jednostki organizacyjne:

Capella Cracoviensis zatrudnia aktualnie na etatach 42 osoby, z czego 32 osoby stanowi zespół artystyczny (w tym: orkiestra – 20 osób, śpiewacy – 10 osób), 10 to pracownicy administracji i obsługi. W planach na rok 2014 przewidziano zatrudnienie 2 osób do zespołu artystycznego.

Aktualna baza lokalowa: ul. Zwirzyńska 1 – orkiestra korzysta z pomieszczeń Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie oraz, dla potrzeb realizacji wydarzeń kulturalnych, z obiektów na terenie miasta

Aktywność poza siedzibą (w innych obiektach) w ostatnich latach:

Capella Cracoviensis brała udział w nagraniach oraz uczestniczyła w spektaklach i koncertach wystawianych m.in. w salach koncertowych na terenie Krakowa poza siedzibą Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie (różnej wielkości – w zależności od granego/wystawianego dzieła), w salach teatralnych (Teatr im. Słowackiego w Krakowie), w kościołach i obiektach sakralnych (m.in. w kościele Franciszkanów w Krakowie, kościele Bernardynów w Krakowie, św. Marcina w Krakowie, Św. Krzyża), w muzeach (m.in. Galeria Sztuki Polskiej XIX w Sukiennicach w Krakowie, Narodowy Teatr Stary). Najchętniej występuje w obiektach o XVII-XIX wiecznym wystroju i klimacie oraz w teatrach o tradycyjnym układzie sceny i widowni, ale nie unika też współcześnie zorganizowanych sal koncertowych (występowała m.in. w Europejskim Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Lusławicach).

Capella Cracoviensis aktywnie uczestniczy w festiwalach i koncertach muzyki XVII-XIX wiecznej organizowanych poza granicami kraju: najchętniej w salach koncertowych i obiektach, z myślą o których dzieła były komponowane.

Należy zaznaczyć, że choć znaczna część repertuaru CC to muzyka religijna, dla której naturalną przestrzenią są wnętrza kościelne, korzystanie z nich jest zawsze utrudnione z powodu ograniczeń wynikających z rytmu nabożeństw, problemów z zapleczem technicznym (instalacja lamp, krzeseł, pulpity itp.), wreszcie w zimie kościoły muszą być wykluczone z powodu chłodu. Pamiętać też trzeba, że ze względu na akustykę koncerty w kościołach pozostają artystycznym kompromisem.

Opis aktualnej (lata 2010-2013) działalności artystycznej i edukacyjnej:

Zespół muzyki dawnej Capella Cracoviensis wykonuje przede wszystkim oratoria, opery, muzykę instrumentalną orkiestrową i kameralną XVI-XIX-wieczną.

Drugim propagowanym niemal równie intensywnie nurtem była muzyka polska doby baroku, dotąd prezentowana incydentalnie, a ostatnio zdobywająca, m.in. dzięki Capelli Cracoviensis, coraz większą regularność i popularność.

Capella Cracoviensis uważana jest za jeden z najbardziej dynamicznie rozwijający się polski zespół specjalizujący się w stylowym wykonawstwie muzyki dawnej. Ambitne projekty realizuje często w sposób bezkompromisowy i na najwyższym poziomie artystycznym, współpracując z wybitnymi muzykami o podobnej wrażliwości. Regularnie koncertują z orkiestrą Vincent Dumestre (Le Poème Harmonique), Fabio Bonizzoni (La Risonanza), Alessandro Moccia (Orchestre des Champs-Élysées), Andrew Parrott, Paul Goodwin czy Ensemble Oltremontano, gościnnie zaś Accademia Bizantina, Fretwork, Nachtmusique, Paul McCreesh, Giuliano Carmignola czy Christophe Rousset (Les Talens Lyriques).

Obok działalności koncertowej orkiestra bada terytoria barokowej i klasycystycznej opery realizując w Polsce ich sceniczne wersje.

Capella Cracoviensis to, obok zespołu instrumentalnego, także zespół wokalny zdolny wykonywać repertuar od manieryzmu po awangardowe kompozycje XX-wieczne. Chór Capelli Cracoviensis występował m.in. na festiwalach „Misteria Paschalia”, „Opera Rara”.

Capella Cracoviensis gości na wybitnych festiwalach europejskich: Haydn Festspiele Brühl, Bachfest Leipzig, SWR Festspiele, w 2014 roku wystąpi na Händel Festspiele Halle. Regularnie koncertuje poza Polską: w wiedeńskim Konzerthaus, w Wersalu, Brukseli, Gandawie, Lwowie i w Kijowie.

Dzięki licznym projektom scenicznym i koncertowym Capella Cracoviensis na stałe wpisała się w europejski pejzaż „dramma per musica” - wystawiając dotychczas m.in. opery Mozarta, Glucka i Händla.

Capella Cracoviensis jest członkiem stowarzyszenia Opera Europa zrzeszającego ponad 130 instytucji i festiwali operowych z 36 krajów Starego Kontynentu. W ramach tego stowarzyszenia Capella Cracoviensis bierze udział w spektaklach instytucji zrzeszonych w Opera Europa oraz uczestniczy i współorganizuje projekty artystyczne, warsztaty, wymianę doświadczeń.

Capella Cracoviensis uczestniczy też w projektach plenerowych i nagraniach, np. w nagraniu płyty „Bach Rewrite” (na płycie znalazły się koncerty klawesynowe Bacha w interpretacji Piotra Orzechowskiego „Pianohooligana”, Marcina Maseckiego i Capelli Cracoviensis – koncerty wykonane zostały przez orkiestrę smyczkową i fortepiany elektroakustyczne; materiał został zarejestrowany w Europejskim Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Lusławicach).

Obecny repertuar skierowany jest do szerokiego grona odbiorców. Od kilku lat działania orkiestry skupiają się w dużej mierze na dotarciu do młodego odbiorcy. Chodzi tutaj nie tylko o adresowane dla najmłodszych koncerty w ramach cyklu Matinée, ale także o zachęcanie młodych słuchaczy do uczestnictwa w koncertach wieczornych, przede wszystkim poprzez odpowiednie, docierające do młodego pokolenia działania promocyjne (na przykład z wykorzystaniem portali społecznościowych). W tym celu stworzony został letni cykl „Koncerty w Parku Kulturowym Kraków – Stare Miasto”.

Ważnym dla życia miasta przedsięwzięciem są regularne, praktycznie cotygodniowe koncerty edukacyjne „Matinée – koncerty dla juniorów i seniorów”.

Wyjątkową inicjatywą są też otwarte przesłuchania dla śpiewaków, dające możliwość prezentacji licznie przyjeżdżającym do Krakowa młodym wokalistom, którzy w ten sposób zyskują szansę na rozpoczęcie współpracy z orkiestrą, a także z innymi instytucjami.

Dzięki nowym projektom poszerzeniu uległa też grupa odbiorców: choć podstawową pozostają miłośnicy muzyki dawnej, tak z Krakowa, jak i z innych miast (nie tylko Polski), przyjeżdżający na koncerty Capelli (grupa to rosnąca i niezwykle istotna, a Capella wciąż pozostaje najważniejszym polskim zespołem prowadzącym dla niej regularną działalność), doszli jednak także bardziej przypadkowi słuchacze, korzystający z koncertów letnich oraz część seniorów – bywalców „Matinée”.

W 2012 r. Capella Cracoviensis wystąpiła w cyklu „VERBA ET VOCES – Wielkie Oratoria” (2012 r.) wykonując oratoria Händla, podczas Międzynarodowych Targów Muzycznych MIDEM w Cannes, podczas Festiwalu Muzyki Polskiej, w finale Festiwalu Bachowskiego (w Świdnicy), była współorganizatorem Festiwalu Paschalnego „Musica Poetica” (w tarnowskich kościołach).

Capella Cracoviensis jest jedynym polskim zespołem prezentującym XVIII-wieczne dzieła operowe na dawnych instrumentach i w zgodzie z historycznymi praktykami wykonawczymi.

Capella Cracoviensis jest członkiem stowarzyszenia Opera Europa zrzeszającego ponad 130 instytucji i festiwali operowych z 36 krajów Europy. W ramach tego stowarzyszenia Capella Cracoviensis bierze udział w spektaklach instytucji zrzeszonych w Opera Europa oraz uczestniczy i współorganizuje projekty artystyczne, warsztaty, wymianę doświadczeń.

Odbiorcy i frekwencja wydarzeń i projektów artystycznych, programu edukacyjnego (lata 2010-2013):

Publiczność zespołu to w latach 2010 – 2012 to w latach 86 000 osób, w tym:

- 2010 r.: 53.400 (w tym 30 tys. na rynku)
- 2011 r.: 21.977
- 2012 r.: 11.000.

Planowane kierunki ewolucji / zmian w działalności programowej:

Capella Cracoviensis chce budować swoją pozycję jako orkiestra barokowa – realizująca zarówno samodzielnie projekty i wydarzenia artystyczne, jak również poszukiwany partner dla innych zespołów do realizacji większych i bardziej złożonych przedsięwzięć. Rozwijana będzie działalność edukacyjna – skierowana zarówno do młodzieży jak i seniorów.

Z uwagi na poszerzenie oferty programowej, większą liczbę wydarzeń, wzrośnie zatrudnienie przede wszystkim w dziale producencko – impresaryjnym.

Miejscem realizacji projektów i wydarzeń artystycznych będą, podobnie jak dotąd obiekty i sale, które poprzez swój wystrój i klimat artystyczny są najlepszą oprawą dla dzieł XVII-XIX wiecznych. Centrum Muzyki w Krakowie dla Capelli Cracoviensis ma być przede wszystkim bazą i przestrzenią dla prób, przygotowania projektów i wydarzeń. Występy odbywać się będą nie tylko w salach koncertowych Centrum Muzyki, ale także w innych salach na terenie Krakowa, Polski i Europy. Capella Cracoviensis nadal niewątpliwie korzystać będzie z budynków sakralnych, tradycyjnych scen teatralnych, małych i średnich scen muzycznych.

Nowy program kulturowy powinien docierać do słuchaczy reprezentujących różnorodne grupy społeczne zgodnie z ideą aktywizacji kulturalno – społecznej i przeciwdziałania przeciw wykluczaniu. Wdrażane będą działania umożliwiające

uczestnictwo w wydarzeniach kulturalnych osobom starszym, znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej poprzez zaawansowany system dystrybucji darmowych kart wstępu we współpracy z Jednostkami Pomocy Społecznej. W dalszym ciągu – W 2013 roku Instytucja podjęła stałą współpracę z Uniwersyteciem Dzieci, która będzie kontynuowana w kolejnych sezonach poprzez regularną organizację koncertów i wykładów.

Działania promocyjne i marketingowe instytucji będą koncentrowały się również na zagadnieniu szeroko pojętej turystyki kulturalnej, docieraniu nie tylko do turysty indywidualnego ale również do klienta biznesowego, uczestników organizowanych w Krakowie konferencji, zjazdów itp. Ważnym narzędziem w realizacji tego założenia będzie budowanie platformy informacyjnej tworzonej we współpracy z innymi partnerami, instytucjami kulturalnymi w celu tworzenia wspólnej oferty kulturalnej Miasta, ułatwiającej dostęp do informacji oraz obsługę odbiorcy.

▪ **użytkownicy kompleksów – Orkiestra Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Sinfonietta Cracovia :**

Adres: ul. Papiernicza 2, Kraków – Dworek Białoprądnicki

Status prawny: gminna / miejska instytucja kultury

Organ założycielski: Gmina Miejska Kraków

Aktualna struktura organizacyjna:

zespół artystyczny:

- dyrygent (1), 1. skrzypce (5 osób), 2. skrzypce (5 osób), altówka (3), wiolonczela (4), kontrabas (1), flet (1), obój (1), klarnet (1), fagot (1), waltornia (1).

Orkiestra Sinfonietta Cracovia jest miejską, artystyczną instytucją kultury, wyodrębnioną pod względem organizacyjnym i ekonomiczno – finansowym, nadzorowaną przez organizatora, którym jest Gmina Miejska Kraków.

Orkiestra została wpisana 10.10.1994 r. do rejestru instytucji kultury, prowadzonego przez organizatora pod numerem rej. III/2 i posiada osobowość prawną.

Siedzibą Orkiestry jest Miasto Kraków, a terenem działania jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej. Orkiestra może prowadzić także działalność poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, na zasadach określanych w odrębnych przepisach prawa.

Cel i zakres działania:

Zgodnie z zapisami par. 4 Statutu, podstawowym celem działalności Orkiestry jest tworzenie i upowszechnianie kultury muzycznej, zaspokajanie potrzeb i dążeń kulturalnych publiczności Krakowa i Polski oraz godne reprezentowanie kultury polskiej za granicą.

Do zadań Orkiestry należy:

- promowanie polskiego dziedzictwa kulturowego w kraju i za granicą,
- tworzenie warunków dla rozwoju artystycznego młodych, utalentowanych muzyków,
- czynny udział w życiu kulturalnym Gminy Miejskiej Kraków,
- upowszechnianie kultury muzycznej wśród mieszkańców Krakowa, występowanie na ich rzecz przynajmniej 12 razy w roku kalendarzowym,
- dokumentowanie swej działalności poprzez utrwalanie dźwiękowe arcydzieł polskiej i światowej literatury muzycznej oraz osiągnięć jej wybitnych wykonawców, 6) tworzenie warunków dla edukacji muzycznej i wychowania przez sztukę, ze szczególnym uwzględnieniem edukacji muzycznej dzieci i młodzieży.

Orkiestra realizuje swoje zadania poprzez organizację koncertów kameralnych, recitali, udział w festiwalach muzycznych w oparciu o zawodowych twórców, artystów i wykonawców oraz poprzez inne formy aktywności artystycznej, promocyjnej, w tym również produkcję filmową, telewizyjną, fonograficzną,

multimedialną, przy uwzględnieniu podstawowego celu działalności. Działalność kulturalna instytucji artystycznej organizowana jest w oparciu o sezony artystyczne, na które ustala się plany repertuarowe.

Ilość zatrudnionych osób (aktualna) z podziałem na poszczególne jednostki organizacyjne:

Stały zespół artystyczny Sinfonietta Cracovia liczy 24 osoby.

Aktualna baza lokalowa: ul. Papiernicza 2 – orkiestra korzysta z pomieszczeń Dworku Białoprądnickiego (4 sale o powierzchni 60-100 m², bez adaptacji skustycznej i sala teatralna w budynku Zajazdu Kościuszkowskiego o powierzchni 66 m² + scena 22 m² i widowni dla 100 osób).

Aktywność poza siedzibą (w innych obiektach) w ostatnich latach:

Orkiestra Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Sinfonietta Cracovia korzysta z sal koncertowych poza swoją siedzibą: w Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie, w przestrzeniach użyteczności publicznej: muzeach (Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha, Muzeum Narodowe w Sukiennicach), galeriach, teatrach m.in. Teatr Słowackiego, Łaźnia Nowa), obiektach wielofunkcyjnych (Małopolski Ogród Sztuki), obiektach sakralnych.

Koncertuje także w gmachach Filharmonii Narodowej w Warszawie, w Europejskim Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Łusławicach.

Sinfonietta koncertowała w prestiżowych salach Europy takich jak: Sala Filharmonii Berlińskiej, Konzerthaus w Berlinie, Herkules Saal w Monachium, Kurhaus w Wiesbaden, Sala Casino w Bazylei, Tonnhalle w Zurychu, Teatr Mogador w Paryżu, Palais des Festivals w Cannes, Sala Konserwatorium Muzycznego w Petersburgu, Auditorio Nacional w Madrycie, włoskie Teatry w Brescii, Neapolu i Parmie, sala Filharmonii w Istambule.

Opis aktualnej (lata 2010-2013) działalności artystycznej i edukacyjnej:

Sinfonietta Cracovia została założona w 1991 roku przez grupę studentów Akademii Muzycznej w Krakowie pod nazwą Kameraliści Krakowscy (początkowo Młodzi Kameraliści Krakowscy). W 1994 roku przyjęła nazwę Orkiestra Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa.

Sinfonietta Cracovia gra muzykę klasyczną i współczesną. Promuje klasyczny repertuar w niekonwencjonalnych ujęciach, kreuje nowatorskie projekty na pograniczu klasyki i nowoczesnych wymiarów muzyki: od jazzu po elektronikę, podkreśla jej otwartość na wszelkie dziedziny i wymiary muzyki.

Sinfonietta Cracovia zapraszana jest do udziału w prestiżowych koncertach i festiwalach zarówno w kraju, jak i za granicą (Warszawska Jesień, Festiwal Muzyczny w Łańcucie, Festiwal Karola Szymanowskiego w Zakopanem, Wielkanocny Festiwal Ludwika van Beethovena, Sacrum Profanum i Misteria Paschalia w Krakowie, Colmar we Francji, Schleswig Holstein w Niemczech, Białe Noce w Rosji, Carrintischer Sommer w Austrii, Festiwal im. Pablo Casals w San Juan w Puerto Rico, Musikherbst Westmunsterland, Letni Festiwal Muzyczny w Ljublanie, Europamusical w Niemczech, Murten Classics w Szwajcarii, Le Dieci Giornati w Brescii we Włoszech, Polignac Festival w Guidel we Francji i inne).

Orkiestra występuje z najwybitniejszymi dyrygentami i solistami. Są wśród nich: Krzysztof Penderecki, Jan Krenz, Jerzy Maksymiuk, Jerzy Katlewicz, Kazimierz Kord, Antoni Wit, Gabriel Chmura, Kaja Danczowska oraz Valery Gergiev, Maxim Vengerov, Boris Pergamenschikow, Kevin Kenner, Christoph Eschenbach, Lorin Maazel, Rudolf Buchbinder, Mischa Maisky, Barry Douglas, Irene Grafenauer, Tabea Zimmermann, Pieter Wispelwey, Ilya Gringolts, Grigorij Zhyslin oraz Marc Minkowski i inni.

Część muzyków orkiestry miała zaszczyt wziąć udział z jubileuszowym projekcie

Polish Festival Orchestra; 40 koncertów w Europie i Stanach Zjednoczonych oraz nagrana płyta dla wytwórni Deutsche Grammophone pod dyрекcją Krystiana Zimermana wywarła ogromny wpływ na dalszy artystyczny rozwój orkiestry.

Sukcesy artystyczne zaowocowały zaproszeniem do współpracy z orkiestrą osobistości świata kultury i sztuki Wiednia, Salzburga, Paryża, Hamburga, Berlina, Frankfurtu, Nowego Jorku, Chicago.

Orkiestra brała udział w licznych uroczystych koncertach, m.in. w 2003 roku w Paryżu w koncercie z cyklu "Living Memorial to Artur Rubinstein" w rocznicę śmierci wybitnego pianisty (wraz z Christophem Eschenbachem i Gerardem Depardieu) i w Sankt Petersburgu w koncercie uświetniającym obchody 300-lecia Miasta, w 2004 roku w koncercie w krypcie bazyliki Fourviere w Lyonie w ramach zakończenia Sezonu Polskiego we Francji (wspólnie z zespołem Motion Trio), w 2005 roku w uroczystym koncercie na krakowskich Błoniach zatytułowanym "Kraków w hołdzie Ojcu Świętemu", a w roku 2006 - w koncercie w ramach obchodów Dni Krakowa we Lwowie.

Liczne nagrania radiowe, telewizyjne i na płytach CD są istotnym polem działalności Sinfonietty. Zespół współpracował z Telewizją Polską, Telewizją Polonia, TV ARTE, BBC Classical Music Television, TV Antenne na Cyprze, Radiem Niemieckim, Polskim Radiem. Nagrywał dla wytwórni Arion (Francja), Channel Classic (Holandia), oraz polskich CD Accord i DUX. Entuzjastycznie przyjęta została płyta z koncertami Krzysztofa Pendereckiego, wydana w 2010 roku przez wytwórnię Channel Classics pod batutą samego kompozytora z Robertem Kabarą i Radovanem Vladkovicem jako solistami. We Francji album otrzymał kwalifikację Diapason d'Or.

W poszukiwaniu nowych rodzajów brzmienia Sinfonietta Cracovia podjęła również współpracę ze znakomitymi muzykami z kręgu jazzu: Michałem Urbaniakiem i Leszkiem Możdżerem. Od grudnia 2004 roku zespół pracuje z triem akordeonowym Motion Trio nad nowym, wspólnym projektem zatytułowanym "Sinfo in Motion".

Odbiorcy i frekwencja wydarzeń i projektów artystycznych, programu edukacyjnego (lata 2011-2013):

2011- 41 koncertów, 50400 słuchaczy

2012- 18 koncertów, 11000 słuchaczy

2013- 12 koncertów, 10000 słuchaczy.

Planowane kierunki ewolucji / zmian w działalności programowej:

Orkiestra Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Sinfonietta Cracovia będzie umacniać swoją pozycję jako orkiestry wykonującej na światowym poziomie muzykę klasyczną i współczesną, kreującej nowatorskie projekty łączące muzykę i inne wymiary sztuki.

Miejscem realizacji projektów i wydarzeń artystycznych będą, podobnie jak dotąd obiekty i sale koncertowe na terenie miasta przystosowane lub wykorzystywane dla orkiestr kameralnych i symfonicznych. Działalność artystyczna w dużym stopniu, podobnie jak do tej pory, realizowana będzie w ramach współpracy międzynarodowej. Centrum Muzyki w Krakowie dla Sinfonietty Cracovia ma być przede wszystkim bazą i przestrzenią dla prób, przygotowania projektów i wydarzeń. Występy odbywać się będą nie tylko w salach koncertowych Centrum Muzyki, ale także w innych salach na terenie Krakowa, Polski i Europy.

■ teren wyznaczony dla inwestycji i stan prawny:

Teren wyznaczony dla inwestycji zlokalizowany jest na działkach ewidencyjnych nr 173/15, 173/16, 173/17, 173/18, 173/19, 173/20, 173/21 obr. 17 Śródmieście w Krakowie.

Działki o numerach: 173/17 i 173/21, będące własnością Skarbu Państwa, zostały przekazane w formie darowizny przez Ministra Obrony Narodowej w dniu 4 października 2013 r. na rzecz Akademii Muzycznej w Krakowie.

Działki o numerach: 173/15, 173/16, 173/18, 173/19, 173/20 są własnością Skarbu Państwa – Wojskowej Agencji Mieszkaniowej i trwa proces ich pozyskania przez Województwo Małopolskie i Gminę Miejską Kraków w trybie zamiany nieekwiwalentnej (tryb ten nie blokuje wprowadzenia w przyszłości na tym terenie, jako dodatkowych, funkcji komercyjnych).

Przez działki o numerach: 173/17 i 173/21 ustanowiona jest służebność – dostęp komunikacyjny do działek 173/15, 173/16, 173/18, 173/19, 173/20.

Realizacja kompleksu Akademii Muzycznej jest możliwa – Akademia Muzyczna jest gestorem działek nr 173/17 i 173/21 z prawem dysponowania nimi na cele budowlane.

Dla budowy gmachu Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfonietty Cracovia niezbędne jest pozyskanie, z tytułem prawnym umożliwiającym realizację inwestycji, działek nr 173/15, 173/16, 173/18, 173/19, 173/20.

Powyższe warunkuje sposób realizacji inwestycji:

- w dwóch etapach: na gruntach Akademii Muzycznej i na gruntach pozostałych wyznaczonych dla inwestycji,
- poprzez współdziałanie dwóch Inwestorów (Akademia Muzyczna, Filharmonia Krakowska),

albo, w wyniku zawarcia stosownych umów, poprzez jeden podmiot zarządzający procesem inwestycyjnym.

Możliwe modele przygotowania i realizacji inwestycji – zob.: załącznik graficzny do niniejszego Opracowania.

Wskazane jest jednak, w celu zachowania spójności urbanistyczno-architektonicznej i funkcjonalnej, opracowanie jednego projektu dla omawianego terenu i Centrum Muzyki, przy czym w pierwszym etapie zrealizowana powinny być dwa zasadnicze kompleksy zabudowy i podstawowa infrastruktura (dla potrzeb: 1/Akademii Muzycznej, 2/Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfonietty Cracovia), a w kolejnym, z wykorzystaniem innych źródeł finansowania, obiekty dla funkcji uzupełniających.

▪ teren wyznaczony dla inwestycji i jego aktualne zagospodarowanie:

Powierzchnia terenu jest prawie płaska, nieznacznie nachylona w kierunku południowym. Rzędne terenu: 200-202 m n.p.m. Teren znajduje się na terasie akumulacyjnej o wysokości 3-6 nad poziom rzeki Wisła.

Teren jest silnie antropogenicznie przekształcony. W XIX w. we wschodniej części terenu powstała infrastruktura Twierdzy Kraków – austriackich fortyfikacji zbudowanych wokół miasta, pełniących istotne funkcje w systemie obronnym północnych terenów monarchii Austro-Węgierskiej. Po I wojnie światowej teren zajęty został dla potrzeb armii II Rzeczypospolitej, kiedy to wyburzono część obiektów fortecznych. Po II wojnie światowej teren był wykorzystywany przez wojsko jako baza transportowa i magazyny.

Od wschodu i północy granice terenu wyznaczają wyraźne nasypy kolejowe – z czego północny (kolei kocmyrzowskiej) przestał pełnić pierwotne funkcje, a wschodni nadal jest wykorzystywany jako kolej obwodowa.

Wyznaczające granice południowe bulwary wiślane są elementem zbudowanej na początku XX w. infrastruktury hydrotechnicznej: żeglugi rzecznej, portu rzecznej oraz zabezpieczeń przeciwpowodziowych.

Teren obecnie jest wygródzony, częściowo zabudowany przez:

- relikty historycznych obiektów wojskowych,
- budynki wtórne pozbawione walorów kulturowych: wiaty, budynki parterowe (dawne budynki składowo-magazynowe).

Pod poziomem terenu należy spodziewać się:

- reliktyw dawnych obiektów fortecznych, które, co istotne, wykorzystywane były m.in. jako magazyny amunicji i paliwa.

Teren jest gęsto porośnięty roślinnością – w znacznym stopniu będącą samosiewkami – obecnie jednak pnie znacznej ilości drzew przekraczają w obwodzie 10 cm, bez istotnych walorów przyrodniczych, za wyjątkiem alei rozdzielającej działki nr 173/18 i 173/20.

Teren niezabudowany porośnięty jest drzewami, krzewami, zajęty przez trawniki i utwardzone place i drogi.

Do kwietnia 2013 roku część nieruchomości (obecne działki nr 173/17 oraz 173/21) planowanych jako lokalizacja Centrum Muzyki pozostawała jako „teren zamknięty w resorcie obrony narodowej”. W związku z powyższym w bardzo ograniczonym stopniu rozpoznana jest jego infrastruktura podziemna, brak badań geologicznych.

▪ otoczenie:

Bulwar Kurlandzki, będący wschodnim fragmentem bulwarów wiślanych, jest przestrzenią publiczną. Jako fragment bulwarów wiślanych czyli dziedzictwa przemysłowego (*industrial heritage* – infrastruktury hydrotechnicznej o funkcji przeciwpowodziowej oraz pomocniczych dla żeglugi rzecznej i nabrzeży portowych) jest objęty ochroną konserwatorską (Bulwary Wiślane wpisane są do rejestru zabytków – wpis z dnia 13 czerwca 2011 r., nr wpisu: A-1260/M).

Bulwar Kurlandzki, podobnie jak reszta bulwarów wiślanych, jest popularnym miejscem rekreacyjnym; wzdłuż niego urządzona jest ścieżka rowerowa i ścieżki spacerowe. Bulwar w bezpośrednim sąsiedztwie terenu wyznaczonego dla inwestycji jest rozległym pasem zieleni, łagodnie opadającym ku Wiśle.

11 września 2013 r. Rada Miasta Krakowa podjęła uchwałę Nr LXXXI/1240/13 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru "Bulwary Wiśły". Granice sporządzanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmują Bulwar Kurlandzki – po Stopień Wodny Dąbie. Zagospodarowanie bulwarów wiślanych ma doprowadzić do ochrony ich krajobrazu, lepszej ekspozycji zabytków i panoramy miasta oraz do zwiększenia atrakcyjności turystycznej tego terenu i polepszeniu dostępności komunikacyjnej (pieszej, rowerowej, wodnej).

Bulwar od terenu wyznaczonego dla inwestycji oddziela wał przeciwpowodziowy – z koroną o wysokości ok. 2 m powyżej terenu wyznaczonego dla inwestycji.

Bulwarem Kurlandzkim i wałem przeciwpowodziowym poprowadzone zostały ścieżki rowerowe i piesze.

Ograniczeniem widokowym w kierunku południowym jest napowietrzna linia wysokiego napięcia – jej podpory ustawione są na bulwarze; linia biegnie z elektrowni przy ul. Dajwór i GPZ usytuowanego na zachód od działek wzdłuż bulwaru i, nad korytem Wiśły, skręca w kierunku południowym.

Na przeciwnym brzegu Wisły usytuowane są:

- kampus Akademii Krakowskiej Im. A. Frycza – Modrzewskiego,
- zabudowa i infrastruktura Żeglugi Krakowskiej: piaskarnia, żwirownia, składy kruszywa, a na wschód od linii kolejowej: dawna portowa chłodnia składowa, ogródki działkowe.

Przeciwny brzeg Wisły od strony południowej i wschodniej jest słabo zagospodarowany. Stanowi teren zalewowy.

Na zachód od terenu wyznaczonego dla inwestycji rozlokowana jest, wzniesiona w ostatnich latach i poszerzana, zabudowa mieszkaniowa o podwyższonym standardzie: Wiślane Tarasy, zabudowa CanPak. W ten sposób zagospodarowane zostaną tereny dawnych zakładów metalowo-maszynowych Zieleniewskich.

Od strony zachodniej bezpośrednio do terenu wyznaczonego dla inwestycji przylega teren przeznaczony w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego na tereny zielone oraz Główny Punkt Zasilania „Kotlarska” grupy elektroenergetycznej Tauron.

Od strony północnej sąsiedztwo dla inwestycji stanowi zabudowa biurowa i magazynowa oraz mieszkaniowa – starsza i o niższym standardzie niż ta od strony zachodniej. Ośią tej zabudowy jest ul. Grzegórzecka – kiedyś jedna z głównych arterii Grzegózek (na początku XX w. z jedyną, jak do tej pory, linią trolejbusową), obecnie o ograniczonej funkcji poprzez ograniczenie jej przepustowości od strony Ronda Kotlarskiego (strona zachodnia) i likwidację jej wylotu w wyniku budowy Alei Pokoju (strona wschodnia).

Wschodnia część ul. Grzegórzeckiej i tereny wokół ul. Grzegórzeckiej i Al. Pokoju to tereny właśnie takiej zabudowy – przede wszystkim mieszkalnej. Teren ten częściowo, poprzez punktowe inwestycje, uzyskuje lepsze walory architektoniczne.

Perspektywicznie duże znaczenie dla miasta będą mieć tereny usytuowane na północny wschód od miejsca projektowanego Centrum Muzyki, położone między Aleją Pokoju, ul. Rogozińskiego i zachodnią częścią ul. Grzegórzeckiej. W tej części miasta usytuowany jest biurowiec wyróżniający się swoją formą architektoniczną i będący lokalną dominantą przestrzenną (Cracovia Business Center – „Błękitka”). W tej części miasta zlokalizowane jest dawne kino-teatr Związkowiec z 1938 r., którego docelowo ma być adaptowane i przebudowane na teatr impresaryjny „Variete” (ok. 3.500 m² powierzchni użytkowej mieszczącej m.in. salę teatralną na prawie 400 miejsc z ruchomą sceną i stałą widownią, salę prób, podziemną rekwizytornię). Na północ od „Błękitki” powstać ma biurowiec Urzędu Marszałkowskiego z uzupełniającą funkcją usługową i handlową.

Na południe od tego obszaru rozciąga się opisana wyżej zabudowa mieszkaniowa o podwyższonym standardzie (Wiślane Tarasy, Can-Pak, LCorp).

Wzdłuż północnej granicy terenu wyznaczonego dla inwestycji ciągnie się nasyp kolejowy zlikwidowanej linii kolejowej prowadzącej niegdyś do Zakładów Zieleniewskiej i, dalej na zachód, do b. krakowskiej Rzeźni Miejskiej i stacji kolejowej Wisła.

Od strony wschodniej teren wyznaczony dla inwestycji przylega do nasypu linii kolejowej obwodnicowej – towarowej (planowane jest wykorzystywanie jej jako kolej aglomeracyjnej) oraz niskiej zabudowy mieszkalnej (wykorzystująca dawne zabudowania wojskowe, zarządzane częściowo przez Gminę Miejską Kraków) i budynek Oddziału Karpackiego Państwowego Instytut Geologicznego (usytuowany także w obiekcie powojennym). W nasypie kolejowym usytuowane są dwa przepusty/wiadukty.

Dalej w kierunku wschodnim usytuowany jest stopień wodny Dąbie.

Na wschód od linii kolejowej nadal funkcjonuje jednostka wojskowa.

Tereny wyznaczone dla Centrum Muzyki usytuowane są na wschód od bardzo interesującego pod względem kulturowym i rekreacyjnym i aktywnie rozwijającego się obszaru usytuowanego wzdłuż Wisły i jej bulwarów, zaczynającego się na zachodzie na Salwatorze, biegnącego w dalszej swojej części u podnóża Wawelu, dalej przez poprzemysłowy i rewitalizowany Kazimierz, obok Galerii Handlowej „Kazimierz” powstałej na terenach dawnej miejskiej rzeźni. Galeria „Kazimierz” jest w chwili obecnej najbardziej na wschód wysuniętym aktywnym ośrodkiem tego obszaru, ale zarówno już istniejące ścieżki spacerowe i rowerowe, jak i planowane północne odgałęzienie drogowe od węzła drogowego przy Moście kotlarskim, jak wreszcie planowane inwestycje deweloperskie w sąsiedztwie osiedli „Wiślane Tarasy” i Can-Pak umożliwiają przedłużenie tej strefy aktywności na wschód – do Centrum Muzyki.

Istotnym elementem krajobrazowym jest Wisła, ciągnące się wzdłuż niej bulwary oraz mosty: Kotlarski (drogowy z dwukierunkową trasą tramwajową), kolejowy (ruch towarowy) i stopień wodny Dąbie (z jezdnią na jego koronie). Teren wyznaczony dla inwestycji sąsiaduje z Wisłą na długości prawie 400 m. Wymienione przeprawy przez Wisłę położone są na odcinku 1.200 m: w odległości 600 m od siebie.

Linia kolejowa usytuowana w bezpośrednim sąsiedztwie inwestycji bardzo negatywnie oddziałuje na klimat akustyczny – bardzo istotny ze względu na zaplanowaną funkcję Centrum Muzyki. Linia ta jest głównym źródłem hałasu i drgań. Usytuowana na wysokim nasypie – jest trudna do wyizolowania. Przekroczenia dopuszczalnych poziomów dźwięku obejmuje obszar od 50 m (pora dzienna) do 150 m (pora nocna) – za: Mapa akustyczna miasta Krakowa /w: Małopolska Infrastruktura Informacji Przestrzennej/.

Drgania wywołuje także kolejowy most stalowy poprowadzony w poprzek koryta Wisły – będący przedłużeniem nasypu.

Kompleksowa analiza terenu wyznaczonego dla realizacji inwestycji i jego otoczenia przeprowadzona została i dostępna jest w:

- opracowaniu: Studium i analiza lokalizacji budowy Nowego Gmachu Krakowskiego Centrum Muzyki wraz z opracowaniem wariantów dyspozycji programowej oraz wskazań urbanistyczno-architektonicznych, zespół: Piotr Bujas, Janusz Jeżak, Marcin Kruszelnicki, Marcin Nejman, Kraków 2011 – opracowanie w posiadaniu Filharmonii Krakowskiej
- materiałach konkursowych przygotowanych dla potrzeb konkursu na opracowanie ideowo-studialnej koncepcji urbanistyczno-architektonicznej Centrum Muzyki w Krakowie, przeprowadzonego na podstawie Uchwały Nr 1368/12 Zarządu Województwa Małopolskiego z dnia 12 listopada 2012 r., w wyniku konkursu na opracowanie ideowo-studialnej koncepcji urbanistyczno-architektonicznej Centrum Muzyki w Krakowie;
- materiałach graficznych sporządzonych dla potrzeb niniejszego opracowania i stanowiących jego uzupełnienie.

Pod względem komunikacyjnym teren wyznaczony dla inwestycji jest obecnie dosyć skutecznie odizolowany od reszty miasta. Brakuje zwłaszcza bezpośrednich powiązań terenu z siecią komunikacji publicznej: liniami autobusowymi i liniami autobusowymi.

Bardzo istotne jest, z punktu rozwoju miasta i sąsiednich terenów, aby w wyniku realizacji inwestycji nie przeciąć powiązań komunikacyjnych z terenami położonymi na wschód od linii kolejowej obwodowej. Jak wielokrotnie się okazało: likwidowane tradycyjne połączenia komunikacyjne na skutek realizacji nowych inwestycji

kubaturowych i infrastrukturalnych okazywały się barierą lub „wąskim gardłem” dla przyszłym inwestycji i przyszłym zmian funkcji i użytkowania obszarów (ewolucji ich funkcji – czego w przyszłości nie można wykluczyć i czego nie można zablokować: vide: ul. Grzegorzeczka).

▪ **uwarunkowania urbanistyczno-architektoniczne:**

Teren wyznaczony dla inwestycji leży na obszarze, dla którego nie opracowano miejskiego programu zagospodarowania przestrzennego.

W sąsiedztwie terenu wyznaczonego dla inwestycji, na północ i północny zachód od niego, wydano liczne decyzje o warunkach zabudowy oraz pojedyncze pozwolenia na budowę budynków wielorodzinnych.

Teren leży na podobszarze II wyznaczonym w Miejskim Programie Rewitalizacji Krakowa, który został opracowany na podstawie Uchwały Nr XCII/926/05 Rady Miasta Krakowa z dnia 26 października 2005 r.

11 września 2013 r. Rada Miasta Krakowa podjęła uchwałę Nr LXXXI/1240/13 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru "Bulwary Wisły". Granice sporządzanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmują Bulwar Kurlandzki – po Stopień Wodny Dąbie. Zagospodarowanie bulwarów wiślanych ma doprowadzić do ochrony ich krajobrazu, lepszej ekspozycji zabytków i panoramy miasta oraz do zwiększenia atrakcyjności turystycznej tego terenu i polepszeniu dostępności komunikacyjnej (pieszej, rowerowej, wodnej).

Analiza uwarunkowań urbanistyczno-architektonicznych przeprowadzona została i dostępna jest w:

- **opracowaniu: Studium i analiza lokalizacji budowy Nowego Gmachu Krakowskiego Centrum Muzyki wraz z opracowaniem wariantów dyspozycji programowej oraz wskazań urbanistyczno-architektonicznych, zespół: Piotr Bujas, Janusz Jeżak, Marcin Kruszelnicki, Marcin Nejman, Kraków 2011 – opracowanie w posiadaniu Filharmonii Krakowskiej,**
- **materiałach konkursowych przygotowanych dla potrzeb konkursu na opracowanie ideowo-studialnej koncepcji urbanistyczno-architektonicznej Centrum Muzyki w Krakowie, przeprowadzonego na podstawie Uchwały Nr 1368/12 Zarządu Województwa Małopolskiego z dnia 12 listopada 2012 r. w wyniku konkursu na opracowanie ideowo-studialnej koncepcji urbanistyczno-architektonicznej Centrum Muzyki w Krakowie;**
- **materiałach graficznych sporządzonych dla potrzeb niniejszego opracowania i stanowiących jego uzupełnienie.**

▪ **infrastruktura:**

Na terenie Bulwaru Kurlandzkiego usytuowana jest napowietrzna sieć wysokiego napięcia.

Wzdłuż południowej granicy terenu wyznaczonego dla realizacji inwestycji przebiega sieć gazowa.

Wzdłuż południowej i zachodniej granicy terenu wyznaczonego dla realizacji inwestycji przebiega sieć gazowa i sieć kanalizacyjna ogólnospławna.

Kanalizacja deszczowa administrowana przez ZIKiT i kanalizacja ogólnospławna usytuowane są także na terenach na północny wschód od terenu wyznaczonego dla inwestycji: leżący w trójkącie obu nasypów linii kolejowych. Informacje za: „Koncepcja odwodnienia Krakowa. Etap I”, mapa: Sekcja 2 – materiały z zasobów Gminy Miejskiej Kraków.

Przy styku południowej granicy działki i nasypu linii kolejowej obwodowej usytuowana jest studnia bariery odwadniającej nr 65 (bariera powstała w związku z wybudowaniem stopnia wodnego Dąbie).

Po wschodniej stronie linii kolejowej obwodowej znajdują się studnie piezometryczne: P-32 i P-33.

Do kwietnia 2013 roku część nieruchomości (obecne działki nr 173/17 oraz 173/21) planowanych jako lokalizacja Centrum Muzyki pozostawała jako „teren zamknięty w resorcie obrony narodowej”. W związku z powyższym w ograniczonym stopniu rozpoznana jest jego podziemna infrastruktura techniczna (zwłaszcza – nieczynna lub wykorzystywana przez wojsko).

▪ warunki geologiczne:

Na terenie wyznaczonym dla inwestycji nie przeprowadzono dotąd badań geologicznych.

Wstępną ocenę warunków geologiczno-inżynierskich przygotował w czerwcu 2011 r. Mariusz Boniecki (M. Boniecki. Usługi geologiczne i geotechniczne GEOSIMA, Uproszczone studium geologiczno-inżynierskie dla potrzeb lokalizacji nowej filharmonii w Krakowie, Kraków, czerwiec 2011). Boniecki oparł się na dostępnych publikacjach, w sposób syntetyczny ujmujący zagadnienia (np.: Atlas geologiczno-inżynierski, PIG – NFOŚiGW, Kraków – Warszawa 2007) oraz na podstawie dostępnych opracowań i materiałów archiwalnych badań przeprowadzonych w bliższym i dalszym sąsiedztwie (dokumentacji geologiczno-inżynierskich, map hydrogeologicznych, kart rejestracyjnych dokumentacji geologiczno-inżynierskich). Wg tego opracowania:

Pod względem geomorfologicznym teren wyznaczony dla inwestycji znajduje się w jednostce geomorfologicznej Pradolina Wisły, która znajduje się między skłonem Wyżyny Małopolskiej (na północy) a Wysoczyzną Kielecką (na południu) – za: M. Tyczyńska, Rzeźba i budowa geologiczna terytorium m. Krakowa /w:/ Środowisko geograficzne terytorium miasta Krakowa, „Folia geographica-physica”, PAN, Kraków 1968.

Teren znajduje się na terasie akumulacyjnej o wysokości 3-6 m nad poziomem rzeki Wisław (w jej niższym poziomie), zbudowanej z osadów późnoglacialnych wykształconych jako piaski i żwiry piaszczyste i wapienne oraz z osadów holocenów wykształconych jako piaski, mułki i ły piaszczyste.

Teren nie jest obszarem podtapialnym – za: Atlas geologiczno-inżynierski, PIG – NFOŚiGW, Kraków – Warszawa 2007.

Podłoże geologiczne tworzą wapienie jurajskie, które stanowią podłoże dla osadów miocenów wypełniających dno rowu przedgórskiego. Osady miocenów reprezentowane są głównie przez ły (190-200 m n.p.m.).

Teren znajduje się na niższym poziomie terasowym (holocenów) zbudowanym z osadów żwirowo-piaszczystych (spągowa część profilu) przykrytych madami (mułki, gliny i piaski aluwialne –stropowa część profilu) o łącznej miąższości od kilku do kilkunatu metrów (wg: J. Rutkowski, Uwagi o budowie geologicznej podłoża Karpat /w:/ Budowa geologiczna, warunki hydrogeologiczne i geotechniczne podłoża Krakowa, Materiały konferencyjne, AGH Kraków, 1991; Tenże, Objaśnienia do Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski, arkusz Kraków (973), 1:50.000, PIG,

Warszawa 1993). Głębokość stropu czwartorzędu na omawianym terenie wynosi od ok. 10 m p.p.t. do ok. 12 m p.p.t. – za: Atlas geologiczno-inżynierski, PIG – NFOŚiGW, Kraków – Warszawa 2007. Przypowierzchniowe warstwy stanowią nasypy o różnej miąższości, średnio ok. 1,0 m.

Pierwszego zwierciadła wód podziemnych można się spodziewać na głębokości od około 1,0 m p.p.t. (bliżej Wisły) do 3,00-5,00 m p.p.t. (bliżej ul. Grzegórzeckiej) – za: Atlas geologiczno-inżynierski, PIG – NFOŚiGW, Kraków – Warszawa 2007. Odpływ wód gruntowych na badanym terenie jest w kierunku południowym i południowo-wschodnim, do koryta Wisły. Wody te są związane z osadami serii piaszczysto-żwirowej. Zwierciadło swobodne może występować na głębokości od 2,45 m p.p.t. do 6,61 m p.p.t. Pod serią piaszczysto-żwirową występują serie gruntów spoistych i organicznych, które napinają zwierciadło wody – wznios może dochodzić do 2,60 m). Ponadto w madach lub na ich kontakcie z nasypami występują wody grawitacyjne wsiąkowe w postaci sączeń o zmiennej intensywności. Na omawianym terenie spodziewać się można zarówno wód gruntowych silnie agresywnych wobec betonu (o dużym stopniu agresywności kwasowej i siarczanowej) jak i o słabym stopniu agresywności. Wodę zawierającą agresywny CO_2 i SO_4 można spodziewać się w sąsiedztwie wałów wiślanych.

W obszarze przyległym do omawianego terenu występują grunty nasypowe – prawie na całej powierzchni terenu. Są to głównie nasypy niebudowlane o zmiennym składzie (gruzowe, żuźlowe, ziemno-gruzowe) i miąższości od 0,6 m do 4,6 m. Występują one w różnym stanie: od luźnego po średniozagęszczony, czyli o skrajnie zmiennych parametrach wytrzymałościowych.

Grunty organiczne często w otoczeniu omawianego terenu występują pod warstwą nasypów, podścielają mady lub leżą bezpośrednio na nich. Należy je traktować jako nienośne, nie nadające się do przenoszenia obciążeń. Ich miąższość może wynosić ok. 1,00 m (może dochodzić lub przekraczać 2,00 m).

Grunty mineralne spoiste, które tworzą serię mad i mad próchnicznych z cienkimi soczewkami piasku stwierdzono w bardzo wielu udokumentowanych otworach geologiczno-inżynierskich odwiercanych w sąsiedztwie terenu wyznaczonego dla inwestycji. Ich miąższość wynosiła około 2,00-5,00 m. Cechuje je zmienna konsystencja (częsty stan twaroplastyczny w stropie i plastyczny lub miękkoplastyczny w spągu), przy czym znaczne uplastycznienie i domieszki organiczne pogarszają parametry wytrzymałościowe tych gruntów.

Grunty mineralne spoiste i grunty organiczne przeplatają się w podłożu.

Poniżej gruntów mineralnych spoistych i organicznych występuje seria piaszczysto-żwirowa, która tworzy spągową część profilu gruntów czwartorzędowych. Serię tą reprezentują głównie piaski różnoziarniste, przechodzące w pospółki i otoczaki o miąższości ok. 5,00-8,00 m. Lokalnie w gruntach tych znajdują się cienkie wkładki gruntów spoistych i gruntów organicznych. Grunty niespoiste tworzą warstwę wodonośną. Całość serii lub jej większa część jest nawodniona. Strop tych gruntów znajduje się średnio na głębokości około 2,50-4,50 m p.p.t. Seria ta cechuje się średnim stopniem zagęszczenia powyżej $I_D=0,50$ w stropie. Wraz z głębokością parametry wytrzymałościowe zwykle polepszają się wraz z głębokości: w spągu wartość zagęszczenia wzrasta do $I_D=0,70$. Warstwa łów mioceńskich stanowi spąg tej serii i znajduje się średnio na głębokości 10,00-12,00 m p.p.t. Iły są twaroplastyczne w stropie, a poniżej półzwarne i zwarte. Odznaczają się dobrymi parametrami wytrzymałościowymi; są gruntami ekspansywnymi i pod wpływem wody pęcznią; cechują się niskimi współczynnikami filtracji.

Teren wyznaczony dla inwestycji znajduje się więc w rejonie występowania w podłożu gruntów słabonośnych. Teren ten od zachodu sąsiaduje z rejonem o warunkach geologiczno-inżynierskich korzystnych dla budownictwa. Najgorszych warunków spodziewać się można wzdłuż wału przeciwpowodziowego: tu, w pasie około 80 metrów do wałów przeciwpowodziowych, najgłębiej w podłożu występuje strop gruntów nośnych.

Boniecki uznał warunki gruntowo-wodne w podłożu są złożone.

Uproszczone studium geologiczno-inżynierskie M. Bonieckiego daje ogólny pogląd na warunki gruntowo-wodne, jakich spodziewać się można w miejscu realizacji inwestycji. Niezbędna jest jednak weryfikacja przyjętych założeń, mając zwłaszcza na uwadze jak dalece należało zweryfikować założenia geotechniczne w przypadku inwestycji realizowanych na terenie Krakowa po powodzi i długotrwałych opadach jakie miały miejsce w 2010 r. Dla potrzeb omawianej inwestycji niezbędne jest w fazie przedprojektowej przygotowanie programu badań geologicznych i sporządzenie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej. Wskazane jest też wykonanie wcześniej sondażowych badań geologicznych z zachowaniem ostrożności – mając na uwadze, do jakich funkcji pierwotnie teren był wykorzystywany (m.in. magazyny broni i paliwa).

Badania geologiczne powinno się powiązać z sondażowymi badaniami archeologicznymi, zalecanymi przez służby konserwatorskie, a przy okazji zbadać skażenie terenu.

Na terenie nie występują zjawiska i procesy geodynamiczne.

Teren znajduje się w strefie zagrożenia powodziowego od Wisły: strefa zalewowa Q_{0,1%} - za materiałami RZGW w Krakowie oraz opracowaniem: „Zasięg obszarów bezpośredniego i potencjalnego zagrożenia powodzią Wisły oraz jej dopływów”.

▪ **zieleni istniejąca na terenie wyznaczonym dla inwestycji:**

Zieleni istniejąca na działce nie podlega ochronie – za wyjątkiem alei drzew rozdzielającej działki nr 173/18 i 173/20.

Brak aktualnej inwentaryzacji zieleni istniejącej na działce.

Dla potrzeb realizacji inwestycji niezbędne będą wycinki wytypowanych drzew i nasadzenia kompensujące wycinkę.

▪ **uwarunkowania środowiskowe:**

Projekt budowy Centrum Muzyki w Krakowie będzie wymagał przeprowadzenia postępowania w celu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

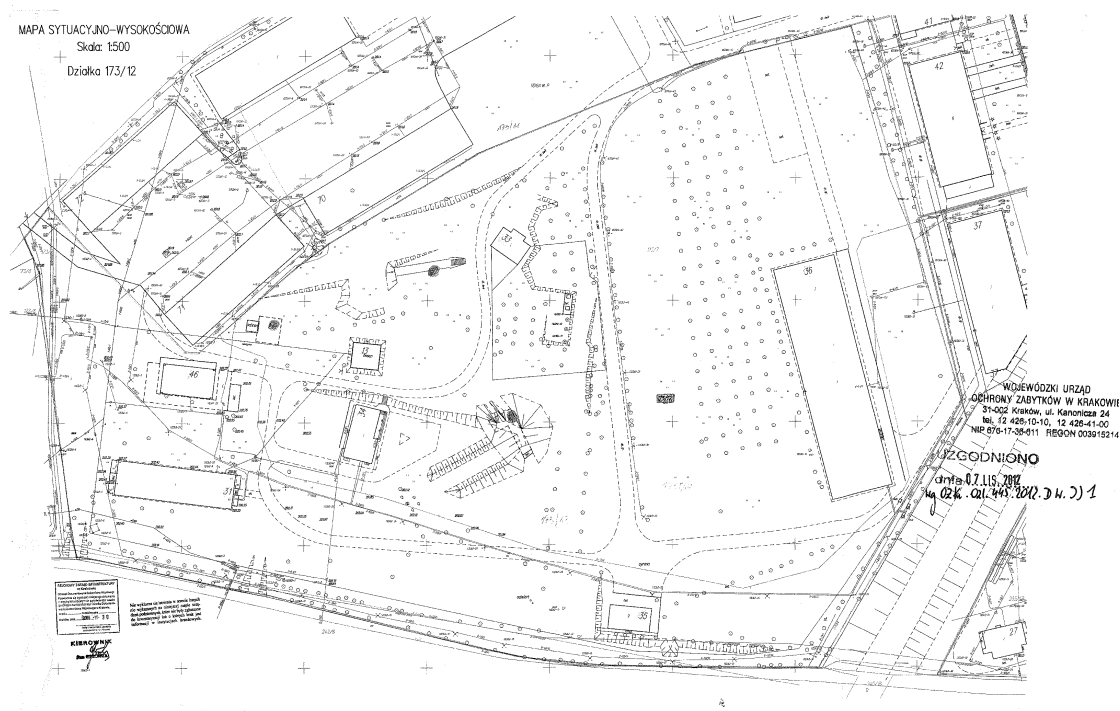
▪ **dziedzictwo kulturowe na terenie wyznaczonym dla inwestycji**

Na terenie wyznaczonym dla inwestycji na działkach nr 173/18, 173/19, 173/20, 173/21 znajdują się relikty fortu nr 17 Luneta Grzegórzecka (dawnej Twierdzy Kraków) – ujęte w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków. Nie są to obiekty wpisane do rejestru zabytków.

Fort nr 17 Luneta Grzegórzecka jest bliźniaczym obiektem w stosunku do zachowanego przy ul. Kamiennej w Krakowie fortu Luneta Warszawska i powstał w latach 1854-1857 w pierwszej fazie budowy Twierdzy Kraków. Pod koniec XIX wieku fort zamieniono na obiekt magazynowy. Fort został zburzony w latach 1930-tych. Niwelacji uległ przede wszystkim główny wał fortu, wyburzono kaponiere i mury bastionu, zasypano fosę. Rozbiórkę kontynuowano po II wojnie światowej. Do czasów obecnych przetrwały:

- wejście poterny kaponiere północnej,
- wejście i poterna do kaponiere południowej,
- relikty dawnego bloku koszarowego,

- najprawdopodobniej zlokalizowane pod powierzchnią terenu: relikty murów redity, bloku koszarowego i kaponier zapola, mury wału głównego fortu i kaponier czołowych.

Rysunek 3. Zachowane relikty fortu nr 17 Twierdzy Kraków „Luneta Warszawska”: wejście poterny kaponierzy północnej (nr 33), wejście i poterna do kaponierzy południowej (nr 7), relikty dawnego bloku koszarowego (wkomponowany w budynek nr 34)

Pozostałe obiekty usytuowane na działce nie przedstawiają wartości historycznej ani kulturowej.

Teren i znajdujące się na nim historyczne obiekty są usytuowane poza obszarem historycznego układu urbanistycznego miasta Krakowa – objętego ochroną konserwatorską i będącą pomnikiem historii.

Małopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Krakowie w piśmie z dnia 7 listopada 2012 r. znak: OZKr.021.445.2012.DW.JJ.1 wydał, aktualne na chwilę sporządzania niniejszego Opracowania, wytyczne konserwatorskie:

- 1) Możliwy jest dowolny sposób zagospodarowania działek nr 173/20, 173/21, przy czym gabaryty projektowanych obiektów nie powinny przekraczać istniejącej zabudowy mieszkaniowej przy al. Pokoju i ul. Grzegórzeckiej.
- 2) W przypadku działek nr 173/18, 173/19 należy przeprowadzić sondażowe badania archeologiczne, które pozwolą określić stan zachowania reliktyw fortifikacji. Jeżeli mury obwodowe fortu, redity i bloku koszarowego w partiach podziemnych zostały zachowane – sugeruje się je uczynić. W przypadku całkowitego ich zniszczenia nie ma ograniczeń do zagospodarowania ww. terenu pod warunkiem włączenia do nowoprojektowanej zabudowy poterny kaponierzy południowej jako materialnego świadectwa historii miejsca.

- 3) Dopuszcza się rozbiórkę istniejącej zabudowy za wyjątkiem wejścia poterny kaponiery północnej oraz wejścia i poterny do kaponiery południowej; decyzja o rozbiórce będzie mogła być podjęta po przeprowadzeniu badań.
- 4) Ze stanowiska konserwatorskiego nie ma ograniczeń co do formy zabudowy, a jedynie zalecenie, aby wyróżniała się ona ponadprzeciętnymi walorami, ze względu na lokalizację w miejscu docelowo eksponowanym oraz w sąsiedztwie wpisanego do rejestru zabytków Bulwaru Kulrandzkiego. Nowa zabudowa powinna mieć charakter reprezentacyjny. Projektowane zagospodarowanie terenu powinno umożliwić zachowanie przestrzeni publicznej na bulwarach Wisły. Inwestycja powinna doprowadzić do ożywienia terenów poza ścisłym centrum miasta.

▪ **zaawansowanie przygotowania zamierzenia inwestycyjnego; sporządzone opracowania i wykonane prace przedprojektowe:**

Dla terenu wyznaczonego dla inwestycji brak miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na podstawie Uchwały Nr 1368/12 Zarządu Województwa Małopolskiego z dnia 12 listopada 2012 r. ogłoszono konkurs na opracowanie ideowo-studialnej koncepcji urbanistyczno-architektonicznej Centrum Muzyki w Krakowie. Konkurs rozstrzygnięty został w maju 2013 r.

Małopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Krakowie w piśmie z dnia 7 listopada 2012 r. znak: OZKr.021.445.2012.DW.JJ.1 wydał, aktualne na chwilę sporządzania niniejszego Opracowania, wytyczne konserwatorskie.

Opracowano wytyczne funkcjonalno-użytkowe oraz wstępne zapotrzebowanie na powierzchnie użytkowe oraz miejsca parkingowe.

Opracowano szereg studiów i analiz, przywołanych w niniejszym Opracowaniu, mających nie tyle doprowadzić do przygotowania inwestycji, ile do podjęcia decyzji o lokalizacji, zakresie inwestycji, funkcji zabudowy i terenu.

Brak inwentaryzacji zieleni.

Brak inwentaryzacji istniejącej zabudowy.

Brak badań akustycznych terenu.

Brak badań geologicznych.

7) ogólne właściwości funkcjonalno-użytkowe:

▪ **powierzchnia użytkowa i powierzchnia zabudowy**

Szacunkowe, ilościowe parametry techniczne zabudowy:

Użytkownik	Szacunkowa powierzchnia netto [m²]	Szacunkowa powierzchnia całkowita [m²]	Szacunkowa kubatura brutto [m³]
kompleks Akademii Muzycznej w Krakowie	15 681	18 817	85 757

kompleks: Filharmonia Krakowska - Capella Cracoviensis - Sinfonietta Cracovia	17 725	17 725	121 436
SUMA	33 406	36 542	207 193

Wysokość i gabaryty budynków zapewnić muszą odpowiednią wysokość i gabaryty sal koncertowych – wymagane w dokumentacji akustycznej.

Zabudowa dydaktyczna kompleksu Akademii Muzycznej nie powinna być wyższa niż 3-4 kondygnacje.

▪ **planowany okres eksploatacji**

Obiekt eksploatowany będzie przez pełny rok począwszy od pierwszego roku po kończeniu inwestycji. Planowany okres amortyzacji: 40 lat.

Trwałość obiektu, przy założeniu jego modernizacji: 50-75 lat.

▪ **pojemność recepcyjna**

zob.: pkt.3)

▪ **wielkość i ilość pomieszczeń niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania obiektu**

zob.: pkt.8)

▪ **pomieszczenia kluczowe**

Sale koncertowe:

Kompleks Akademii Muzycznej:

- sala koncertowa z widownią na 550 miejsc

Kompleks Filharmonia-Cracovia Cracoviensis-Sinfonietta Cracovia:

- sala koncertowa z widownią o zmiennej pojemności: 1.000 - 1.500 osób
- sala kameralna / eksperymentalna z widownią na 350 miejsc

Sale prób: w obu kompleksach; największe i najważniejsze to:

- sala prób dla chóru (dziecięcego) Filharmonii: 40-80 m²
- sala prób dla orkiestry Filharmonii: 200-250 m²
- sala prób dla Sinfonietty, 250-300 m²
- sala prób dla Capelli, 250-300 m²
- sale prób, sala ćwiczeń dla Akademii Muzycznej (zróżnicowane, wg zestawienia – pkt 8 niniejszego Opracowania).

▪ **określenie rodzajów węzłów higieniczno-sanitarnych**

Obiekt należy wyposażyć w damskie i męskie węzły higieniczno sanitarne – rozmieszczone na wszystkich kondygnacjach użytkowych.

Ilość osób przebywających w budynku - określona została w pkt: *parametry zdolności usługowej obiektu, pojemność recepcyjna, liczba personelu, planowane wskaźniki*. Por. też: Opis planowanych pomieszczeń – szczegółowe właściwości funkcjonalno-użytkowe (pkt 8) oraz powiązania i relacje funkcjonalne segmentów, bloków i pomieszczeń użytkowych – zał. w części I.3.3) niniejszego Opracowania.

Pomieszczenia dla administracji i realizacji działalności podstawowej: liczbę urządzeń sanitarnych należy przyjąć zgodnie z warunkami technicznymi, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75 z 2002 r. poz. 690 późn. zm.) tj.:

- 1 umywalkę na 20 osób
- 1 miskę ustępową i 1 pisuar na 30 mężczyzn
- 1 miskę ustępową na 20 kobiet.

Zaplanować należy w.h.s. dla osób niepełnosprawnych na każdej kondygnacji użytkowej.

W osobne węzły higieniczno-sanitarne wyposażyć należy strefy przeznaczone dla władz Akademii Muzycznej oraz dla dyrekcji Filharmonii Krakowskiej Sinfonietty Cracovia i Capelli Cracoviensis – są to bowiem strefy często odwiedzane przez gości i artystów.

W osobne węzły higieniczno-sanitarne wyposażyć należy także garderoby dla artystów przylegające do estrady i sale prób (w.h.s. powinny być łatwo dostępne z sal prób).

Ze wszystkich foyer powinien być zagwarantowany łatwy dostęp do osobnych węzłów higieniczno-sanitarnych: przeznaczonych dla publiczności. Przy obliczaniu ilości umywalk i misek ustępowych należy przyjąć zasady:

- 1 umywalka na 20 mężczyzn, 1 miska ustępowa i 1 pisuar na 30 mężczyzn, 1 umywalka na 10 kobiet, 1 miska ustępowa na 10 kobiet, damskie toalety wyposażone w buduar.

Sanitariaty damskie i męskie obsługujące jedną strefę użytkową / jeden segment użytkowy – należy blokować (lokalizować obok siebie).

▪ ilość i rodzaje instalacji, możliwe kolizje istniejącej infrastruktury z planowanymi obiektami

W ramach inwestycji zaprojektować i wykonać należy sieci, przyłącza i instalacje: sanitarne, elektryczne, teletechniczne. Wymagane instalacje i podstawowe wymagania – zob.: pkt I.2.3) niniejszego Opracowania.

Brak jest możliwości pełnej oceny możliwych kolizji projektowanej infrastruktury z istniejącą. Do kwietnia 2013 roku część nieruchomości (obecne działki nr 173/17 oraz 173/21) planowanych jako lokalizacja Centrum Muzyki pozostawała jako „teren zamknięty w resorcie obrony narodowej”. W związku z powyższym w ograniczonym stopniu rozpoznana jest jego podziemna infrastruktura techniczna (zwłaszcza – nieczynna lub wykorzystywana przez wojsko).

Wzdłuż południowej granicy terenu wyznaczonego dla realizacji inwestycji przebiega sieć gazowa. Wzdłuż południowej i zachodniej granicy terenu wyznaczonego dla realizacji inwestycji przebiega sieć gazowa i sieć kanalizacyjna ogólnospławna.

Stanowi to, podobnie jak warunki geologiczne, pewne ograniczenie dla lokalizacji zabudowy w sąsiedztwie bulwaru i wału przeciwpowodziowego.

▪ **określenie zakresu funkcji i usług dodatkowych oraz towarzyszących**

Funkcje uzupełniające, niezbędne dla prawidłowej realizacji programu artystycznego, edukacyjnego i naukowo-dydaktycznego kompleksów Akademii Muzycznej i Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis-Sinfonietty Cracovia:

- konferencje, sympozja, seminaria, odczyty, wystawy,
- gastronomia,
- pokoje gościnne,
- księgarnia muzyczna,
- usługi kserograficzne,
- naprawa instrumentów muzycznych.

Zob. dalej: parametry budynków i budowli pomocniczych, inne powierzchnie

8) szczegółowe właściwości funkcjonalno-użytkowe:

▪ **opis pomieszczeń użytkowych, wskaźniki powierzchniowo-kubaturowe i powierzchnie użytkowe poszczególnych pomieszczeń wraz z określeniem ich funkcji**

Kompleks Akademii Muzycznej:

Nazwa/funkcja strefy/bloku funkcjonalnego		Nazwa/funkcja pomieszczenia	Powierzchnia [netto, m ²]
Strefa wejścia		repcja / portiernia	15
		hol	100
		szatnia (przystosowana do przechowywania instrumentów)	50
		bufet kawowy, punkt ksero, inne usługi dla studentów	60
Wydział Twórczości, Interpretacji i Edukacji Muzycznej	Władze Wydziału i Tok Studiów	dziekan - gabinet	20
		sekretariat	10
		prodziekan/dyrektor instytutu 1	15
		prodziekan/dyrektor instytutu 2	15
		dziekanat 1	20
		dziekanat 2	20
		kierownik katedry 1	15
		kierownik katedry 2	15

		kierownik katedry 3	15
		kierownik katedry 4	15
	Katedra Kompozycji	pracownia kompozycji, aranżacji i edycji nutowej	30
		pracownia instrumentacji	30
		pracownia technik kompozytorskich i technologii komputerowych	30
	Studio Muzyki Elektroakustycznej	pracownia intermediów	80
		pracownia video	40
		pracownia edycji nagrań	50
		pracownia postprodukcji	15
		archiwum	15
	Katedra Dyrygentury i Katedra Chóralistyki	sala prób chóru i orkiestry	150
		sala prób sekcyjnych 1	100
		sala prób sekcyjnych 2	100
		sala z dwoma fortepianami 1	40
		sala z dwoma fortepianami 2	40
		sala z dwoma fortepianami 3	40
		sala z dwoma fortepianami 4	40
		sala z dwoma fortepianami 5	40
		sala do czytania partytur 1	16
		sala do czytania partytur 2	12
		sala do czytania partytur 3	16
		sala do czytania partytur 4	12
	Katedra Teorii i Interpretacji i Katedra Teorii i Kształcenia Słuchu	pracownia harmonii i kontrapunktu 1	20
		pracownia harmonii i kontrapunktu 2	20
		pracownia kształcenia słuchu	12
		laboratorium kształcenia słuchu	40
		sala teoretyczna dla studentów 1	30
		sala teoretyczna dla studentów 2	30
		sala teoretyczna dla studentów 3	100
	Katedra Edukacji Muzycznej i Rytmiki	sala rytmiczna	80
		sala rytmiczna - zaplecze	20
Wydział Wokalno-Aktorski	Władze Wydziału i Tok Studiów	dziekan - gabinet	20
		sekretariat	10
		prodziekan/dyrektor instytutu 1	15
	Katedra Wokalistyki	sale na zajęcia indywidualne 1	30

Wydział Instrumentalny		sale na zajęcia indywidualne 2	30
		sale na zajęcia indywidualne 3	30
		sale na zajęcia zbiorowe	100
		sala operowo - teatralna	400
	Władze Wydziału i Tok Studiów	dziekan - gabinet	20
		sekretariat	10
		prodziekani - gabinet 1.	15
		prodziekani - gabinet 2	15
		dziekanat	20
		kierownik katedry 1	15
		kierownik katedry 2	15
		kierownik katedry 3	15
		kierownik katedry 4	15
		sala ćwiczeń 1	10
		sala ćwiczeń 2	10
		sala ćwiczeń 3	10
		sala ćwiczeń 4	10
		sala ćwiczeń 5	10
		sala ćwiczeń 6	10
		sala ćwiczeń 7	10
		sala ćwiczeń 8	10
		sala ćwiczeń 9	10
		sala ćwiczeń 10	10
		sala ćwiczeń 11	10
		sala ćwiczeń 12	10
		sala ćwiczeń 13	10
		sala ćwiczeń 14	10
		sala ćwiczeń 15	10
		sala ćwiczeń 16	10
		sala ćwiczeń 17	10
		sala ćwiczeń 18	10
		sala ćwiczeń 19	10
		sala ćwiczeń 20	10
	Katedra Instrumentów Dętych i Akordeonu	sala na zajęcia indywidualne 1	30
		sala na zajęcia indywidualne 2	30
		sala na zajęcia indywidualne 3	30
		sala na zajęcia indywidualne 4	30
		sala na zajęcia indywidualne 5	30
		sala na zajęcia indywidualne 6	30
		sala na zajęcia indywidualne 7	30
		sala na zajęcia indywidualne 8	30
		sala na zajęcia indywidualne 9	30
		sala na zajęcia indywidualne 10	30

		sala na zajęcia kameralne 1	50
		sala na zajęcia kameralne 2	50
		pracownia stroików	10
		pracownia akordeonu	10
	Katedra Wiolonczeli i Kontrbasu	sala na zajęcia indywidualne 1	40
		sala na zajęcia indywidualne 2	40
		sala na zajęcia indywidualne 3	40
		sala na zajęcia indywidualne 4	40
		sala na zajęcia indywidualne 5	40
		sala na zajęcia kameralne	50
	Katedra Skrzypiec i Altówki	sala na zajęcia indywidualne 1	40
		sala na zajęcia indywidualne 2	40
		sala na zajęcia indywidualne 3	40
		sala na zajęcia indywidualne 4	40
		sala na zajęcia indywidualne 5	40
		sala na zajęcia kameralne 1	50
	Katedra Fortepianu	sala na zajęcia indywidualne i duety fortepianowe 1	45
		sala na zajęcia indywidualne i duety fortepianowe 2	45
		sala na zajęcia indywidualne i duety fortepianowe 3	45
		sala na zajęcia indywidualne i duety fortepianowe 4	45
		sala na zajęcia indywidualne i duety fortepianowe 5	45
	Katedra Kameralistyki	sala na zajęcia indywidualne 1	45
		sala na zajęcia indywidualne 2	45
		sala na zajęcia indywidualne 3	45
		sala na zajęcia kameralne	110
	Katedra Muzyki Współczesnej, Jazzu i Perkusji	sala dla big bandu	80
		sala na zajęcia indywidualne 1	40
		sala na zajęcia indywidualne 2	40
		sala na zajęcia indywidualne 3	40
		pracownia multimedialna	80
		sala dydaktyczna 1	40
		sala dydaktyczna 2	40
		sala na zajęcia kameralne 1	80
		sala na zajęcia kameralne 2	80
		sala zajęciowo-ćwiczeniowa 1	40
		sala zajęciowo-ćwiczeniowa 2	40
		sala zajęciowo-ćwiczeniowa 3	40
		magazyn	40
	Katedra Klawesynu i Instrumentów Dawnych	sala na zajęcia indywidualne 1	35
		sala na zajęcia indywidualne 2	35

		sala na zajęcia indywidualne 3	35
		sala na zajęcia indywidualne 4	35
		sala na zajęcia kameralne	60
		sala dla klawikordu i pianoforte	25
		sala dla gitary, lutni i harfy 1	25
		sala dla gitary, lutni i harfy 2	25
	Katedra organów	sala na zajęcia indywidualne	60
		sala ćwiczeniowa 1	45
		sala ćwiczeniowa 2	45
		sala koncertowa/prób	200
		sala dla pozytywu	50
Zespół Języków		sala do nauki języków obcych 1	30
		sala do nauki języków obcych 2	30
		sala do nauki języków obcych 3	30
		laboratorium językowe	30
		pokój lektorów	30
Biblioteka		czytelnia z audytorium	200
		fonoteka	35
		wypożyczalnia	400
		pokój do opracowania zbiorów	25
		pokój do pracy samodzielnej	25
		magazyn na pozostałe zbiory	300
		kierownik biblioteki - gabinet	15
Centrum Dokumentacji Kompozytorów Krakowskich		archiwum	10
		pomieszczenie do pracy badawczej	30
Administracja i Obsługa oraz dodatkowe funkcje		gabinet rektora	43
		sekretariat rektora	27
		aneks kuchenny sekretariatu rektora	4,5
		gabinet prorektora 1	20
		gabinet prorektora 2	20
		gabinet prorektora 3	20
		sekretariat prorektorów	23
		kwestura 1	20
		kwestura 2	20
		kwestura 3	20

	kwestura 4	20
	kwestura 5	20
	kasa	15
	dział osobowy	44
	pomieszczenie socjalne	14
	gabinet kanclerza	25
	gabinet zastępcy kanclerza	20
	sekretariat kanclerza	22
	aneks kuchenny sekretariatu kanclerza	4,5
	archiwum przetargów publicznych	4,5
	dział nauczania - kierownik	16
	dział wydawnictw 1	20
	dział wydawnictw 2	15
	stroiciele 1	20
	stroiciele 2	10
	stroiciele	30
	radca prawny	15
	kancelaria tajna	20
	związki zawodowe	10
	samorząd studencki	10
	bufet + kuchnia 1	40
	bufet + kuchnia 2	50
	bufet + kuchnia 3	30
	archiwum 1	150
	archiwum 2	50
	informatyk 1	15
	informatyk 2	15
	dział koncertowy 1	20
	dział koncertowy 2	30
	projekty graficzne	15
	OWM	25
	dział administracyjno - gospodarczy 1	30
	dział administracyjno - gospodarczy 2	30
	magazyn podręczny	20
	warsztat + zaplecze 1	30
	warsztat + zaplecze 2	20
	pomieszczenie socjalne pracowników obsługi	15
	magazyn bieżących potrzeb	75
	magazyn zużytego sprzętu	75
	magazyn instrumentów	100

Senat	sala senatu	sala senatu	200
Sala koncertowa	sala koncertowa	estrada	105
		widownia	411
		reżyserka dźwięku	15
		pomieszczenie projekcyjne	8
	zaplecze estrady	kuluary, garderoby 1	35
		kuluary, garderoby 2	35
		magazyn instrumentów	40
		magazyn krzeseł	25
		magazyn sprzętu audio i oświetlenia	15
Studia nagrań	studio nagrań 1.	duże studio nagrań	60
		duża reżyserka	30
	studio nagrań 2	małe studio nagrań	20
		mała reżyserka	15
Pokoje gościnne		pokój gościnny 1	38
		pokój gościnny 2	38
		pokój gościnny 3	38
		pokój gościnny 4	38
		pokój gościnny 5	38
		pokój gościnny 6	38
		pokój gościnny 7	38
		pokój gościnny 8	38
		pokój gościnny 9	38
		pokój gościnny 10	38
		pokój gościnny 11	38
		pokój gościnny 12	38
		pokój gościnny 13	38
		pokój gościnny 14	38
		pokój gościnny 15	38
Pomieszczenia techniczne		rozdzielnia elektryczna	20
		wentylatornia	60
		licznik wody	3
		licznik gazu	3
		przyłącze c.o.	3
		warsztat konserwatora	20
		komora na kontenery i śmieci	20
		inne	21
Pozostałe powierzchnie		parking podziemny (w kubaturze budynku)	250
		garaż dla służbowego busa z warsztatem	22

		powierzchnia pomocnicza i usługowa , w tym w.h.s.	900
		powierzchnia ruchu i komunikacji, w tym foyer	2600
		powierzchnia techniczna	2000
		pozostałe strefy i pomieszczenia	900

RAZEM	15 681
--------------	---------------

Kompleks Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfoniett Cracovia:

Nazwa/funkcja strefy/bloku funkcjonalnego		Nazwa/funkcja pomieszczenia	Powierzchnia [m2]
Filharmonia Krakowska	Pion Dyrekcji	dyrektor naczelny i artystyczny - gabinet	30
		dyrektor artystyczny - gabinet	25
		zastępca dyrektora - gabinet	25
		sekretariat dyrektorów	20
		sekretariat dyrektorów - poczekalnia dla gości	15
		sala konferencyjna z zapleczem	25
	Dział Programowy	szef zespołu programowego - aneks do pracy	15
		zespół programowy - pokój pracy	30
		zespół programowy - sala spotkań	24
		biblioteka	20
	Dział Upowszechniania Muzyki	szef zespołu programowego - aneks do pracy	15
		zespół programowy - pokój pracy	20
		zespół programowy - sala spotkań	20
	Dział Promocji	szef zespołu promocji - aneks do pracy	15
		zespół promocji - pokój pracy	30

		zespół promocji - sala spotkań	30
	Dział Organizacji Widowni	szeft zespołu organizacji widowni - aneks do pracy	15
		zespół organizacji widowni - pokój pracy	40
		zespół organizacji widowni - sala spotkań	30
	Biblioteka	pokój bibliotekarzy	20
		biblioteka, nutoteka	60
	Studio nagrań	reżyserka	40
		spikernia	8
		pokój montażowy	16
		pokój technika 1	12
		pokój technika 2	15
	Chóry i orkiestra Filharmonii Krakowskiej	sala prób chóru / prób sekcyjnych (z mobilną przegrodą akustyczną)	200
		sala prób orkiestry	280
		sala prób chóru chłopięcego	120
		zaplecze sali prób chóru chłopięcego	15
		sala ćwiczeń 1	20
		sala ćwiczeń 2	20
		sala ćwiczeń 3	20
		sala ćwiczeń 4	20
		sala ćwiczeń 5	20
		sala ćwiczeń 6	30
		sala ćwiczeń 7	30
		sala ćwiczeń 8	30
		sala ćwiczeń 9	30
		sala ćwiczeń 10	40
		garderoba orkiestry dla kobiet 1	28
		garderoba orkiestry dla kobiet 2	28
		garderoba orkiestry dla kobiet 3	20
		garderoba orkiestry dla mężczyzn 1	35
		garderoba orkiestry dla mężczyzn 2	35
		garderoba orkiestry dla mężczyzn 3	28

		garderoba chóru dla kobiet 1	35
		garderoba chóru dla kobiet 2	35
		garderoba chóru dla kobiet 3	28
		garderoba chóru dla mężczyzn 1	28
		garderoba chóru dla mężczyzn 2	20
		garderoba chóru dla mężczyzn 3	20
		garderoba dla chóru chłopięcego 1	35
		garderoba dla chóru chłopięcego 2	35
		pokój dyrygenta 1	12
		pokój dyrygenta 2	12
		pokój dyrygenta 3	10
		sala odnowy biologicznej1	60
		sala odnowy biologicznej2	50
		magazyny instrumentów 1	20
		magazyny instrumentów 2	20
		magazyny instrumentów 3	50
	Pracownia korekty i naprawy instrumentów	pracownia korekty i naprawy instrumentów	50
	Sala edukacyjna	sala edukacyjna z zapleczem	60
	Finanse i Księgowość	główny księgowy - pokój do pracy	18
		sekcja 1 - pokój pracy	20
		sekcja 2 - pokój pracy	20
		kasjerka i kasa	10
		podręczne archiwum	24
	Dział Administracyjno-Gospodarczy	szeft zespołu - aneks do pracy	16
		sekcja 1 - pokój pracy	20
		sekcja 2 - pokój pracy	20
	Specjalista ds. bhp i poż.	pokój pracy	12
	Sekcja ds. pracowniczych (pion kadr)	kadry - pracownicy	30
	Pion Prawny	radca prawny	22
	Związki zawodowe 1	pokój związków zawodowych	20
	Związki zawodowe 2	pokój związków zawodowych	20
	Archiwum zakładowe	archiwum zakładowe 1	20
	Archiwum zakładowe	archiwum zakładowe 2	40
	Pomieszczenia gospodarcze i	pomieszczenia gospodarcze	48

	porządkowe	pomieszczenia sprzątających	16
	Pralnia	pralnia kostiumów i scenografii	20
	Zaplecze socjalne	zaplecze socjalne	70
	Węzły higieniczno-sanitarne (dla mężczyzn, kobiet, niepełnosprawnych, dzieci)	węzły whs	350
	Komunikacja	komunikacja	820
Razem Filharmonia Krakowska - powierzchnia [m2]			3.880

Capella Cracoviensis	Biura/pracownie/zaplecze	biuro/pracownia 1	25
		biuro/pracownia 2	12
		biuro/pracownia 3	12
		biuro/pracownia 4	12
		sala konferencyjna z fortepianem	35
		biblioteka	35
		archiwum	10
		magazyn	20
		zaplecze gospodarcze	8
		zaplecze socjalne	12
	Sala prób i zaplecze	sala prób	300
		magazyn instrumentów 1	70
		magazyn instrumentów 2	50
		magazyn wyposażenia	25
	Węzły higieniczno-sanitarne	węzły higieniczno-sanitarne	70
	Komunikacja	komunikacja	140
Razem Capella Cracoviensis - powierzchnia [m2]			836

Sinfonietta Cracovia	Biura/pracownie/zaplecze	gabinet dyrektora	20
		sala konferencyjna	35
		biuro/pracownia 1	30
		biuro/pracownia 2	30
		biuro/pracownia 3	12
		biblioteka	15
		archiwum	35
		magazyn	20
		zaplecze gospodarcze	8
		zaplecze socjalne	12
	Sala prób i zaplecze	sala prób	200
		magazyn instrumentów 1	70
		magazyn instrumentów 2	50
		magazyn instrumentów 3	70
		magazyn wyposażenia	25

	Węzły higieniczno-sanitarne	węzły higieniczno-sanitarne	70
	Komunikacja	komunikacja	217
Razem Sinfonietta Cracovia - powierzchnia [m2]			919

Sale koncertowe i ich zaplecze, funkcje uzupełniające	główna sala koncertowa	widownia	1220
		estrada	300
		orkiestron	40
		zaplecze balkonów, przestrzeń dla zwiększenia powierzchni akustycznej	300
		śluzy	50
		dyspozytornia dźwięku	25
		dyspozytornia światła 1.	20
		dyspozytornia światła 2.	20
		pomieszczenie projekcyjne	8
		pomieszczenie nagrań	16
		kulisy, poczekalnia	180
	inspicjent, technicy	inspicjent	12
		pracownicy techniczni	12
	Garderoby, pomieszczenia ćwiczeń i prób, zaplecze głównej sali koncertowej	garderoba dyrygenta	24
		garderoba dla solisty 1	20
		garderoba dla solisty 2	20
		garderoba dla solisty 3	16
		garderoba dla solisty 4	16
		garderoba dla solisty 5	14
		garderoba chórmistrza	20
		garderoba koncertmistrza 1	12
		garderoba koncertmistrza 2	12
		garderoba koncertmistrza 3	12
		garderoby dla perkusistów i kontrabasistów, ćwiczeniówka, magazyn 1	48
		garderoby dla perkusistów i kontrabasistów, ćwiczeniówka, magazyn 2	48
		garderoba dla harfistów, ćwiczeniówka i magazyn	20
		garderoby i sale prób sekcyjnych 1	70
		garderoby i sale prób sekcyjnych 2	70
		garderoby i sale prób sekcyjnych 3	70
		garderoby i sale prób sekcyjnych 4	70

		garderoby dla artystów 1	16
		garderoby dla artystów 2	16
		garderoby dla artystów 3	16
		garderoby dla artystów 4	16
		garderoby dla artystów 5	24
		garderoby dla artystów 6	24
		garderoby dla artystów 7	34
		garderoby dla artystów 8	34
		garderoby dla artystów 9	34
		garderoby dla artystów 10	34
		garderoby dla artystów 11	20
		garderoby dla artystów 12	20
		garderoby dla artystów 13	20
		garderoby dla artystów 14	20
		garderoby dla artystów 15	20
		garderoby dla artystów 16	20
		garderoby dla artystów 17	20
		garderoby dla artystów 18	20
		garderoby dla artystów 19	20
		garderoby dla artystów 20	20
		sala prób 1	15
		sala prób 2	20
		sala prób 3	35
		sala prób 4	30
		sala odnowy biologicznej 1	60
		sala odnowy biologicznej 2	50
		bufet na zapleczu	75
		pozostałe strefy i pomieszczenia zaplecza	85
	Magazyny głównej sali koncertowej	magazyn instrumentów	100
		magazyny fortepianów	50
		magazyn krzeseł i elementów scenicznych	35
		magazyn sprzętu audio i oświetlenia	20
		magazyn podręczny	70
	Sala kameralna	sala z mobilną sceną i widownią, służą	400
		reżyserka światła	15
		reżyserka dźwięku	15
		pomieszczenie projekcyjne	12
	Inspicjent, technicy	inspicjent	10
		pracownicy techniczni	10
	Garderoby, pokoje ćwiczeń i pokoje prób, zaplecze sali kameralnej	garderoba dyrygenta 1	20
		garderoba solistów 1	18

		garderoba solistów 2	18
		garderoba solistów 3	18
		garderoba orkiestry 1	35
		garderoba orkiestry 2	35
		garderoba orkiestry 3	35
		garderoba orkiestry 4	35
		garderoba orkiestry 5	35
		garderoba chóru	50
		sala prób 1	80
		sala prób 2	40
		pokój do ćwiczeń 1	40
		pokój do ćwiczeń 2	10
		pokój do ćwiczeń 3	10
		pokój do ćwiczeń 4	35
		zaplecze socjalne	30
		sala odnowy biologicznej 1	20
		sala odnowy biologicznej 2	20
	Magazyny sali kameralnej	magazyn instrumentów	50
		magazyn krzeseł	30
		magazyn sprzętu audio i oświetlenia	15
		magazyn podręczny	20
	Pion techniczno-obługowy	szeł zespołu	12
		zespół techniczny	30
	Strefa Dostaw	magazyn instrumentów	120
		magazyny materiałów	30
		garaż w budynku	150
		pokój kierowców	20
		magazyn podręczny	35
	Hole, punkty i węzły obsługowe	informacja	10
		repcja i ochrona	20
		hol kasowy	100
		kasa biletowa	15
		hol szatni	200
		szatnia	60
		foyer i kuluary obu sal koncertowych	1850
		zespoły higieniczno-sanitarne ogólniedostępne	840
		przestrzeń dla dzieci	30
	Stoiska handlowo-usługowe	stoiska handlowo-usługowe (ksiegarnia muzyczna, kwiaciarnia)	125
	Restauracja	restauracja, bufet, kawiarnia - z zapleczem	275

Razem sale koncertowe i ich zaplecza, funkcje uzupełniające - powierzchnia [m2]	8.941
--	--------------

Pomieszczenia obsługi budynku, pomieszczenia techniczne, strefy i funkcje wspólne FK-CC-SC	Obsługa budynku	informacja / recepcja / wydawanie identyfikatorów	12
		pomieszczenie ochrony	12
		hol w strefie wejścia dla segmentu FK-CC-SC	80
		pomieszczenie obsługi technicznej i konserwatorów	12
		warsztat dla obsługi technicznej i konserwatorów	25
	Pokoje gościnne	pokój gościnny 1	38
		pokój gościnny 2	38
		pokój gościnny 3	38
		pokój gościnny 4	38
		pokój gościnny 5	38
		pokój gościnny 6	38
		pokój gościnny 3	20
		pokój gościnny 4	20
		pokój gościnny 5	20
		pokój gościnny 6	20
	Magazyny i pomieszczenia gospodarcze	magazyny i pomieszczenia gospodarcze	150
	Pomieszczenia techniczne	pomieszczenia techniczne	1900
	Pozostałe pomieszczenia	pozostałe pomieszczenia	650
Razem pomieszczenia obsługi budynku, powierzchnie techniczne budynku - powierzchnia [m2]			3.149

RAZEM	17 725
--------------	---------------

	kompleks Akademii Muzycznej	kompleks Filharmonia Krakowska - Capella Cracoviensis - Sinfonietta Cracovia	Razem
Powierzchnia użytkowa Pu (m²)	9 611	11 394	21 005
Powierzchnia ruchu netto Prn (m²)	3 920	4 431	8 352
Powierzchnia usługowa Pu (m²)	2 150	1 900	4 050

Powierzchnia netto Pn (m²)	15 681	17 725	33 406
Kubatura brutto powierzchni zakrytych i zamkniętych Kb (m³)	85 757	121 436	207 193
Wskaźnik udziału powierzchni ruchu w powierzchni netto: Prn/Pn	do 25%	do 25%	25

▪ wskaźniki powierzchniowe zagospodarowania terenu

Powierzchnia terenu objętego inwestycją: 12.2558,00 m² (12,2558 ha)
w tym:

- działka nr 173/15: 2,2866 ha
- działka nr 173/16: 0,6424 ha
- działka nr 173/17: 2,7537 ha
- działka nr 173/18: 1,7341 ha
- działka nr 173/19: 1,9743 ha
- działka nr 173/20: 1,6155 ha
- działka nr 173/21: 1,2492 ha

Parkingi:

- kompleks Akademii Muzycznej: dla 500 samochodów i dla 2 samochodów dostawczych: 12.500 m²
- kompleks Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfonietta Cracovia: dla 800 samochodów i dla 2 samochodów dostawczych: 20.000 m²

Wskaźniki powierzchniowe zagospodarowania terenu: ustalone zostaną na podstawie wybranej do realizacji koncepcji konkursowej i wydanej decyzji o warunkach lokalizacji inwestycji lub decyzji o warunkach zabudowy albo miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

▪ parametry budynków i budowli pomocniczych, inne powierzchnie

Dopuszcza się wzniesienie budynków i budowli technicznych oraz elementów infrastruktury technicznej – niezbędnej dla prawidłowego funkcjonowania Centrum Muzyki.

Dla potrzeb zapewnienia obsługi komunikacyjnej niezbędnym będzie zapewnienie odpowiedniej ilości miejsc parkingowych dla użytkowników i gości Centrum Muzyki – zob. pkt „wskaźniki powierzchniowe zagospodarowania terenu” i pkt „otoczenie budynków Centrum Muzyki, zagospodarowanie terenu” w rozdz. I.2.3) niniejszego Opracowania.

Dodatkowa zabudowa kubaturowa (budowa obiektów – poza zakresem zamierzenia inwestycyjnego objętego niniejszym Opracowaniem; projektant Centrum Muzyki zobowiązany jest do wskazania lokalizacji dodatkowych, niżej wymienionych elementów zabudowy i określenia jej gabarytów):

- dodatkowa infrastruktura kultury (np. ośrodek kultury) – ok. 1.000 m² powierzchni użytkowej,
- biblioteka, księgarnia (w tym: muzyczna) – ok. 500 m² powierzchni użytkowej,

- infrastruktura dla prywatnych i publicznych szkół muzycznych niższego stopnia, szkół balotowych, szkół tańca – ok. 2.000-3.000 m² powierzchni użytkowej,
- interaktywne i multimedialne muzeum muzyki – ok. 1.500 m² powierzchni użytkowej,
- studia nagrań - ok. 1.500 m² powierzchni użytkowej,
- usługi gastronomiczne: bistro, brasserie, kawiarnie – ok. 2.500 m² powierzchni użytkowej
- sklepy i sklepiki: instrumentów muzycznych, ale też spożywcze, kwaciarnie, drogerie i inne ok. 200 m² powierzchni użytkowej,
- usługi: np. stroiciele instrumentów muzycznych – ok. 200 m² powierzchni użytkowej,
- usługi hotelowe,
- park spacerowy.

Nie zakłada się w ramach zasadniczego etapu inwestycji (budowa kompleksów Akademii Muzycznej oraz Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfonietty Cracovia inwestycji wzniesienia innych obiektów budowlanych niewymienionych w niniejszym Opracowaniu. Nie wyklucza się jednak takiej możliwości – o ile rozwiązanie takie wskazane zostanie w zwycięskiej pracy konkursowej, zostanie ono zaakceptowane przez Inwestora i będzie zgodne z decyzją o warunkach lokalizacji lub decyzją o warunkach zabudowy.

▪ **określenie wielkości możliwych przekroczeń lub pomniejszenia przyjętych parametrów powierzchni i kubatur lub wskaźników**

Dopuszcza się możliwość zmiany w/w parametrów: do 10% pod warunkiem nie pogorszenia standardu użytkowego – po akceptacji Inwestora.

Zmiana powierzchni i lokalizacji pomieszczeń technicznych i usługowych dopuszczalna z dostosowaniem do gabarytów urządzeń, przy zachowaniu parametrów niezbędnych dla komunikacji wewnętrznej i powierzchni roboczej określonej dla danego urządzenia.

Zmiany powierzchni ruchu dopuszczalne pod warunkiem zachowania parametrów określonych w przepisach i normach, o ile zmiana znacząco nie wpłynie na standard budynku i poziom oferowanych usług.

Dopuszczalne są zmiany powierzchni poszczególnych pomieszczeń pod warunkiem zrekompensowania jej innymi pomieszczeniami działalności podstawowej.

Dopuszczalne są zmiany parametrów działalności niestalej i okazjonalnej – po uzgodnieniu z Inwestorem.

Wszelkie ograniczenia w pomieszczeniach powinny być zrekompensowane podniesieniem standardu wyposażenia i usług.

Dopuszcza się zmiany lokalizacji oraz przekroczenia lub pomniejszenia przyjętych parametrów powierzchni i kubatur lub wskaźników – określone wcześniej i dalej w niniejszym Opracowaniu, a związane z wymaganiami Inwestora w stosunku do przedmiotu zamówienia.

I.2 Wymagania Inwestora w stosunku do przedmiotu zamówienia

1) Wymagania Inwestora w stosunku do przygotowania dokumentacji projektowej

Projekt architektoniczny wielobranżowy zostanie opracowany przez Projektanta wyłonionego w drodze konkursu.

Projektant powinien opracować:

- 1) wielobranżowy projekt budowlany i wykonawczy dla budynków:
 - Akademii Muzycznej
 - Filharmonii Krakowskiej, Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracoviawraz z zagospodarowaniem terenu w zakresie niezbędnym do funkcjonowania budynków,
- 2) określić funkcję, lokalizację, gabaryty zabudowy i zagospodarowania terenu dla funkcji uzupełniających ww. kompleksy budynków – zgodnie z wytycznymi zawartymi w niniejszym Opracowaniu,
- 3) projekt zagospodarowania terenu w dalszym otoczeniu projektowanych obiektów kubaturowych – w granicach wyznaczonych dla inwestycji.

W sytuacji braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla planowanego zamierzenia inwestycyjnego niezbędne będzie uzyskanie decyzji o ustaleniu lokalizacji celu publicznego lub o warunkach zabudowy. Uzyskanie tej decyzji leżeć będzie po stronie Projektanta.

W przypadku uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego projekt musi być zgodny z zapisami planu.

Zakres i forma dokumentacji projektowej odpowiadać powinny ściśle zamówieniu w taki sposób, w jaki określił je Zamawiający.

Dokumentacja techniczna powinna odpowiadać wymaganiom dotyczącym postępowania poprzedzającego rozpoczęcie robót budowlanych, wynikającym z:

- Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.),
- Ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 z późn. zm.), w tym z art. 30 – tak, aby mogła stanowić podstawę zorganizowania i przeprowadzenia przetargu i spełniać wymogi określone dla opisu przedmiotu zamówienia w zamówieniach udzielanych na podstawie Pzp,

oraz spełniać wymogi:

- Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. Nr 81 poz. 462 z późn. zm.),
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym (Dz. U. Nr 130, poz. 1389 z późn. zm.),
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz. U. Nr 202, poz. 2072 z późn. zm.) z uwzględnieniem Obwieszczenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 10 maja 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz.U. 2013 poz. 1129),
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz. U. Nr 120, poz. 1126 z późn. zm.).

Całość dokumentacji musi uzyskać akceptację Zamawiającego.

Projekt budowy Centrum Muzyki w Krakowie będzie wymagał przeprowadzenia postępowania w celu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Projekt budowlany dla nowo wznoszonego obiektu winien zawierać charakterystykę energetyczną obiektu – wg Dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków.

Pozostałe wymagania do projektowania:

- 1) Przed przystąpieniem do projektowania należy wykonać inwentaryzację istniejącej zabudowy i opracować projekt wyburzeń.
- 2) W przypadku działek nr 173/18, 173/19 należy, przed przystąpieniem do projektowania należy przeprowadzić sondażowe badania archeologiczne, które pozwolą określić stan zachowania reliktyw fortifikacji. Jeżeli mury obwodowe fortu, reduty i bloku koszarowego w partiach podziemnych zostały zachowane – należy je uczynić w formie uzgodnionej ze służbami konserwatorskimi. W przypadku całkowitego ich zniszczenia nie ma ograniczeń do zagospodarowania ww. terenu pod warunkiem włączenia do nowoprojektowanej zabudowy poterny kaponiery południowej jako materialnego świadectwa historii miejsca. Dopuszcza się rozbiórkę istniejącej zabudowy za wyjątkiem wejścia poterny kaponiery północnej oraz wejścia i poterny do kaponiery południowej; decyzja o rozbiórce będzie mogła być podjęta po przeprowadzeniu badań.
- 3) Przed przystąpieniem do projektowania należy wykonać inwentaryzację zieleni, wytypować drzewa do wycinki – będące w złym stanie fitosanitarnym, pozbawione walorów przyrodniczych, kolidujące z projektowaną zabudową i z projektowanym zagospodarowaniem terenu.
- 4) Wszystkie pomieszczenia i budynki powinny być zaprojektowane zgodnie z zgodnie z obowiązującym Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, respektując przy tym wymogi zawarte w niniejszym Opracowaniu.
- 5) W dokumentacji projektowej należy założyć wyroby dopuszczone do obrotu i stosowania w budownictwie, które posiadają:
 - certyfikat na znak bezpieczeństwa;
 - deklarację zgodności lub certyfikat zgodności z Polską Normą,
 - aprobatę techniczną w przypadku wyrobów, dla których nie ustanowiono Polskiej Normy

respektując przy tym wymogi zawarte w niniejszym Opracowaniu.

Pozostałe wymogi dotyczące dokumentacji projektowej – opisane zostały w rodz. I.1 i w pkt I.2.2-3) niniejszego Opracowania.

2) Akustyka

Centrum Muzyki w Krakowie powinno mieć zapewnione optymalne warunki akustyczne dla realizacji działalności artystycznej, edukacyjnej i naukowo-badawczej. Możliwie najlepsze warunki akustyczne zapewnić należy salom koncertowym, salom prób i salom ćwiczeń.

Możliwe są dwie metodologie przygotowania wstępnej dokumentacji projektowej akustycznej, w zależności od wybranego modelu realizacji inwestycji:

- 1) na zlecenie Inwestora lub wyłonionego przez niego Project Managera powstają, jako element (załącznik) regulaminu konkursu, wytyczne

akustyczne i koncepcja akustyczna najważniejszych pomieszczeń w budynkach,

- 2) na zlecenie Projektanta wyłonionego w drodze konkursu powstaje koncepcja akustyczna i projekt realizacyjny uwzględniający ogólne wytyczne Inwestora i program funkcjonalno-użytkowy.

Oba warianty zakładają przygotowanie dokumentacji projektowej akustycznej przez specjalistyczne podmioty z odpowiednim doświadczeniem w realizacji podobnych obiektów na świecie, z odpowiednim potencjałem kadrowych i technicznym.

W pierwszym wariantcie to Inwestor decyduje o docelowym charakterze i typie sal koncertowych, sal prób, sal ćwiczeń. Decyzje podejmuje w oparciu o opinie specjalnie przez siebie dobranego grona ekspertów, przy ścisłej współpracy z profesjonalnym podmiotem specjalizującym się w akustyce sal koncertowych i obiektów artystycznych. Projektant „ubiera w formę” jasno zdefiniowaną przez Inwestora funkcję oraz konkretny typ sali (układ widowni, rodzaj estrady, parametry techniczne sali koncertowej).

W drugim wariantcie to Projektant ma zasadniczy wpływ na rozwiązania funkcjonalne, techniczne i technologiczne. Ścisłe współpracując z zatrudnioną przez siebie firmą akustyczną, przesądza on tak naprawdę o charakterze obiektu i wyborze wzorca sal koncertowych.

Biorąc pod uwagę doświadczenia z podobnych realizacji w kraju i za granicą oraz mając na względzie jasno zdefiniowany profil działalności przyszłych Użytkowników i funkcję miejsca przyjmuje się dla potrzeb niniejszego Opracowania pierwszy wariant realizacji inwestycji i przygotowania dokumentacji projektowej. Prace nad akustyką częściowo poprzedzą ogłoszenie konkursu urbanistyczno-architektonicznego (badania terenowe, opracowanie modelu, założenia do projektowania), a częściowo (dokumentacja realizacyjna) prowadzone będą równolegle i w ścisłym powiązaniu z pracami nad projektem wielobranżowym.

W zakresie opracowań akustycznych, w ramach odrębnego zamówienia, powstaną na zlecenie Inwestora lub wyłonionego przez niego Project Managera:

- wytyczne akustyczne do projektu budynku, w tym wytyczne dla konstrukcji, wytyczne dla instalacji,
- wytyczne akustyczne dla kluczowych pomieszczeń: sal koncertowych, sal prób, sal ćwiczeń,
- wytyczne dla technologii scenicznej.

Prace nad wytycznymi będą poprzedzone przez:

- badania terenowe, obliczenia symulacyjne tła akustycznego,
- opracowanie modelu akustycznego.

Badania terenowe klimatu i tła akustycznego oraz obliczenia symulacyjne powinny umożliwić opracowanie:

- emisyjnej i imisyjnej mapy akustycznej przedstawiającej wartości poziomu dźwięku u źródła oraz rozprzestrzenianie się hałasu w głąb terenów otaczających źródło dźwięku (wartość u odbiorcy: na terenie Centrum Muzyki),
- mapy wartości dopuszczalnych natężeń dźwięku w poszczególnych analizowanych rejonach,
- mapy przekroczeń wartości dopuszczalnych dźwięku w poszczególnych rejonach.

Na bazie wytycznych powstanie koncepcja akustyczna sal koncertowych i najważniejszych sal prób, która określi optymalną technologię i parametry sal koncertowych.

Tak opracowane wytyczne i koncepcja akustyczna będą elementem założeń konkursowych, do których musi zastosować się Projektant.

Alternatywą dla koncepcji może być operat akustyczny – o dużym stopniu szczegółowości.

W przypadku przyjęcia drugiego wariantu realizacji inwestycji i przygotowania dokumentacji projektowej, Generalny Projektant musi zapewnić we wstępnej fazie projektowania przygotowanie wszystkich elementów dokumentacji akustycznej, które zostały omówione powyżej.

W zasadniczej fazie projektowania przygotowany powinien zostać projekt realizacyjny akustyczny. W zakres zadań zespołu opracowującego akustykę będzie wchodzić także:

- weryfikacja wielobranżowego projektu architektoniczno-budowlanego (projektu budowlanego i projektu wykonawczego),
- nadzór autorski nad realizacją projektu akustycznego i nad realizacją projektu wielobranżowego.

Ze względu na zakres planowanych badań i prac specjalistycznych związanych z akustyką w niniejszym Opracowaniu zwraca się jedynie uwagę na elementy kluczowe z punktu widzenia akustyki, na przykładowe rozwiązania zastosowane z powodzeniem w innych obiektach i na oczekiwany przez Inwestora efekt końcowy.

W celu wyeliminowania hałasów i drgań z zewnątrz, a przede wszystkim w celu likwidacji wpływu rezonansu gruntu, zaleca się do budowy wszystkich trzech sal koncertowych zastosować technologię „box in box”.

Sale umieścić można na wibro-izolatorach (np. z neoprenu przekładanego płytami stalowymi). Rozwiązanie powinno przejść specjalne testy obciążeniowe, aby upewnić się, że wibro-izolatory właściwie przeniosą ciężar danej sali koncertowej. Sale koncertowe powinny spełniać najwyższe standardy akustyczne, jeżeli chodzi również o izolacyjność akustyczną.

Na etapie prac nad akustyką wymagane są teksty prowadzone na modelu.

Przykładowy charakter testów modelu:

Model w skali 1:10 lub w skali nie mniejszej niż 1:50, powinien być wykonany z tych samych materiałów, co rzeczywisty obiekt. Warunki wewnątrz modelu powinny w możliwie największym stopniu być zbliżone do rzeczywistych (można to osiągnąć np. przez wpompowywanie do modelu powietrza i wtłaczanie azotu). Przy każdej próbie powinien być symulowany dźwięk, rejestrowany z poszczególnych miejsc wewnątrz miniatURY sali koncertowej. Wyniki tych testów po wprowadzeniu do komputera i po analizach powinny umożliwić korektę założonego pierwotnie modelu. Przeprowadzić przy tym należy analizę porównawczą z innymi podobnymi salami koncertowymi, wskazanymi przez Inwestora lub wskazanego przez niego specjalistę, które już wybudowano i są obecnie użytkowane, a wcześniej również były poddawane testom na modelu (najlepiej w tej samej pracowni akustycznej). Wnioski z testów zawierać powinien raport końcowy stanowiący integralną część dokumentacji realizacyjnej. Znaleźć się w niej powinny wszystkie analizy związane z geometrią sali, gęstością materiałów, szczegółowymi rozwiązaniami (takimi jak np. charakterystyka foteli widowni).

W zakresie bardziej szczegółowych wymagań akustycznych i wymaganego zakresu rozwiązań projektowych akustycznych dla poszczególnych pomieszczeń – zob. rozdz.I.2.3) niniejszego Opracowania.

Niezależnie od opracowań specjalistycznych dla kluczowych stref i pomieszczeń, zaprojektowane rozwiązania w zakresie ochrony przed hałasem oraz ochrony przed

drzganiami i wibracjami powinny być zgodne z obowiązującymi przepisami i aktualnymi normami.

Wymagania w zakresie ochrony przed hałasem:

Poziom hałas oraz drgań przenikających do pomieszczeń w budynku, dla których konieczne jest spełnienie szczególnych wymagań ochrony przed hałasem, pokoi pracy cichej - nie może przekraczać wartości dopuszczalnych określonych w aktualnej normie „Akustyka budowlana. Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach. Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach”.

W budynku przegrody zewnętrzne i wewnętrzne, a także elementy budowlane powinny mieć zadawalającą izolacyjność akustyczną od dźwięków powietrznych. Dla ścian zewnętrznych, stropodachów, ścian wewnętrznych, okien w przegrodach zewnętrznych, drzwi i okien wewnętrznych nie mniejszą od określonej w aktualnej normie „Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach – izolacyjność akustyczna przegród w budynkach oraz izolacyjność akustyczna elementów budowlanych – wymagania”.

Instalacje oraz urządzenia, stanowiące techniczne wyposażenie budynku, takie jak centrale klimatyzacyjne, wentylacyjne, agregaty wody lodowej, nie mogą powodować powstawania hałasów i drgań utrudniających eksploatację budynku, prowadzenia działalności artystycznej, edukacyjnej i naukowo-dydaktycznej lub uniemożliwiających ochronę użytkowników pomieszczeń przed ich oddziaływaniem. Sposób posadowienia urządzeń, oraz sposób ich połączenia z przewodami i elementami konstrukcyjnymi budynku, jak również sposób połączenia poszczególnych odcinków przewodów między sobą i z elementami konstrukcyjnymi budynku, powinien zapobiegać powstawaniu i rozchodzeniu się hałasów i drgań do pomieszczeń oraz do otoczenia budynku. Podstawową część technologiczną zlokalizować należy w osobnej strefie tak, aby zminimalizować ich wpływ na sale koncertowe, studia nagrań, sale prób, sale ćwiczeń.

Wymagania dotyczące ochrony konstrukcji oraz urządzeń przed drzganiami i wibracjami:

Zaleca się, aby przeanalizować możliwość i zasadność usytuowania urządzeń mechanicznych generujących drgania w części podziemnej budynków, wykonanej w formie masywnej skrzyni fundamentowej, absorbującej znaczną część drgań i posiadającej odpowiednie zabezpieczenie przed propagacją drgań dynamicznych oraz odpowiednie izolacje akustyczne.

Fundamenty oraz konstrukcje wsporcze pod zainstalowane w budynku urządzenia powinny spełniać wymagania aktualnych norm, przywołanych w dalszej części niniejszego Opracowania. Dla każdego fundamentu pod urządzenie, które emituje drgania, wibracje oraz hałas w trakcie opracowania projektu technicznego należy określić:

- techniczną charakterystykę urządzenia niezbędną dla określenia obciążeń dynamicznych,
- schematy dyspozycyjne z danymi charakteryzującymi obciążenia statyczne i dynamiczne,
- dane o wrażliwości na drgania dalszego otoczenia urządzenia.

Dla każdego fundamentu należy indywidualnie dobrać wibroizolację czynną zgodnie z PN-80/B-03040 pkt.7, której zadaniem jest eliminacja przenoszenia się drgań na konstrukcję budynku. Wibroizolacja winna być tak zaprojektowana, aby jej skuteczność wynosiła co najmniej 93%.

Wszystkie pomieszczenie techniczne obiektu, w których będą zainstalowane urządzenia emitujące hałasy lub drgania, zlokalizowane w sąsiedztwie sal koncertowych, sal prób, sal ćwiczeń, studia nagrań, garderób oraz pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi – wymagają zastosowania rozwiązań konstrukcyjno-materiałowych zapewniających ochronę ww. pomieszczeń przed uciążliwym oddziaływaniem tych urządzeń. Podpory, zamocowania i złącza urządzeń emitujących hałasy lub drgania, powinny być zaprojektowane w sposób

uniemożliwiający przenoszenie niedopuszczalnego hałasu i drgań na elementy budynku i instalacje.

3) Wymagania Inwestora w stosunku do realizacji prac budowlanych – wytyczne do projektowania

▪ założenia generalne

Inwestycja ma na celu zapewnienie optymalnych warunków pracy i perspektyw rozwoju dla: Akademii Muzycznej w Krakowie, Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie, Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracovia.

Inwestycja powinna doprowadzić do ożywienia terenów poza ścisłym centrum miasta.

Projektowane zagospodarowanie terenu powinno umożliwić zachowanie przestrzeni publicznej na bulwarach Wisły.

Projekt powinien umożliwić przeprowadzenie kompleksowej odnowy, rehabilitacji i zmiany funkcjonalnej zdegradowanego obszaru. Powinien doprowadzić do powstania nowego układu urbanistycznego, nowej architektury o bardzo dobrej funkcjonalności i wysokich walorach formalnych, wreszcie do wykreowania nowych form aktywności mieszkańców i gości.

Projekt powinien uwzględniać warunki przyrodnicze i kulturowe, powiązania i konteksty krajobrazowe, urbanistyczne, architektoniczne. Dążyć przy tym należy do zrównoważenia rozwoju społecznego, kulturowego i przyrodniczego: nowoprojektowana architektura i nowoprojektowane funkcje nie mogą doprowadzić do zniszczenia tradycji miejsca i degradacji przyrodniczej. Istotnym elementem zagospodarowania powinien być park miejski i zieleń – przy możliwie dużym wykorzystaniu zieleni istniejącej.

W wyniku realizacji inwestycji powstać ma funkcjonalna, o wysokich walorach architektonicznych infrastruktura kultury i szkolnictwa wyższego, w oparciu o którą i wokół której powstanie (częściowo równolegle, a częściowo w późniejszym etapie) przestrzeń i infrastruktura o wybitnych walorach urbanistyczno-architektonicznych, przyjazna dla mieszkańców, atrakcyjna dla gości, szeroko oddziałująca na otoczenie i powodująca istotny wzrost aktywności (społecznej, kulturowej, gospodarczej) w otoczeniu.

Opracowany dla potrzeb inwestycji projekt ma być zarówno dokumentacją realizacyjną - wystarczającą dla wybudowania infrastruktury kultury, jak również ma sprecyzować warunki, wskazać lokalizację i określić możliwe rozwiązania funkcjonalne i architektoniczne dla przestrzeni publicznej i infrastruktury uzupełniającej (rekreacyjnej, usługowej, handlowej) oraz terenów zielonych.

Centrum Muzyki ma być obszarem „żywym”: spotkań, dyskusji, wydarzeń, a zarazem „przestrzenią sztuki” (szeroko pojętej sztuki i humanistyki – Art). Ma być obszarem inspirującym, ogniskującym aktywność, a zarazem szeroko oddziałującym na otoczenie - impulsem do zmian na całym obszarze miasta.

Centrum Muzyki (strefa sztuki) ma być ofertą dla osób z każdej grupy wiekowej, o różnym poziomie zamożności. Na obszarze ponad 12 ha powstać ma miejsce tętniące życiem, ale także zorganizowane powinny być miejsca wypoczynku nie wymagające wzmożonej fizycznej aktywności. „Odnaleźć” się w nim powinny dzieci, rodziny, młodzież, seniorzy.

Przestrzeń zorganizowana wokół Centrum Muzyki ma przede wszystkim być miejscem przyjaznym dla ludzi – tak pod względem funkcji jak i rozwiązań urbanistycznych, architektonicznych oraz z zakresu zagospodarowania terenu.

Nowoprojektowana zabudowa powinna wyróżniać się ponadprzeciętnymi walorami, ze względu na lokalizację w miejscu docelowo eksponowanym oraz w sąsiedztwie wpisanego do rejestru zabytków Bulwaru Kulrandzkiego. Nowa zabudowa powinna mieć charakter reprezentacyjny.

Sale koncertowe, sale prób i pozostałe pomieszczenia będą nie tylko bazą dla realizacji obecnej formuły edukacyjnej i artystycznej, w jakiej działają Filharmonia Krakowska, Capella Cracoviensis, Sinfonietta Cracovia i Akademia Muzyczna, ale muszą stworzyć warunki dla rozwoju tych instytucji i zapewnić możliwość realizacji szerszego niż dziś programu.

Centrum Muzyki będzie miejscem nie tylko zaspokajania obecnych potrzeb i realizacji obecnego programu, ale będzie też miejscem kreowania potrzeb artystycznych, edukacyjnych i kulturalnych. Baza lokalowa, a przede wszystkim sale edukacyjne, sale prób i sale koncertowe Centrum Muzyki w Krakowie powinna więc być „skrojona” na skalę ponadlokalną, międzynarodową.

Kompleks Akademii Muzycznej administrowany będzie przez Akademię Muzyczną. Kompleks Filharmonii Krakowskiej, Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracovia – administrowany będzie przez Filharmonię Krakowską.

Centrum Muzyki ma stanowić przestrzeń o wysokich standardach środowiskowych – obiekty będą wyposażone w niezbędne urządzenia techniczne i instalacyjne w technologiach proekologicznych.

▪ **zabudowa, architektura, powiązania funkcjonalne**

Projektant powinien opracować:

- 1) wielobranżowy projekt budowlany i wykonawczy dla budynków:
 - Akademii Muzycznej w Krakowie
 - Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie, Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracoviawraz z zagospodarowaniem terenu w zakresie niezbędnym do funkcjonowania budynków,
- 2) określić funkcję, lokalizację, gabaryty zabudowy i zagospodarowania terenu dla funkcji uzupełniających ww. kompleksy budynków – zgodnie z wytycznymi zawartymi w niniejszym Opracowaniu,
- 3) określić sposób zagospodarowania terenów zielonych na całym obszarze wyznaczonym dla inwestycji.

Projekt musi uwzględnić założenia, wytyczne i rozwiązania akustyczne oraz wytyczne akustyczne dla instalacji i dla konstrukcji budynku. Rozwiązania architektoniczne nie mogą ograniczyć funkcjonalności i pogorszyć parametrów określonych w wytycznych, zaleceniach, koncepcjach i projektach akustycznych. Budynki, a zwłaszcza takie kluczowe dla nich strefy i pomieszczenia jak: sale koncertowe (estrady, widownie) z zapleczem, sale prób, sale ćwiczeń, sale edukacyjne, studia nagrań – muszą mieć zagwarantowaną funkcjonalność i bardzo

dobry warunki akustyczne. Projektant w zakresie architektury ma budynkom i otoczeniu zapewnić formę – sprawić, aby ich architektura była wysokiej klasy (wybitna), a wnętrza i otoczenie przyjazne do użytkowników i dla odwiedzających oraz gości.

Projekt architektoniczny musi uwzględnić także rozwiązania z zakresu technologii scenicznej – niezbędne dla realizacji przewidzianych dla budynków i dla poszczególnych pomieszczeń funkcji.

Projektant ma zapewnić pełną funkcjonalność budynkom poprzez odpowiednie rozlokowanie ciągów komunikacyjnych, foyer, węzłów obsługowych, dojazdów i dojazdów oraz infrastruktury technicznej. W zakresie wnętrza projektant szczególnie nacisk powinien położyć na strefy ogólnodostępne tak, aby były nie tylko funkcjonalne, ale również reprezentacyjne.

Na podstawie Uchwały Nr 1368/12 Zarządu Województwa Małopolskiego z dnia 12 listopada 2012 r. ogłoszono konkurs na opracowanie ideowo-studialnej koncepcji urbanistyczno-architektonicznej Centrum Muzyki w Krakowie. Konkurs rozstrzygnięty został 28 marca 2013 r. Projektant powinien przeanalizować złożone, a zwłaszcza nagrodzone w konkursie prace i uzasadnienie sądu konkursowego. Projektant powinien szczególną uwagę zwrócić zarówno na propozycje rozwiązań architektoniczno-funkcjonalnych, jak i na propozycje rozwiązań relacji budynków z otoczeniem i relacji terenu wyznaczonego dla inwestycji z terenami położonymi w sąsiedztwie.

Przeanalizować należy najważniejsze wnioski i zalecenia wynikające z „Konkursu na opracowanie ideowo-studialnej koncepcji urbanistyczno-architektonicznej Centrum Muzyki w Krakowie”, w których:

- preferowana jest lokalizacja obiektów Centrum Muzyki blisko bulwarów i Wisły: sprzyjająca „otwarcie na rzekę” tej części miasta, eksponująca bryłę najbardziej reprezentacyjnych budynków Centrum Muzyki,
- preferowana jest zwarta kompozycja przestrzenna zabudowy oparta na kameralnym placu (piazza), przy którym usytuowana byłaby zabudowa Centrum Muzyki – plac stanowić powinien „łącznik” między budynkami,
- zalecanie jest, że względu na duży obszar wyznaczony dla inwestycji, uzupełnienie zabudowy i strefowanie: od „uspokojonych” form obiektów zabudowy uzupełniającej do wyraźnych, „rzeźbiarskich” form budynków Centrum Muzyki,
- zalecane jest wyraźne wyodrębnienie miejskiego parku o wyrazistej kompozycji.

Projektant powinien zapoznać się także z materiałami opracowanymi dla potrzeb przygotowania inwestycji Centrum Muzyki w Krakowie – opracowanymi przez Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego, a także na zlecenie Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie i Akademii Muzycznej w Krakowie w Krakowie.

W skład nowoprojektowanej zabudowy wchodzić mają dwa kompleksy:

- 1) Akademii Muzycznej – zlokalizowany na działkach nr 173/17 i 173/21,
- 2) Filharmonii Krakowskiej, Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracovia – zlokalizowany na działkach nr 173/15, 173/16, 173/18, 173/19, 173/20.

Oba kompleksy mieścić powinny wszystkie funkcje niezbędne dla przygotowania i dla realizacji programu artystycznego i edukacyjnego Akademii Muzycznej, Filharmonii Krakowskiej, Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracovia oraz dla rozwoju tych instytucji, przy czym część działalności koncertowej orkiestr realizowana będzie nadal poza siedzibą (utrzymane będą np. koncerty Capelli Cracoviensis w kościołach, planowane są występy Sinfonietty Cracovia w budowanym Krakowskim Centrum Kongresowym).

Różne możliwe warianty usytuowania zabudowy przedstawiono na planszy „Lokalizacja – przykładowe, możliwe usytuowanie budynków kompleksu Akademii Muzycznej i kompleksu Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfonietty Cracovia względem siebie i działki, place, park i funkcje dodatkowe” – stanowiącej załącznik graficzny do niniejszego Opracowania. Jak wynika ze zilustrowanych w przywołanym załączniku wyników przeprowadzonych analiz, możliwe jest różnorodne rozplanowanie usytuowania obu kompleksów zabudowy, zabudowy uzupełniającej, piazza, terenów zielonych. Możliwe są, oprócz lokalizacji w południowo-zachodnim narożniku terenu wyznaczonego dla inwestycji, jeszcze przynajmniej trzy-cztery lokalizacje zabudowy umożliwiające ekspozycję najbardziej reprezentacyjnych budynków. Część z potencjalnych lokalizacji, pomimo skupienia zabudowy, rozczłonkowane tereny zielone.

Lokalizacja zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie bulwarów wiślanych jest problematyczna ze względu na: zły klimat akustyczny (duże negatywne oddziaływanie mostu linii kolejowej), złe warunki gruntowo-wodne (omówione wcześniej w niniejszym Opracowaniu), ekspozycję napowietrznej linii wysokiego napięcia poprowadzoną Bulwarem Kurlandzkim. Usytuowanie zabudowy bliżej Wisły oddala budynki od sieci drogowej, utrudnia także komunikację z parkingami – bardzo ważnymi w przypadku wydarzeń artystycznych i muzycznych. Zbliżenie zabudowy do północnej części terenu w sposób istotny poprawia powiązania komunikacyjne z siecią drogową i otwiera dla użytkowników bulwarów wiślanych nie tylko park, ale również ułatwia im dostępność do usług dodatkowych.

Odsunięcie zabudowy od linii kolei obwodowej w kierunku zachodnim jest możliwe jedynie w przypadku kompleksu Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfonietty Cracovia. Pamiętać jednak należy o reliktach zabudowy fortecznej – usytuowanych w centralnej części terenu i słabo rozpoznanych nawarstwieniach kulturowych.

W sytuacji braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego bardzo trudne jest uzyskanie możliwości realizacji monumentalnej zabudowy Centrum Muzyki, będącej wyraźną dominantą krajobrazową.

Na chwilę obecną brak uzasadnienia dla wskazania jednego, konkretnego miejsca lokalizacji nowoprojektowanej zabudowy Centrum Muzyki. Możliwe są, ze względu stosunkowo małą powierzchnię zabudowy w stosunku do terenu wyznaczonego dla inwestycji (co zilustrowano np. na planszach „Wielkość głównych funkcji Centrum Muzyki” – będących załącznikami graficznymi do niniejszego opracowania) różne lokalizacje. Niezbędne jest, dla prawidłowego rozplanowania zabudowy, przeprowadzenie dalszych analiz urbanistycznych. Zaleca się jednak, aby:

- unikać rozproszenia zabudowy ze względów na walory urbanistyczne i krajobrazowe bliskiego sąsiedztwa,
- kompleksy zabudowy Akademii Muzycznej i zabudowy Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis i Sinfonietty Cracovia sytuować blisko siebie nie tylko ze względów urbanistyczno-architektonicznych, ale także ze względów funkcjonalnych (wszyscy użytkownicy będą mieć do dyspozycji trzy sale koncertowe – o różnym charakterze, usytuowane w obu kompleksach),
- zapewnić, ze względu na założone intensywne życie kulturalno-artystyczne i ożywioną działalność dydaktyczną, dobre powiązanie budynków z miejską siecią dróg i z parkingami wewnętrznymi,
- unikać, w zakresie rozwiązań lokalizacyjnych, komunikacyjnych, funkcjonalnych nieuzasadnionych dodatkowych kosztów inwestycyjnych w sytuacji dużego lub bardzo dużego ryzyka nieosiągnięcia celu, jakim jest stworzenie optymalnych warunków do realizacji działalności artystycznej (muzycznej) i naukowo-dydaktycznej,

- zapewnić mieszkańcom dostęp zarówno do terenów zielonych, jak i funkcji dodatkowych.

Rozwiązania urbanistyczne, podobnie jak rozwiązania architektoniczne nie mogą natywnie wpłynąć na działalność artystyczną i kulturalną, co jednak absolutnie nie oznacza, że priorytet przyznany funkcjonalności doprowadzić ma do zepsucia krajobrazu czy powstania wątpliwej jakości zabudowy. Budowa Centrum Muzyki jest niepowtarzalną szansą na rehabilitację przestrzenną, architektoniczną, społeczną i na „przywrócenie miastu” tego terenu.

Jak zaznaczono w rozdz. I.1.7) niniejszego Opracowania nie określa się precyzyjnej liczby kondygnacji ani wysokości zabudowy. Wiążące ustalenia w tym zakresie na chwilę obecną nie są wskazane ze względu na zmieniające się otoczenie prawne (na chwilę obecną, ze względu na prace nad Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, wstrzymane są prace nad miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego). Wielkości te powinny zostać zdefiniowane po dodatkowych analizach urbanistycznych, ale również, a może przede wszystkim, po konsultacjach ze służbami miejskimi odpowiedzialnymi za gospodarowanie przestrzenne i za procedury budowlane.

Ze względów na cele, jakie pełnić ma program funkcjonalno-użytkowy, oraz ze względu na istniejący stan prawny, kluczową kwestią jest konieczność zapewnienia optymalnych warunków dla działalności artystycznej i naukowo-dydaktycznej poprzez, wiążący Projektanta, opis optymalnych i minimalnych parametrów niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania budynków stref i pomieszczeń oraz powiązań funkcjonalnych między nimi.

Ogólne i szczegółowe parametry funkcjonalno-użytkowe sprecyzowane zostały w rozdz. I.1.7) i I.1.8) niniejszego Opracowania.

Kluczowymi i niezbędnymi dla prawidłowego funkcjonowania Centrum Muzyki strefami i pomieszczeniami są:

- sale koncertowe i pomieszczenia wielofunkcyjne wraz z zapleczem: niezbędne dla realizacji programów artystycznych z udziałem publiczności,
- sale prób, sale ćwiczeń: niezbędne dla przygotowania projektów i programów artystycznych i dla działalności edukacyjnej,
- magazyny: instrumentów muzycznych i wyposażenia niezbędnego dla prowadzenia działalności podstawowej: artystycznej i dydaktycznej,
- pomieszczenia biurowe: niezbędne dla działalności naukowo-badawczej, upowszechnieniowej, popularyzacji i promocji oraz dla administracji,
- pomieszczenia techniczne: niezbędne dla stworzenia w budynkach warunków niezbędnych dla przebywania ludzi i dla realizacji działalności podstawowej i uzupełniającej.

Do wszystkich budynków zapewnić należy drogi i dojścia.

Osobne dojścia zapewnić należy:

- 1) w kompleksie Akademii Muzycznej:
 - pracownikom naukowo-dydaktycznym, administracji, studentom,
 - gościom przybywającym na wydarzenia artystyczne realizowane w sali koncertowej,
- 2) w kompleksie Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfonietty Cracovia:
 - pracownikom administracji, pracownikom obsługi, pracownikom technicznym, zespołom artystycznym Filharmonii i obu orkiestr,
 - gościom przybywającym na wydarzenia artystyczne realizowane w sali koncertowej, gościom korzystającym z usług dostępnych z holu głównego (restauracja, księgarnia, kwaciarnia).

Ciągi komunikacyjne wewnątrz budynków przeznaczone dla pracowników i dla gości przybywających na wydarzenia artystyczne nie powinny się ze sobą krzyżować ani mieszać.

Goście przybywający na wydarzenia artystyczne po wejściu do budynku Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfonietty Cracovia mieszczącego główną salę koncertową, ze strefy wejścia (Visitor Centre) powinni mieć zapewniony bezpośredni dostęp do: informacji, kas, szatni, księgarni muzycznej, kwiaciarni, restauracji, węzłów higieniczno-sanitarnych (dla kobiet, mężczyzn, niepełnosprawnych), do pionu organizacji widowni oraz do foyer.

Restauracja dostępna z holu powinna mieć zapewnione także wejście z zewnątrz.

Goście przybywający na wydarzenia artystyczne po wejściu do budynku Akademii Muzycznej ze strefy wejścia powinni mieć zapewniony bezpośredni dostęp do: informacji, szatni, księgarni muzycznej, węzłów higieniczno-sanitarnych (dla kobiet, mężczyzn, niepełnosprawnych), zaplecza gastronomicznego (barek kawowy) oraz do foyer.

Z foyer dostęp powinien być zapewniony na widownię. Foyer powinno być wyposażone w czasowo, na czas imprez i wydarzeń artystycznych, uruchamiane stanowiska gastronomiczne (dobrze skomunikowane zaplecze należy zapewnić obok foyer w wydzielonym pomieszczeniu). Z foyer powinien być zapewniony wygodny dostęp do węzłów higieniczno-sanitarnych (dla kobiet, mężczyzn, niepełnosprawnych – przy czym zaleca się sytuowanie wszystkich toalet w jednej strefie/w jednym bloku).

Wejście na widownię z foyer powinno mieć miejsce, ze względów akustycznych, przez wydzielone śluzy.

Usytuowane za plecami widzów, po przeciwnej stronie estrady, pomieszczenia: reżyserka światła, reżyserka dźwięku, pomieszczenia projekcyjne – powinny mieć zapewniony dostęp do wydzielonego dla nich węzła higieniczno-sanitarnego. Dostęp do reżyserek i do pomieszczenia projekcyjnego zastrzeżony jest wyłącznie dla obsługi technicznej.

Przy estradzie i widowni powinny być usytuowane studia nagrań.

Z widowni powinny być zapewnione dwa wejścia na estradę – po obu bokach estrady.

Estrada powinna być skomunikowana:

- przynajmniej dwoma przejściami z kulisami,
- z garderobami dla artystów,
- z magazynami (instrumentów, kostiumów, sprzętu).

Do estrady przylegać powinien pokój inspicjenta i pomieszczenie przeznaczone dla techników.

W sali głównej koncertowej Filharmonii Krakowskiej na zapleczu estrady powinny być usytuowane sale do prób indywidualnych i kameralnych.

Garderoby powinny być w miarę możliwości lokalizowane na tym samym poziomie co poziom estrady, a w przypadku braku takiej możliwości w pomieszczeniach półpiętra.

Na zapleczu estrady powinny znajdować się węzły higieniczno-sanitarne: w wyznaczonych garderobach oraz obok garderób – przeznaczone dla artystów.

Na zapleczu estrady obu sal: koncertowej i kameralnej/eksperymentalnej w kompleksie Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfonietty Cracovia powinno się znajdować zaplecze gastronomiczno-socjalne (bufet) i gabinety odnowy biologicznej.

Na estradzie i na zapleczu estrady drogi przeznaczone dla artystów nie powinny kolidować z drogami przeznaczonymi do transportu instrumentów lub sprzętu.

Salę prób powinny być skomunikowane w czytelny i wygodny sposób z:

- garderobami,
- węzłem higieniczno-sanitarnym,

- magazynami instrumentów.

Wszystkie pomieszczenia, w których używa się instrumentów lub je magazynuje powinny być wyposażone w drzwi umożliwiające łatwy transport instrumentów. Kluczowe w tym zakresie jest zaprojektowanie tras i drzwi umożliwiających transport fortepianów – w obu kompleksach zabudowy wszystkie drzwi do sal ćwiczeń, sal prób, magazynów instrumentów powinna mieć szerokość nie mniejszą niż 180 cm w świetle. Magazyny fortepianów lokować należy w miarę możliwości na tym samym poziomie co sale prób, sale ćwiczeń i estrady – ograniczyć należy do niezbędnego minimum transport fortepianów w pionie, a w przypadku braku takiej możliwości zapewnić należy dźwigi komunikacji pionowej o wielkości umożliwiającej transportowanie instrumentu bez konieczności jego obracania o 90 stopni.

W kompleksie Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfonietty Cracovia należy zaplanować osobne wejście dla VIPów i gości specjalnych, osobne, przeznaczone dla nich, dojście do wydzielonej strefy przy foyer (lub saloniku VIP), a następnie do wyznaczonych miejsc dla widowni oraz do wydzielonych węzłów higieniczno-sanitarnych.

W kompleksie Akademii Muzycznej należy dążyć do usytuowania blisko siebie:

- pomieszczeń o podobnych funkcjach, wymagające podobnego zaplecza,
- pomieszczeń użytkowanych przez Wydziały / Katedry,
- sal dydaktycznych, sal prób i obsługujących je magazynów,
- pomieszczeń technicznych.

W kompleksie Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfonietty Cracovia należy dążyć do usytuowania blisko siebie:

- pomieszczeń o podobnych funkcjach, wymagające podobnego zaplecza, przy czym trzy instytucje powinny zajmować osobne bloki funkcjonalne,
- sal prób i obsługujących je magazynów oraz garderów,
- pomieszczeń technicznych.

Dobrze skomunikowane ze sobą i blisko siebie usytuowane powinny być następujące komórki organizacyjne Filharmonii Krakowskiej:

- Pion Dyrekcji i sekretariat,
- Dział Programowy,
- Dział Upowszechniania Muzyki,
- Dział Promocji,
- Dział Administracyjno-Gospodarczy,
- Księgowość,
- Sekcja ds. pracowniczych.

W miejscach dobrze skomunikowanych z estradą i salami prób powinny być usytuowane biblioteki i nutoteki obsługujące estradę i sale prób.

W osobnym segmencie zabudowy, z osobnym wejściem, lokować należy pokoje gościnne.

Z przejściami pieszymi nie powinny kolidować drogi dojazdowe samochodów dostawczych.

Dojazd samochodom dostawczym, w tym ciężarowym, zapewnić należy do zaplecza sal koncertowych oraz do magazynów – w obu kompleksach zabudowy.

Dojazd samochodom dostawczym zapewnić należy także do restauracji i innych usług ogólnodostępnych.

▪ konstrukcja

Przed przystąpieniem do prac projektowych należy sporządzić dokumentację geologiczno-inżynierską i opracować oraz uzyskać zatwierdzenie dla planu badań geologicznych.

Projektant z uzgodnieniem z osobą upoważnioną powinien określić kategorię geotechniczną warunków posadowienia obiektu budowlanego.

W oparciu o dotychczasowe rozpoznanie opracowań i przeprowadzonych w sąsiedztwie badań geologicznych można przypuszczać, że:

- spodziewać się też można konieczności obniżenia, na czas robót budowlanych, zwierciadła wody; prawdopodobnie posadowienie części projektowanych budynków znajdować się będzie poniżej poziomu wód gruntowych; może być niezbędne w tej sytuacji odpompowanie wody z wykopów oraz obniżenie zwierciadła wody na czas prowadzenia robót ziemnych i fundamentowych; w takiej sytuacji obliczyć i określić należy zasięg leja depresji i określić jego wpływ na otoczenie (w zależności od wyników: niezbędnym może być uzyskanie Pozwolenia wodno-prawnego),
- wskazane będzie usunięcie z terenu wyznaczonego dla wzniesienia zabudowy kubaturowej warstwy stropowej utworów czwartorzędowych charakteryzujących się dużym udziałem domieszek organicznych, o niskich parametrach wytrzymałościowych i wysokich wskaźnikach odształcalności, a jednocześnie o spodziewanej małej nośności (2-5 m),
- ze względu na to, że warstwa spągowa utworów czwartorzędowych, będąca warstwą nośną, jest nawodnioną, projektowane budynki wielokondygnacyjne powinny mieć w części podziemnej odpowiednią izolację przeciwwodną,
- ze względu na zmienną agresywność węglanową i siarczanową wód gruntowych w stosunku do betonu zakładać należy konieczność zastosowania odpowiedniego cementu do projektowanych elementów żelbetowych,
- w przypadku lokalizacji zabudowy w sąsiedztwie bulwarów wiślanych niezbędne będzie uzyskanie odstępstwa, o jakim mowa w art. Prawo wodne.

Uwzględnić należy badania tła akustycznego, drgań oraz założeń akustycznych dla budynku i dla pomieszczeń.

Zakłada się, że wszystkie (trzy) sale koncertowe wybudowane zostaną w technologii box in box. Wewnętrzne „pudło” powinno być konstrukcyjnie w całości „odizolowane” od pozostałej konstrukcji budynku.

Uwzględnić należy także założenia instalacyjne – zwłaszcza instalacji wentylacji i klimatyzacji, które, ze względu na wymagane parametry wilgotnościowe i akustyczne wykonane będą z kanałów o dużych przekrojach i w miarę możliwości prowadzone po łuku (ze zminimalizowaniem załamań pod kątem mniejszym lub równym 90^0).

Należy założyć obciążenia zmienne (wszystkie poniżej opisane założenia należy zweryfikować na etapie projektowania):

- powierzchnie biurowe: 2.0 kN/m^2
- widownie, audytoria i sale konferencyjne: 3.0 kN/m^2
- scena pełnowymiarowa: 15.0 kN/m^2 (do weryfikacji po opracowaniu projektu koncepcyjnego)
- pomieszczenia techniczne: 5 kN/m^2 (do weryfikacji w projekcie budowlanym w odniesieniu do projektów branżowych)
- serwerownie: 5 kN/m^2
- korytarze i halle: 2.5 kN/m^2
- dojścia do wejść i wyjść audytoriów: 3.0 kN/m^2
- klatki schodowe: 4.0 kN/m^2

- ścianki działowe: zastępcze równomiernie rozłożone w kN/m^2 dostosowane do rodzaju przegrody.

Obciążenia klimatyczne:

- śnieg: 3 strefa obciążenia śniegiem
- wiatr: I strefa wiatrowa

Wymagania ppoż. dotyczące konstrukcji nośnej budynku:

Wszystkie elementy żelbetowe muszą spełniać wymagania odpowiedniej odporności ogniowej pod względem gabarytów oraz grubości otuliny zbrojenia.

Materiały (przykładowe):

- Beton:
 - Płyta fundamentowa i ściany kondygnacji podziemnych: C30/37 (B37) W6 lub W8
 - Pozostałe elementy: C30/37 (B37)
 - Podbeton: C12/15 (B15)
- Stal zbrojeniowa:
 - AIII-N (RB 500 W)
 - A0 (St0S)
- Stal profilowa:
 - S235JR (St3S)
 - S335JR (18G2A)

Ekspozycja środowiska:

XA1 – fundamenty

XC1 – pozostałe elementy

Nie ogranicza się Projektanta w zakresie rozwiązań konstrukcyjnych. Przyjęte w projekcie rozwiązania mają zagwarantować pełną funkcjonalność budynku, bezpieczeństwo budynków i przebywających w nim osób oraz spełnienie wymagań z zakresu akustyki.

Projekt należy wykonać w oparciu o aktualne przepisy prawne oraz normy branżowe – przywołane w dalszej części niniejszego Opracowania.

Wszystkie elementy konstrukcji budynku muszą spełniać wymagania odporności ogniowej określone w operacie przeciwpożarowym opracowanym w fazie projektowej.

▪ **sala koncertowe**

Oba kompleksy powinny mieścić funkcje niezbędne dla ich samodzielnego funkcjonowania, przy czym 3 sale koncertowe (jedna w kompleksie Akademii Muzycznej, dwie w kompleksie Filharmonii Krakowskiej, Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracovia) powinny być dostępne dla wszystkich podmiotów funkcjonujących na terenie Centrum Muzyki – w zależności od potrzeb.

Kompleks Akademii Muzycznej:

- **sala koncertowa** z widownią na 550 miejsc. Estrada pełnowymiarowa, dla 50-80 osób i ok. 200 m^2 , hydraulicznie podnoszone podesty dla chóru i sekcji orkiestrowych, z ekranem do projekcji multimedialnych (do budowy scenografii), ze sztankietami. Estrada dobrze skomunikowana z zapleczem sceny i z magazynami instrumentów (usytuowanym na tym samym poziomie co estrada). Estrada – bez orkiestronu, bez kieszeni i bez portali. Przewidzieć należy wyposażenie niezbędne dla organizacji konferencji, sympozjów i spotkań. Dysponować powinna pełnym zapleczem studyjnym dla

profesjonalnej rejestracji nagrań dźwiękowych i audiowizualnych. Sala powinna spełniać najbardziej rygorystyczne światowe standardy w dziedzinie akustyki.

Kompleks Filharmonia-Cracovia Cracoviensis-Sinfonietta Cracovia:

- **sala koncertowa** z widownią o zmiennej pojemności (1.000 - 1.500 osób). Audytorium główne i balkony zaprojektowane w taki sposób, aby częściowe wypełnienie sali koncertowej (frekwencja 50-60%) nie powodowało dyskomfortu słuchaczy oraz wykonawców („efekt grania do pustej sali”). Ponieważ większość wydarzeń muzycznych będzie odbywać się dla widowni 1.000-1.100 miejsc, to dodatkowe miejsca dla widowni (umożliwiające zwiększenie pojemności do 1.500 osób) zostaną zapewnione na poziomie widowni (ostatnie rzędy wysłaniane, pierwsze rzędy jako demontowalne) oraz na balkonach centralnych i wyższych bocznych (wysłaniane). Estrada – przede wszystkim dla potrzeb imprez instrumentalnych i wokalnych, wielkość sceny: ok. 300 m² – dla 200 osób i dla chóru; mechanika górna i dolna. Powinna być zapewniona możliwość adaptacji estrady dla potrzeb widowisk muzycznych (kurtyna, ruchome portale, rampy świetlne, sztankiety).
- **sala kameralna / eksperymentalna** z widownią na 350 miejsc, z podłogą płaską, z mobilną sceną i mobilną widownią, multimedia

Sale prób: w obu kompleksach; największe i najważniejsze to:

- sala prób dla chóru (dziecięcego) Filharmonii: 40-80 m²
- sala prób dla orkiestry Filharmonii: 200-250 m²
- sala prób dla Sinfonietty, 250-300 m²
- sala prób dla Capelli, 250-300 m²
- sale prób dla Akademii Muzycznej (zróżnicowane, wg zestawienia – pkt 8 niniejszego Oracowania).

Sale koncertowe mają stworzyć warunki nie tylko dla występów i projektów artystycznych Filharmonii Krakowskiej, Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracovia i Akademii Muzycznej, ale także dla zapraszanych z zewnątrz artystów, orkiestr, zespołów artystycznych.

Sale koncertowe powinny spełniać najwyższe standardy, jeżeli chodzi o standardy akustyczne, funkcjonalne i użytkowe.

Główna sala koncertowa w kompleksie Filharmonia Krakowska – Capella Cracoviensis – Sinfonietta Cracovia:

Wymagana jest sala koncertowa z widownią o zmiennej pojemności (1.000 - 1.500 osób).

Sala ma służyć do organizacji koncertów symfonicznych i chóralnych.

Sala koncertowa powinna zapewnić uzyskanie: dobrej zrozumiałości tekstu słownego, dobrej wyrazistości utworu muzycznego, walorów brzmieniowych (brzmienie dźwięku powinno być pełne i jasne), równomierności nagłośnienia w każdym miejscu widowni, dobrej słyszalności między solistami na estradzie i muzykami w orkiestronie.

Audytorium główne i balkony powinno być zaprojektowane w taki sposób, aby częściowe wypełnienie sali koncertowej (frekwencja 50-60%) nie powodowało dyskomfortu słuchaczy oraz wykonawców („efekt grania do pustej sali”). Ponieważ większość wydarzeń muzycznych będzie odbywać się dla widowni 1.000-1.100 miejsc, to dodatkowe miejsca dla widowni (umożliwiające zwiększenie pojemności do 1.500 osób) zostaną zapewnione na poziomie widowni (ostatnie rzędy wysłaniane, pierwsze rzędy jako demontowalne) oraz na balkonach centralnych i wyższych bocznych (wysłaniane).

Dla mniejszych publiczności przy koncertach orkiestrowych, fotele górnych balkonów z tyłu sali będą przysłonięte opuszczanym fragmentem sufitu podwieszonego i zarazem żyrandola poziomego.

Dopuszcza się także ograniczenie widowni, np. ścianami akustycznymi – po przedstawieniu przez projektanta koncepcji takiego rozwiązania uzgodnionej z akustykiem.

Wysokość sali koncertowej powinna wynosić ok. 15 m od podłogi do sufitu dla czasu pogłosu 2 s – założenie to należy zweryfikować na etapie prac nad projektem akustycznym.

Maksymalna odległość między polem gry na estradzie, a fotelem z tyłu widowni powinna zapewnić dobrze słyszalny dźwięk bezpośredni.

Wielkość estrady: ok. 300 m² – dla 200 osób i dla chóru.

Musi być zapewniona możliwość regulowania wielkości portalu: od 22 do 12 m.

Zalecany jest ukształtowany sufit ponad estradą. Do rozważenia projektantowi rekomenduje się reflektory akustyczne nad estradą, który kierują wczesne odbicia wstecz ku orkiestrze pomagając muzykom w słyszeniu wzajemnym i w dobrym zestrojeniu.

Rekomendowana jest sala "shoe-box", gdzieстрада zlokalizowana jest na jednym końcu prostokątnego pudła rezonansowego, z lekko nachyloną widownią i balkonami lub sala „pośrednia między "shoe-box" a "winnicą" („winnica” ma mnóstwo mniejszych widowni, które są zlokalizowane kaskadowo wokół sceny, aстрада z kolei mieści się w centralnym punkcie sali).

Zalecane jest wykonanie balkonów na ścianie tylnej, ewentualnie ścianach bocznych, bez przedziałów dzielących je na osobne pomieszczenia (boxy). Zalecane są balkony „nie zwisające”. W przypadku innego rozmieszczenia balkonów zalecane jest, aby głębokość przestrzeni podbalkonowej nie przekraczała jej wysokości.

Wymagane są możliwe krótkie i wygodne ciągi komunikacyjne prowadzące do garderób zespołów artystycznych.

Rozwiązania konstrukcyjne nie mogą kolidować z urządzeniami technologicznymi sceny, a szczególnie z dolną i górną mechanizacją.

Eстрада powinna spełniać przede wszystkim wymagania sceny filharmonicznej, wokalne i oratoryjnej, ale, w miarę możliwości, powinna umożliwić także realizację teatru muzycznego i teatru operowego, przy czym priorytetem jest zapewnienie akustyki i technologii dla zespołów filharmonicznych i wokально- oratoryjnych.

Wymagana jest mechanika górna i dolna.

Wymagana dolna mechanizacja w zakresie: zapadnie sceniczne, zapadnie orkiestronu, zapadnie chóru, zapadnie transportowe.

Wymagana górna mechanizacja: sztankiety do podwieszania dekoracji i okratownia, sztankiety oświetleniowe, sztankiety uniwersalne przeznaczone zarówno do podwieszania dekoracji, jak i sprzętu oświetleniowego, mosty oświetleniowe, podnośniki punktowe, wieże podwieszane, pomosty opuszczane. Dokładny zakres mechaniki sceny należy uzgodnić na etapie projektowania.

Szerokość estrady nie powinna być większa od 20-22 m, a głębokość od 13 m, ze względu na fakt, że sceny zbyt szerokie i głębokie przeszkadzają zarówno w równomiernym nagłośnieniu widowni, jak i utrudniają wzajemne słyszenie się wykonawców. Zalecane jest dobranie ekranów o odpowiednich wymiarach nad poszczególnymi partiami instrumentów (zwierciadła akustyczne), co pozwala na poprawę równomierności nagłośnienia sali przez grupy instrumentów. Z tych samych względów ściany w pobliżu instrumentów szczególnie głośnych, np. perkusyjnych, powinny być dźwiękochłonne.

Z tyłu estrady wymagane podesty dla chóru – podnoszone i opuszczane mechanicznie.

Sztankiety (wszystkie sterowane elektrycznie) powinny być zawieszone około pół metra od dolnej krawędzi konstrukcji pomostu technicznego.

Sztankiety oraz pomosty techniczne nie mogą pogorszyć warunków akustycznych sceny.

Sztankiety – powinny być chowane za otwieralnym plafonem.

Wymagane są też dwa wejścia z widowni na estradę – po obu stronach estrady.

Na bocznych ścianach pudła estrady powinny znajdować się galerie przeznaczone są montowania na nich parku oświetleniowego (o szerokości minimum 1,5 m).

Podłoga estrady – „okrętówka” lub parkiet lub inny materiał wykończeniowy – w zależności od projektu akustycznego. Deski muszą być impregnowane przeciwogniowo. Deski ułożone powinny być na legarach drewnianych (wypełnionych warstwą materiałów tłumiących) i podkładkach antywibracyjnych, a legary na podłodze żelbetonowej albo na konstrukcji stalowej – rozwiązania w tym zakresie muszą być zgodne z wytycznymi akustycznymi i projektem akustyki.

Na proscenium można ustawić wyposażone wieże – dla dekoracji, dla oświetlenia.

Konieczne są minimum dwa wejścia artystów na estradę.

Należy unikać sytuacji, w której główny ruch pieszy krzyżuje się z ruchem wózków scenicznych lub z innym transportem (instrumentów, pulpitów). Dopuszczalne są też wejścia dla artystów z tyłu estrady: prowadzone z obu jej stron (prawej i lewej). Estrada powinna być dobrze skomunikowana z kulisami i garderobami.

Szerokość przejść za kulisami nie powinna być mniejsza niż 2 m. Wymagane są dwa takie przejścia. Nad nimi zlokalizować można galerię roboczą.

Za linią horyzontu przejście dla aktorów nie powinno być węższe niż 1,3 m.

Nie powinny być projektowane, ze względów akustycznych, ani kieszenie boczne, ani kieszeń tylna.

Wymagany jest orkiestron (dla 80-100 muzyków), mechanicznie (hydraulicznie) opuszczany i podnoszony. Zalecane jest takie usytuowanie fosy, a by możliwy był kontakt wzrokowy między solistą na estradzie a dyrygentem. Fosa powinna być usytuowana na takim poziomie, aby nie stanowiła przeszkody na drodze dźwięku bezpośredniego od solisty do widowni. Jednocześnie solista na estradzie musi mieć możliwość słyszenia orkiestry i odwrotnie.

Odpowiednie ustalenie tego elementu powinno umożliwić:

otwarcie orkiestronu na pełną szerokość dla 80-100 artystów, z jednoczesnym ograniczeniem (zmniejszeniem) powierzchni estrady i widowni, przy zamkniętej fosie: powiększenie widowni (wymagać będzie ustawienie dodatkowych demontowanych siedzeń) lub powiększenie estrady (proscenium): wymiennie (albo powiększenie widowni, albo powiększenie powierzchni estrady), przy zamkniętej fosie: powiększenie widowni (wymagać będzie ustawienie dodatkowych demontowanych siedzeń) i jednocześnie powiększenie estrady (proscenium).

Zalecany jest orkiestron dla 80 -100 stanowisk, częściowo zagłębiony niżej sceny. Preferuje się możliwość zmiany usytuowania podłogi w pionie, pozwalająca na pełne odkrycie orkiestry w fosie.

Zapadnie obu części fosy powinny być więc dwupoziomowe.

Dopuszczalnym rozwiązaniem, ale po dodatkowych uzgodnieniach z Inwestorem w fazie projektowej, może być układ trzech zapadni: środkowej jednopoziomowej i dwóch bocznych – dwupoziomowych i utworzenie dodatkowych scenek prosceniovych.

Przy projektowaniu orkiestronu przyjąć należy powierzchnie/wskaźniki: 1,3 m² na muzyka; głębokość użytkowa fosy: minimum 2,1 m.

Zaplanować należy wygodny transport instrumentów na estradę i do orkiestronu.

Transport instrumentów może odbywać się z:

- z tego samego poziomu, co poziom estrady (z wykorzystaniem kieszeni bocznych),
- z podscenia – za pomocą odpowiednich zapadni i pomostów (wszystkie – mechaniczne).

Dopuszczalny jest transport z wykorzystaniem fosy orkiestry.

Magazyn fortepianu musi być zaprojektowany na poziomie estrady.

Wejście dla artystów do orkiestronu powinno być zapewnione od strony podscenia.

Głębokość podscenia powinna być dostosowana do rodzaju mechanizacji i ilości poziomów zapadni.

W sali należy zaprojektować kabiny operatorów dźwięku i światła za tylną ścianą widowni, ale tak, aby kabiny te mogły pełnić swoje funkcje użytkowe także przy zmniejszeniu widowni. Obie kabiny należy umieścić obok siebie, dzieląc je ścianką ze szkła lub ścianką murowaną z dużym przeszkleniem, zapewniającym operatorom kontakt wzrokowy. Ścianka powinna mieć izolacyjność akustyczną rzędu 60 dB. Do obserwacji akcji scenicznej należy zaprojektować duże panoramiczne okna. Okno kabiny oświetleniowca może być nieotwierane i posiadać izolacyjność akustyczną rzędu 60 dB. Okno kabiny elektroakustycznej powinno mieć tę samą izolacyjność akustyczną, ale musi to być okno uchylane, by umożliwić odsłuch bezpośredni.

Zaprojektować należy na osi widowni kabinę projekcyjną. Rozważyć należy umieszczenie jej między kabiną oświetlenia elektroakustyka (w takim wypadku można wydzielić ją ściankami szklanymi, nie likwidując kontaktu wzrokowego operatorów światła i dźwięku). Dopuszcza się też inne rozwiązanie w zakresie projekcji.

Powierzchnia kabin operatorów dźwięku i światła powinna być dostosowana do zainstalowanych w nich urządzeń. Zalecana jest kabina operatora światła o szerokości około 4 m i głębokości około 2,5 m oraz kabina akustyka zapewniająca dobry odsłuch: np. o 50% większa niż kabina operatora światła. Adaptację akustyczną kabiny musi opracować akustyk. Wysokość kabin powinna wynosić około 3 m. Kabiny muszą być klimatyzowane (indywidualne klimatyzatory, pracujące niezależnie od tych na widowni i na estradzie).

Niezbędne jest, aby była możliwość zainstalowania na widowni konsol mikerskich i części innych urządzeń towarzyszących konsolom – aby zapewnić odsłuch, jaki odbiera widz.

W sali powinna być zapewniona możliwość usytuowania co najmniej dwóch kabin dla tłumaczy lub/i pełniących funkcje komentatorskie w przypadku transmisji TV lub radiowych

W strefie widowni należy zapewnić możliwość umieszczenia „studzienek” dla niezbędnego na czas transmisji okablowania (kable głośnikowe, kable zasilania, kable teletechniczne).

Na widowni należy tak ukształtować podłogę, by przewyżki były nie mniejsze niż 12 cm lub 6 cm przy ustawieniu foteli „na mijankę”. Kształtując widownię powinno się dążyć do zmniejszenia „odczuwanego” dystansu słuchacza/widza od sceny.

Kubatura sali, nie powinna być mniejsza niż 10–12 m³ dla widza (czyli najbardziej typowa dla sal koncertowych).

Czas pogłosu powinien wynosić od 1,6 s do 2 s w pełnej sali koncertowej, przy czym dzięki odpowiednim zabiegom akustycznym powinna być możliwość regulacji czasu pogłosu (np. dla teatru muzycznego powinien on wynosić od 1,2 s do 1,3 s).

Przy projektowaniu sali należy, w ścisłej współpracy z akustykami, zastosować odpowiednie obicia balkonów (ze wskazanego w projekcie akustycznym materiału, o odpowiednim sposobie mocowania, o odpowiednim kształcie), a także ruchome sufity i ekrany akustyczne regulowane ekrany, które dostosują parametry akustyczne do aktualnie granego spektaklu czy koncertu oraz po stopnia wypełnienia widowni.

Zalecane jest zastosowanie naprzemiennie ustrojów rozpraszających i pochłaniających.

W celu zapewnienia dobrej ochrony przed przenikaniem na widownię niepożądanych dźwięków z zewnątrz budynku i z pomieszczeń sąsiadujących z widownią niezbędne będzie zastosowanie śluz akustycznych w wejściach na widownię.

W celu powiększenia kubatury akustycznej przewidzieć powinno się szczelne, otwierane śluzy na poziomie balkonów.

Tłumiki na kanałach klimatyzacyjnych zapewnić powinny głośność na kratkach nie większą niż do maksimum 20 dB.

Pamiętać należy, że proporcje widowni wynikają zarówno z psychologicznie uwarunkowanego kąta postrzegania u widza, jak również z konieczności zapewnienia dobrej widoczności ze wszystkich miejsc i, przede wszystkim z konieczności zapewnienia dobrej akustyki dla wszystkich miejsc.

Zakłada się, że dobra widoczność bez ruchu głowy ale z niewielkimi ruchami oczu występuje w zakresie ok. 30°, dobra widoczność z nieznacznymi ruchami głowy i z niewielkimi ruchami oczu występuje w zakresie ok. 60°, maksymalny kąt postrzegania bez ruchów głowy wynosi ok. 110° (w tym zakresie postrzega się wszystko – choć także „kątem oka”; brak jednak gwarancji dobrego widzenia bo pole widzenia nie obejmuje wszystkiego).

Standardowo dla miejsc siedzących przyjmuje się wskaźnik: 0,5 m² na widza (w przypadku łoża: 0,65 m²/osobę).

Liczba miejsc w rzędzie przypadających na 1 korytarz powinna wynosić maksymalnie 16, a jeśli z boku są co 3 lub 4 rzędy drzwi wyjściowe o szerokości 1 m liczbę miejsc w rzędzie można zwiększyć do 25. Należy zweryfikować powyższe założenia w przypadku zmiany przepisów.

Szerokość wyjść i dróg ewakuacyjnych nie powinna być mniejsza niż 0,80 m ale jednocześnie na 100 osób zapewnić należy szerokość wyjść i dróg ewakuacyjnych 1 m.

Widownia powinna być podzielona na obszary. Specjalny obszar przeznaczony powinien być dla VIPów i specjalnych gości. Wyznaczyć należy ciągi komunikacji dla VIPów i specjalnych gości: prowadzące od wejścia do budynku, przez salonik VIP do wydzielonego miejsca na widowni. Sektor VIP powinien być łatwo i wygodnie skomunikowany z wydzielonym węzłem higieniczno-sanitarnym.

Niezbędne jest takie modelowanie powierzchni wykończeniowych, które pozwoli na rozprzestrzenianie się dźwięku na widowni i da jednolite pokrycie dla całej widowni.

Sala wyposażona będzie i wykończona specjalnymi ustrojami akustycznymi – określonymi w projekcie akustycznym.

Zalecana budowa krzeseł:

- zewnętrzna powierzchnia krzesła powinna być zbudowana z twardego materiału np. drewna lakierowanego,
- powierzchnia obicia krzeseł powinna być ograniczona – do wewnętrznej, powierzchni oparcia oraz do siedziska i ewentualnie podłokietników,

- wysokość krzeseł: do ramion.

Fotele na widowni – ich wykończenie i rozstawienie: będzie wynikać z projektu akustycznego. Indywidualnie zaprojektowane siedzenia będą wymagały testów akustycznych pod kątem stopnia pochłaniania dźwięku.

Zaprojektować należy pełne okablowanie siłowe i specjalistyczne przewodowanie audiowizualne i sterownicze, które będzie obsługiwać łączność techniczną, urządzenia audio i wideo, system przywoływania osób w budynku itp., stosownie do potrzeb.

Na wyposażeniu: bezzwowa biała cyklorama typu „wrap around” przeznaczona do alternatywnego opuszczania w tyle sceny.

Główna sala koncertowa w Akademii Muzycznej:

Wymagana jest sala koncertowa z widownią na 550 miejsc.

Estrada pełnowymiarowa, hydraulicznie podnoszone podesty dla chóru, z ekranem do projekcji multimedialnych (do budowy scenografii), ze sztankietami, estrada dobrze skomunikowana z zapleczem sceny i z magazynami instrumentów; estrada bez kieszeni i bez portali.

Zalecana jest sala "shoe-box", gdzie estrada zlokalizowana jest na jednym końcu prostokątnego pudła rezonansowego, z prawie płaską widownią i płytkimi balkonami lub sala „pośrednia między "shoe-box" a "winnicą" („winnica” ma mnóstwo mniejszych widowni, które są zlokalizowane kaskadowo wokół sceny, a ta z kolei mieści się w centralnym punkcie sali).

Szerokość sceny nie powinna być większa od 20m, a głębokość od 13m, ze względu na fakt, że sceny zbyt szerokie i głębokie przeszkadzają zarówno w równomiernym nagłośnieniu widowni, jak i utrudniają wzajemne słyszenie się wykonawców. Zalecane jest dobranie ekranów o odpowiednich wymiarach nad poszczególnymi partiami instrumentów (zwierciadła akustyczne), co pozwala na poprawę równomierności nagłośnienia sali przez grupy instrumentów. Z tych samych względów ściany w pobliżu instrumentów szczególnie głośnych, np. perkusyjnych, powinny być dźwiękochłonne.

Z tyłu sceny wymagane podesty dla chóru – mechaniczne. Zalecane jest zastosowanie płaszczyzny odbijającej nad podium lub sceną oraz elementów rozpraszających na suficie.

Zaplanować należy wygodny transport instrumentów na estradę. Transport instrumentów musi odbywać się z tego samego poziomu, co poziom estrady.

Podłoga estrady – „okrętówka” lub parkiet lub inny materiał wykończeniowy – w zależności od projektu akustycznego. Deski muszą być impregnowane przeciwogniowo. Deski ułożone powinny być na legarach drewnianych (wypełnionych warstwą materiałów tłumiących) i podkładkach antywibracyjnych, a legary na podłodze żelbetonowej albo na konstrukcji stalowej – rozwiązania w tym zakresie muszą być zgodne z wytycznymi akustycznymi i projektem akustyki.

Powiązania komunikacyjne zaplecza estrady: muszą być dostosowane do transportu wielkowymiarowych dekoracji oraz instrumentów.

Wymagane są możliwie krótkie i wygodne ciągi komunikacyjne prowadzące do garderób zespołów artystycznych.

Rozwiązania konstrukcyjne nie mogą kolidować z urządzeniami technologicznymi estrady, a szczególnie z dolną i górną mechanizacją.

Na widowni należy tak ukształtować podłogę, by przewyżki były nie mniejsze niż 12 cm lub 6 cm przy ustawieniu foteli „na mijankę”. Kształtując widownię powinno się dążyć do zmniejszenia „odczuwanego” dystansu słuchacza/widza od estrady.

Kubatura sali, nie powinna być mniejsza niż 10–12 m³ dla widza (czyli najbardziej typowa dla sal koncertowych).

Czas pogłosu powinien wynosić od 1,6 s do 2 s w pełnej sali koncertowej, przy czym dzięki odpowiednim zabiegom akustycznym powinna być możliwość regulacji czasu pogłosu (np. dla teatru muzycznego powinien on wynosić od 1,2 s do 1,3 s).

Przy projektowaniu sali należy, w ścisłej współpracy z akustykami, zastosować ruchome sufity i ekrany akustyczne, regulowane ekrany, które dostosują parametry akustyczne do aktualnie granego spektaklu czy koncertu oraz po stopniu wypełnienia widowni.

Zalecane jest zastosowanie naprzemiennie ustrojów rozpraszających i pochłaniających.

W celu zapewnienia dobrej ochrony przed przenikaniem na widownię niepożądanych dźwięków z zewnątrz budynku i z pomieszczeń sąsiadujących z widownią niezbędne będzie zastosowanie śluz akustycznych w wejściach na widownię.

Na wyposażeniu: wyciągi punktowe, ruchome sztankiety oświetleniowe, mosty oświetleniowe, ruchomy reflektor akustyczny, belki nośne dla zespołów oświetleniowych oraz bezszwowa biała cyklorama typu „wrap around” przeznaczona do alternatywnego opuszczania w tyle sceny.

Proporcje widowni:

Proporcje widowni wynikają zarówno z psychologicznie uwarunkowanego kąta postrzegania u widza, jak również z konieczności zapewnienia dobrej widoczności ze wszystkich miejsc i, przede wszystkim z konieczności zapewnienia dobrej akustyki dla wszystkich miejsc.

Zakłada się, że dobra widoczność bez ruchu głowy ale z niewielkimi ruchami oczu występuje w zakresie ok. 30°, dobra widoczność z nieznacznymi ruchami głowy i z niewielkimi ruchami oczu występuje w zakresie ok. 60°, maksymalny kąt postrzegania bez ruchów głowy wynosi ok. 110° (w tym zakresie postrzega się wszystko – choć także „kątem oka”; brak jednak gwarancji dobrego widzenia bo pole widzenia nie obejmuje wszystkiego).

Standardowo dla miejsc siedzących przyjmuje się wskaźnik: 0,5 m² na widza (w przypadku łoży: 0,65 m²/osobę).

Liczba miejsc w rzędzie przypadających na 1 korytarz powinna wynosić maksymalnie 16, a jeśli z boku są co 3 lub 4 rzędy drzwi wyjściowe o szerokości 1 m liczbę miejsc w rzędzie można zwiększyć do 25. Należy zweryfikować powyższe założenia w przypadku zmiany przepisów.

Szerokość wyjść i dróg ewakuacyjnych nie powinna być mniejsza niż 0,80 m ale jednocześnie na 100 osób zapewnić należy szerokość wyjść i dróg ewakuacyjnych 1 m.

Sala kameralna / eksperymentalna w kompleksie Filharmonia Krakowska – Capella Cracoviensis – Sinfonietta Cracovia:

Wymagana jest sala kameralna / eksperymentalna z widownią na 350 miejsc, z podłogą płaską, z mobilną sceną i mobilną widownią, z wyposażeniem w multimedia.

Sala eksperymentalna powinna umożliwiać:

- swobodne kształtowanie widowni i sceny,
- zróżnicowanie relacje między widzami a polem gry.

Można ją zaprojektować jako:

- salę z mobilną sceną i widownią, przy nieruchomym podłożu,
- z ruchomym podłożem, składającym się z zapadni.

Sala wyposażona powinna być w strop techniczny lub w specjalną podkonstrukcję dla mocowania i obsługi technologii scenicznej.

Na etapie projektowania dopuszcza się, w uzgodnieniu i za zgodą Inwestora oraz użytkowników: zastosowanie w sali kameralnej stałej estrady i widowni.

Wymagane są możliwie krótkie i wygodne ciągi komunikacyjne prowadzące do garderób zespołów artystycznych.

Rozwiązania konstrukcyjne nie mogą kolidować z urządzeniami technologicznymi sceny.

Ze wszystkich sal koncertowych musi być zapewniony odsłuch i odbiór wizji do: dyrygenta, orkiestrmistrzów, techników, dyrektorów orkiestr i dyrekcji obiektów.

Każda z sal koncertowych powinna mieć usytuowany w pobliżu estrady i łatwo z nią skomunikowany:

- magazyn instrumentów,
- magazyn krzeseł,
- magazyn dekoracji.

Oświetlenie wszystkich sal koncertowych powinno być zgodnie z funkcjami, jakie im przypisano.

Projekt oświetlenia sal koncertowych powinien opracować specjalista z zakresu projektowania oświetlenia dla tego typu pomieszczeń.

Dla sal koncertowych należy zaprojektować system oświetlenia scenicznego oraz technologicznego.

W każdej z sal powinno być zastosowane oświetlenie:

- funkcjonalne: w suficie estrady i widowni,
- iluminacyjne : na obrzeżach sali,
- widowiskowe: w szczelinach oświetleniowych, na ścianach bocznych, ewentualnie również na podłodze estrady w kasetach podłogowych.

Oprawy i gniazda oświetlenia widowiskowego powinny być zamontowane indywidualnie, pozostałe grupowo.

Na etapie projektowania głównej sali koncertowej kompleksu Filharmonia Krakowska – Capella Cracoviensis – Sinfonietta Cracovia rozważyć należy możliwość „optycznego zmniejszenia Sali” poprzez wyciemnienie tylnych rzędów (nie tylko poprzez ich wypłynięcie lub wydzielenie (np. przegrodą).

Oprawy oświetlenia funkcjonalnego mają zapewnić, przy pełnym wystroju natężenie oświetlenia, na powierzchni pulpitów nutowych około 500 lux przy równomierności +/-10 % (przyjąć należy parametr z aktualnej normy oświetleniowej). Oprawy te muszą być tak rozmieszczone, aby nie powodowały oślnienia dla muzyków znajdujących się na estradzie.

Część opraw funkcjonalnych nad estradą powinna być zasilana z regulatorów osobnego obwodu w taki sposób, aby na powierzchni estrady uzyskać min. 100 lux pozwalających na wykonywanie na niej podstawowych prac obsługowych. Reszta opraw powinna zostać podzielona na sekcje tak, aby maksymalne oświetlenie można było uzyskać przy odpowiednim podziale na sekcje.

Analogicznie podzielone powinny zostać oprawy oświetlenia widowni. Przepisy przewidują dla widowni osiągnięcie na wys. 85 cm natężenie oświetlenia 200 lux z równomiernością +/-10%. Zalecane są wydzielone oprawy zgrupowanych regulatorów w odpowiednie obwody w celu uzyskanie natężenia oświetlenia 50-100 lux wymaganych dla potrzeb administracyjnych. Reszta opraw powinna zostać podzielona w sposób pozwalający na kombinowanie oświetlenia widowni z

regulatorów oświetleniem iluminacyjnym sal.

Na etapie projektowania należy rozważyć zastosowanie zespołu regulatorów tyrystorowych sterowanego poprzez dwa systemy sterowania, rozdzielone galwanicznie z kabiny technicznej oraz automatycznie.

Rozwiązanie oświetlenia estrady i części widowni powinno być podporządkowane wymogom akustycznym. Mocowanie opraw oświetlenia w suficie estrady powinno być dostosowane do elementów ustroju akustycznego i nie może ograniczać rozwiązań akustycznych (te ostatnie są priorytetowe).

Sposób mocowania oświetlenia należy opracować wraz z projektem elektrycznym oraz z projektem technologii scenicznej.

W salach koncertowych powinno być wykonane oświetlenie awaryjne: oświetlenie ewakuacyjne zgodnie z PN-EN 1838 Zastosowanie oświetlenia. Oświetlenie awaryjne oraz PN-EN Systemy awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego.

▪ **sala prób, sale ćwiczeń, pokoje prób indywidualnych**

Ilość, wielkość i przeznaczenie sal prób, sal ćwiczeń – określona została w zestawieniu: pkt 8) niniejszego Opracowania.

Sale prób, sale ćwiczeń:

Sale prób i sale ćwiczeń Centrum Muzyki należy potraktować priorytetowo – w „hierarchii” pomieszczeń powinny być one dla projektanta umieszczone zaraz za salami koncertowymi.

Idealne dla artystów byłyby sale prób równe estradzie (+fosa orkiestrowa).

Sala prób powinna mieć wysokość przynajmniej 6 m, podłogę wykonaną tak jak na scenie.

Część z sal prób powinna być usytuowana blisko estrady sal koncertowych; a nawet dla prób powinno wykorzystywać się jedną z kieszeni bocznych.

Sala prób musi wyposażona w minimalną, niezbędną ilość parku oświetleniowego, markującego oświetlenie technologiczne sceny.

Musi być zapewniona możliwość łatwego przetransportowania instrumentów do sal prób. Standardem otworów drzwiowych powinny być otwory umożliwiające prowadzenie fortepianu bez jego odwracania („na płask”; drzwi powinny więc mieć ok. 180 cm szerokości w świetle).

Wszystkie sale prób bezwzględnie muszą mieć adaptację akustyczną oraz ochronę przeciwdźwiękową, która zabezpieczy je przed przenikaniem hałasu z zewnątrz lub z sąsiednich pomieszczeń.

Sala prób scenicznych musi mieć klimatyzację, dla zapewnienia odpowiedniej wilgotności i dla komfortu użytkowników. Wymagana jest możliwość indywidualnego sterowania klimatyzacją każdej sali. Okna w wytypowanych salach – powinny mieć możliwość otwierania (podczas wyłączonej klimatyzacji).

Na krótkich instalacji klimatyzacyjnej poziom natężenia dźwięku z urządzeń nie może przekraczać 25 dB, a prędkość strumienia powietrza nie powinna powodować odczucia zimna lub przeciągu i nie powinna wywoływać hałasu ani drgań.

Sale prób chóru:

Wymagane są sale prób chóru dla: chóru Filharmonii Krakowskiej, dla chóru chłopięcego Filharmonii Krakowskiej, dla Akademii Muzycznej oraz przy estradzie Sali Głównej Filharmonii (ta ostatnia – mniejsza od pozostałych, dla prób grup głosów).

Pożądane jest schodkowe ukształtowanie podłogi sal (podesty stałe lub demontowalne). Rozważyć należy taki sposób technologii podestów, żeby ukształtowanie podłogi stanowiły teleskopowe, łatwo zsuwane podesty, dzięki czemu po ich zsunięciu można w sali prowadzić próby lub ćwiczenia ruchowe zespołu (też chóru).

Przewyżki poszczególnych podestów powinny mieć co najmniej 30 cm.

Kubatura poszczególnych sal nie może być mniejsza niż 5 m³ na osobę, zakładając maksymalną liczbę chórzystów na próbie, zaleca się jednak przyjąć 7 m³ na osobę. W próbach chóru często biorą udział soliści, należy więc kubaturę zaprojektować dla nieco większej liczby osób niż skład zespołu.

Typowa sala prób chóru liczy ok. 50 m² przy założeniu 1,4 m² na śpiewaka i 7 m³ na śpiewaka. Wymagane metraże sal prób chórów Centrum Muzyki – określone zostały w zestawieniu w pkt I.1.8) niniejszego Opracowania.

Sala prób dla chóru Filharmonii Krakowskiej – optymalna wysokość: 7-8 m, powierzchnia: 200 m².

Sala prób dla chóru chłopięcego Filharmonii Krakowskiej – optymalna wysokość: ok. 5 m, powierzchnia: 40 m². Pokój dla dyrygenta chóru: 10 m².

Salę prób chóru muszą być klimatyzowane. Dopuszczalny poziom natężenia dźwięku na kratkach nie powinien być większy niż 25 dB. Aby chórzyści nie odczuli zimna ani przeciągów, prędkość nawiewanego powietrza nie może przekraczać 0,1 m/s przy kratkach oddalonych od ludzi bliżej niż 1 m. Ze względu na struny głosowe artystów, zalecane jest lokowanie nawiewów możliwie wysoko, natomiast wyciągów pod ukształtowaniem schodowym podłogi przez szeroko otwarte szczeliny, pomiędzy podestami (co pozwala obniżyć prędkość powietrza wyciąganego z Sali do około 0,1 m/s).

Wystój ścian i sufitów, podłogi – zgodnie z wytycznymi i projektami akustycznymi.

Ponieważ w salach prób chóru używa się pulpitu bez podświetlenia, to oświetlenie sali musi też dobrze oświetlać nuty, tzn. mieć wymagane natężenie 200 luksów na wysokości 1 m nad poziomem podłogi i odpowiedni kierunek, by nie padał cień na nuty.

Obok wszystkich sal prób należy zaplanować magazyny instrumentów.

Sale prób orkiestr, sale ćwiczeń:

Przy projektowaniu sal prób przyjąć należy wskaźniki: ok. 2,4 m² dla muzyka i 8-10 m³ dla muzyka (przy czym: dla grup perkusyjnych 12 m³ na muzyka) i 5 m³ dla chórzysty oraz solisty.

Sala prób dla orkiestry Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie – optymalna powierzchnia: 250 m².

Wysokość sal prób powinna być uzależniona od postawionych w tym zakresie wymagań akustycznych.

Salę dla instrumentów perkusyjnych wymagają specjalnej adaptacji akustycznej i wzmocnionej izolacji chroniącej przed przenikaniem dźwięków do sąsiadujących pomieszczeń.

Wystój ścian i sufitów, podłogi – zgodnie z wytycznymi i projektami akustycznymi. Ponieważ w salach prób chóru używa się pulpity bez podświetlenia, to oświetlenie sali musi też dobrze oświetlać nuty, tzn. mieć wymagane natężenie 200 luksów na wysokości 1 m nad poziomem podłogi i odpowiedni kierunek, by nie padał cień na nuty.

Salę prób orkiestry muszą być klimatyzowane i, podobnie jak w innych salach, poziom natężenia dźwięku na kratkach nie może przekraczać 25 dB, a prędkość powietrza powodować odczucia chłodu lub przeciągu. Przy odległości krater od muzyka mniejszej niż 1 m, prędkość powietrza nie może być większa niż 0,05 maksimum 0,1 m/s.

Pokoje prób indywidualnych:

W miejscach łatwo skomunikowanych z estradą należy zaprojektować pokoje prób indywidualnych. Powierzchnia tych pokoi powinna wynosić 10 do 15 m², wysokość: ok. 3 m; wszystkie pokoje z adaptacją akustyczną oraz ochroną przed przenikaniem dźwięków z sąsiednich pomieszczeń.

Jeden-dwa pokoi powinien być przeznaczony na indywidualne próby przy fortepianie, co wymaga otworów drzwiowych o szerokości 180 cm w świetle.

Do prób muzyków grających na tzw. głośnych instrumentach należy przeznaczyć pomieszczenia o wzmocnionej izolacji przeciwdźwiękowej.

Wskazane jest, aby kilka z tych pokoi miało wejścia przez śluzy akustyczne.

Optymalna ilość takich pomieszczeń, łatwo skomunikowanych ze estradą głównej sali koncertowej Filharmonii Krakowskiej to: 5 pokoi do prób indywidualnych dla solistów śpiewaków i 5 – 8 pokoi do prób indywidualnych dla instrumentalistów (w tym 1-2 dla fortepianów).

Sala prób Capelli Cracoviensis:

Sala do wyłącznej dyspozycji orkiestry Capelli Cracoviensis, z możliwością użyczenia dla Sinfonietty Cracovia:

- powierzchnia 250-300 m²
- przy sali usytuowany magazyn instrumentów,
- przy Sali magazyn wyposażenie (pulpitów, krzeseł, podestów, lamp),
- przy sali usytuowany węzeł higieniczno-sanitarny,
- sala o bardzo dobrych parametrach akustycznych.

Sala prób Sinfonietty Cracovia:

Sala do wyłącznej dyspozycji orkiestry Sinfonietty Cracovia, z możliwością użyczenia dla Capelli Cracoviensis:

- powierzchnia 250-300 m²
- przy sali usytuowany magazyn instrumentów,
- przy Sali magazyn wyposażenie (pulpitów, krzeseł, podestów, lamp),
- przy sali usytuowany węzeł higieniczno-sanitarny,
- sala o bardzo dobrych parametrach akustycznych.

Centrum Muzyki powinno mieć także **salę prób baletu** (jedną lub dwie, o zróżnicowanej wielkości) – dla realizacji form uzupełniających.

W sali prób baletu muszą się znaleźć drążki ćwiczebne, zamocowane do ścian wokół sali, a jedna ściana musi być pokryta lustrami o wysokości nie mniejszej niż 2,5 m. Należy przewidzieć możliwość łatwego zasłaniania luster. Wysokość sali: o wysokości minimum 4,5 m.

Przy salach baletowych powinny się znaleźć niewielkie magazynki o powierzchni ok.10 proc. powierzchni sali i wysokości maksimum jednej kondygnacji, przeznaczone na maty, podesty, schody, na rezerwowe drążki ustawiane w razie potrzeby w sali, na podłogi z tworzyw i drobne rekwizyty.

▪ **garderoby dla artystów:**

Zaleca się garderoby zespołów artystycznych ulokować na poziomie sceny i wokół sceny, lub na poziomach: pół kondygnacji poniżej i pół kondygnacji powyżej sceny. Jeśli będzie to trudne do realizacji, należy garderoby umieścić na pierwszych kondygnacjach poniżej i powyżej sceny, natomiast na poziomie sceny zaprojektować tzw. garderoby gwiazd i garderoby szybkich przebrań.

Garderoba dla dyrygenta przy sali głównej Filharmonii Krakowskiej: $12 + 8 = 20 \text{ m}^2$, w tym część prywatna: 8 m^2 i część reprezentacyjna: 12 m^2 , z własnym węzłem higieniczno-sanitarnym, usytuowana po przeciwnej stronie estrady w stosunku do garderób solistów, wyizolowana akustycznie.

Garderoba dla chórmistrza: przy sali głównej Filharmonii Krakowskiej: $12 + 8 = 20 \text{ m}^2$, w tym część prywatna: 8 m^2 i część reprezentacyjna: 12 m^2 , z własnym węzłem higieniczno-sanitarnym, usytuowana po przeciwnej stronie estrady w stosunku do garderób solistów, wyizolowana akustycznie.

Garderoby dla koncertmistrzów przy sali głównej Filharmonii Krakowskiej: trzy, o powierzchni ok. $10\text{-}12 \text{ m}^2$, wyizolowane akustycznie.

Parametry powierzchniowe garderób – w zestawieniu do niniejszego Opracowania.

Szatnie muzyków powinny się znajdować możliwie blisko fosy orkiestrowej.

Garderoby powinny mieścić szafki na instrumenty – w tym zapewnić należy szafy kontrabasowe (w przypadku Sali głównej w kompleksie FK-CC-SC: na 12 sztuk).

Garderoby dla dyrygenta i chórmistrza powinny być wyposażone w osobny węzeł higieniczno-sanitarny. 75% garderób dla solistów powinno być wyposażonych w osobne węzły higieniczno-sanitarne. Pozostałe garderoby powinny mieć dostęp do blisko ulokowanych wspólnych dla tych garderób węzłów higieniczno-sanitarnych.

Garderoby przy salach prób mają służyć do codziennej pracy Filharmonii i obu miejskich orkiestr.

Garderoby przy głównej sali koncertowej to przede wszystkim garderoby dla zespołów gościnnych.

Odseparować należy garderoby dla członków orkiestry przy Sali koncertowej Akademii Muzycznej: separacja na część damską i męską. Powinny być one wyposażone w szafki ubraniowe, wieszaki, półki na futerały instrumentów.

W garderobach wymaga się także stworzenia odpowiednich warunków akustycznych. Wymagana jest absorpcja akustyczna na $\frac{1}{2}$ powierzchni sufitu (można zastosować np. sufit z prasowanej wełny mineralnej lub perforowanego metalu), a na podłodze wymagany jest dywan.

▪ **strefa wejścia, foyer, węzły obsługowe**

Oba kompleksy (1/Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfonietty Cracovia, 2/Akademii Muzycznej w Krakowie) zabudowy powinny mieć własne strefy wejściowe dla pracowników, gości, studentów. Ruch pracowników nie związany z obsługą imprez i ruch studentów oraz ruch gości przybywających na wydarzenia kulturalne powinien być od siebie odseparowany.

Osobnych wejść z zewnątrz wymagają:

- Visitor Centre (główna, reprezentacyjna strefa wejścia) obu kompleksów zabudowy, pion administracji i obsługi,
- strefy sal prób i sal ćwiczeń,
- zaplecze scen,
- magazyny,
- restauracja.

Osobne wejście powinna mieć część przeznaczona do okresowego przebywania zaproszonych artystów i gości (zorganizowana na wzór funkcji hotelowej).

Do magazynów powinien być zagwarantowany dojazd samochodów dostawczych (TIR z rampą rozładunkową).

Główne wejście do kompleksów i strefa wejścia (**Visitor Centre**): 1/Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfonietty Cracovia, 2/Akademii Muzycznej powinny być zaprojektowane jako przestrzenie reprezentacyjne. Visitor Centre powinien „rozprowadzać” ruch do: punktu informacji, pionu organizacji widowni, szatni, kasy, węzłów higieniczno-sanitarnych, gastronomii, handlu (np. kwaciarnia), i poprzez foyer do sal koncertowych.

Przy wejściu do kompleksu Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis – Sinfonietty Cracovia powinna być wydzielona recepcja VIP i gości specjalnych. Skomunikowana powinna być ona osobnym bezkolizyjnym przejściem do saloniku VIP, który z kolei powinien być skomunikowany z salą koncertową (z sektorami dla VIP i specjalnych gości).

Główne **foyer** w kompleksie Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis i Sinfonietty Cracovia oraz foyer obsługujące salę koncertową Akademii Muzycznej – powinny być przestrzeniami reprezentacyjnymi.

Foyer głównej sali koncertowej w kompleksie Filharmonii Krakowskiej – Capelli Cracoviensis i Sinfonietty Cracovia oraz foyer obsługujące salę koncertową Akademii Muzycznej powinno być przestrzenią wielofunkcyjną pełniącą funkcję reprezentacyjnej publicznej przestrzeni dla widowni. Powinna być zapewniona możliwość elastycznego wydzielenia fragmentów przestrzeni w zależności od potrzeb (np. w przypadku foyer głównej sali koncertowej w kompleksie Filharmonii Krakowskiej – do regulacji pojemności restauracji).

W przypadku foyer głównej sali koncertowej w kompleksie Filharmonii Krakowskiej pobliżu wejścia głównego po lewej stronie znajdować się będą szatnie, toalety, kasy biletowe, biura organizatorów kongresów, stanowisko recepcji, portiernia, zaplecze pomieszczeń organizacji widowni, a także salonik recepcyjny.

Pas funkcji obsługujących foyer uzupełniać powinny: kwaciarnia, kiosk i księgarnia. Projektując foyer należy przyjąć : 0,8-2,0 m² na widza („realna” norma to 0,6-0,8 m²/widza; ponieważ jednak funkcje współczesnego foyer uległy zmianie i rozszerzeniu, należy przyjąć 2,0 m²/widza w przypadku foyer dla głównej sali koncertowej Filharmonii Krakowskiej oraz 0,8 i więcej dla foyer obsługujących pozostałe sale).

Foyer wymaga kontroli pogłosu. Do pokrycia obszaru o powierzchni całej podłogi (czyli: wymagana jest absorpcja na obszarze równym powierzchni podłogi)

wymagany jest materiał akustycznie chłonny (np. perforowany metal lub sufit pokryty tynkiem natryskowym akustycznym lub podwieszone deflektory/kurtyny).

Foyer powinny być wykorzystywane jako przestrzenie ekspozycyjne – należy je wyposażać w systemy ekspozycyjne.

W zakresie węzłów higieniczno – sanitarnych – zob: pkt I.1.6) niniejszego Opracowania.

▪ **gastronomia**

Gastronomia:

- restauracja powinna mieć zagwarantowane samodzielne wejście z zewnątrz,
- restauracja może mieć wydzieloną część dla pracowników Centrum Muzyki,
- bary kawowe – należy usytuować w każdym z kompleksów,
- specjalne stanowiska gastronomiczne dla obsługi gości w czasie przerw: na każdym poziomie w każdym z foyer powinny być ustawione demontowalne stoliki (lady – specjalnie zaprojektowane, o wysokich walorach estetycznych): uruchamiane jako punkty gastronomiczne podczas wydarzeń kulturalnych organizowanych z wykorzystaniem sal koncertowych,
- catering – do obsługi bankietów i imprez: wymaga pomieszczeń dla składowania i przygotowania posiłków i napoi; tego typu pomieszczenia powinny być zapewnione przy wszystkich salach prób w kompleksie Filharmonii Krakowskiej – Sinfonietty Cracovia – Capelli Cracoviensis.

▪ **pokoje gościnne**

Kompleks Akademii Muzycznej powinien mieścić 15 pokoi gościnnych jednoosobowych z łazienkami w wysokim standardzie.

Kompleks Filharmonii Krakowskiej – Sinfonietty Cracovia – Capelli Cracoviensis powinien mieścić 10 pokoi gościnnych jednoosobowych z łazienkami w wysokim standardzie.

Parametry techniczne pokoi gościnnych – zob.: w: Opis pomieszczeń – szczegółowe właściwości funkcjonalno-użytkowe: zał. A. do niniejszego Opracowania.

▪ **pozostałe pomieszczenia**

Pozostałe pomieszczenia, a tym pomieszczenia biurowe, zaprojektować należy wg wytycznych zawartych w: Opis pomieszczeń – szczegółowe właściwości funkcjonalno-użytkowe: zał. A. do niniejszego Opracowania.

▪ **instalacje sanitarne**

Należy zaprojektować i sieci i przyłączyć: wody, kanalizacji, ciepłownicze i, w razie potrzeby, gazu.

Należy zaprojektować węzeł cieplny/kotłownię; obliczyć i dobrać wodomierz.

Budynki Centrum Muzyki powinny zostać wyposażone w instalacje:

- wody zimnej, ciepłej, cyrkulacyjnej,
- uzdatniania wody,
- przeciwpożarowe: hydrantową zewnętrzną i wewnętrzną, tryskaczową,
- kanalizacji sanitarnej,
- kanalizacji tłuszczowej,
- kanalizacji deszczowej,
- instalacje klimatyzacji i wentylacji,
- instalacje oddymiania i napowietrzania,
- instalacje chłodnicze,
- instalacje grzewcze

W ramach instalacji wodociągowych należy zaprojektować instalacje:

Woda zimna wykorzystywana będzie do następujących celów:

- bytowo-gospodarczych,
- technologicznych (dla potrzeb instalacji grzewczych oraz chłodniczych),
- napełniania zbiornika zapasu wody do celów przeciwpożarowych,
- porządkowych.

Przewidzieć należy stacje uzdatniania wody do uzupełniania obiegów grzewczych i chłodniczych oraz uzdatnianie wody dla celów gastronomicznych.

W rejonie projektowanego obiektu obowiązuje system kanalizacji ogólnospławnej.

Z miejsc, z których grawitacyjne odprowadzenie ścieków będzie niemożliwe zaprojektować należy przepompowane ścieków.

Instalacja hydrantowa powinna zostać zaprojektowana zgodnie z obowiązującym w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów – przywołanym w dalszej części niniejszego Opracowania.

Wymagany jest wysokowydajny system wentylacji z odzyskiem ciepła, grzaniem, chłodzeniem, osuszaniem i nawilżaniem, z płynną regulacją wydajności.

W zakresie instalacji wentylacji i klimatyzacji dopuszczalny poziom dźwięku dB(A) w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi nie może przekraczać wartości podanych w aktualnej normie (PN-EN) dotyczącej dopuszczalnych wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach.

Dopuszczalne wartości hałasu na stanowiskach pracy muszą być zgodne z obowiązującymi przepisami.

Dopuszczalny poziom hałasu emitowanego na zewnątrz wyrażony równoważnym poziomem dźwięku w dB określa aktualne Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku i wynosi 55 dB w porze dnia oraz 45 dB w porach nocnych (na granicy nieruchomości) oraz 65 dB(A) w odległości 1m od centrali wentylacyjnej, agregatu ziębniczego oraz czerpni i wyrzutni powietrza. W procesie projektowania należy respektować obowiązujące w tym zakresie przepisy.

W przypadku sal koncertowych i sal prób, sal ćwiczeń oraz innych pomieszczeń, określonych wcześniej w niniejszym Opracowaniu, poziom mocy akustycznej nawiewnika lub zespołu nawiewników (dla pojedynczego widza) powinien wynosić około 20 dB(A).

Dla instalacji klimatyzacyjnych obsługujących: sale koncertowe (estradę i widownię), sale prób, sale ćwiczeń, foyer należy przewidzieć zastosowanie kanałów wentylacyjnych wykonanych jako samonośne przewody np. z wełny szklanej, posiadające bardzo dobre właściwości akustyczne i

termiczne. Szczegółowy zakres zastosowania tych przewodów musi być zaakceptowany przez akustyka.

Dla doboru central klimatyzacyjnych powinno się założyć maksymalną prędkość przepływu powietrza przez chłodnice central wynoszącą ok. 2,7 m/s.

Powietrze prowadzone powinno być systemem kanałów wentylacyjnych o podwyższonej szczelności.

W celu obniżenia ciśnienia akustycznego emitowanego do pomieszczeń przez pracujące urządzenia wentylacyjne i klimatyzacyjne, instalacje nawiewne i wywiewne muszą zostać wyposażone w tłumiki akustyczne, które zapewnią odpowiednią redukcję emitowanego hałasu do wymaganych wartości.

Maszynownie klimatyzacyjne będą posiadać przegrody o odpowiedniej izolacyjności akustycznej w celu nie przekraczania wymaganego dopuszczalnego poziom hałasu emitowanego na zewnątrz.

W celu zabezpieczenia przed przenoszeniem drgań, połączenia wentylatorów oraz urządzeń wentylacyjnych z przewodami wentylacyjnymi powinny być wykonane za pomocą kroćców elastycznych.

Wentylatory w centralach klimatyzacyjnych i wentylacyjnych oraz sprężarki w agregatach ziębniczych umieszczone są na wibroizolatorach tłumiących drgania.

Pod fundamentami central klimatyzacyjnych i wentylacyjnych oraz pod fundamentami innych urządzeń wentylacyjnych należy przewidzieć odpowiednie przekładki akustyczne, które powinny wyeliminować możliwość przenikania zbyt dużego hałasu z maszynowni wentylacyjnej do pomieszczeń budynków.

W salach koncertowych powinna być zapewniona:

- temperatura latem: 25 °C,
- temperatura zimą: 22 °C.

Nawiew powietrza (kierunek nawiewu) do sal koncertowych (na estradę, na widownię) należy tak zaprojektować, aby nie wywoływał dyskomfortu. Prędkość strumienia powietrza nie powinna powodować odczucia zimna lub przeciągu i nie powinna wywoływać hałasu ani drgań.

Stosować należy rozwiązania pozwalające maksymalnie obniżyć prędkość nawiewanego powietrza, a jednocześnie zapewnić niezbędną ilość wymian powietrza. Dążyć należy do układania kanałów instalacyjnych do sal koncertowych o dużych przekrojach i w miarę możliwości prowadzonych po łuku (ze zminimalizowaniem załamań pod kątem mniejszym lub równym 90°).

Dla pomieszczeń, w których przechowywane lub używane są instrumenty muzyczne, zapewnić należy szczególne warunki dotyczące wilgotności względnej powietrza. Dotyczy to: sal koncertowych, sal prób, sal ćwiczeń, magazynów instrumentów, garderób. W pomieszczeniach tych zagwarantować należy utrzymanie wilgotności względnej na poziomie 55-60% w okresie letnim, natomiast w okresie zimowym (przy bardzo niskich temperaturach powietrza zewnętrznego np. -20 °C) na poziomie 45%.

Należy zapewnić możliwość indywidualnego i precyzyjnego sterowania temperaturą w każdej sali koncertowej, w każdej sali prób, w każdej sali ćwiczeń. Okna w wytypowanych salach – powinny mieć możliwość otwierania (podczas wyłączonej klimatyzacji).

Pomieszczenia, zwłaszcza te kluczowe dla działalności artystycznej oraz przeznaczone dla przechowywania instrumentów, powinny być wyposażone w szereg czujników temperatury, wilgotności, CO₂ – umożliwiających utrzymanie wysokich wymagań w zakresie jakości powietrza i optymalnego jego rozprowadzenia.

Wszystkie zaprojektowane urządzenia grzewczo-wentylacyjne winny być wyposażone w kompletny układ automatyki zasilająco-sterującej opartej na sterownikach swobodnie programowalnych, połączonej z systemem BMS.

Wszystkie kanały instalacji nawiewnej prowadzące schłodzone powietrze powinny posiadać izolację termiczną.

Izolacyjność techniki instalacyjnej odpowiadać powinna co najmniej minimalnym warunkom określonym w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.). Izolacja cieplna przewodów rozdzielczych i komponentów w instalacjach centralnego ogrzewania, ciepłej wody użytkowej (w tym przewodów cyrkulacyjnych), instalacji chłodu i ogrzewania powietrznego spełniać powinna wymagania zawarte w powyższym Rozporządzeniu.

Na etapie opracowywania projektu budowlanego i wykonawczego należy dokonać szczegółowych bilansów ciepła, wilgotności pomieszczeń oraz doborów urządzeń i armatury.

Sala prób scenicznych musi mieć klimatyzację, dla zapewnienia odpowiedniej wilgotności i dla komfortu użytkowników. Wymagana jest możliwość indywidualnego sterowania klimatyzacją każdej sali.

Zaleca się rozważyć na etapie projektowania zastosowanie rozwiązań technicznych sprzyjających energooszczędności, np.:

- system tri-generacji wykorzystywany do produkcji energii elektrycznej z gazu ziemnego, gdzie odpadowym zjawiskiem przy produkcji energii elektrycznej jest produkcja ciepła; ciepło byłoby wykorzystywane do przygotowania ciepłej wody użytkowej, ogrzewania powietrza zewnętrznego w układzie wentylacji, do produkcji chłodu,
- zastosowanie paneli słonecznych i instalacji fotowoltanicznej.

Zalecane jest, aby na etapie przygotowania i realizacji inwestycji wdrożony został system oceny budynków pod kątem ich ekologiczności i zarządzania projektem inwestycyjnym – jednej z organizacji posiadających certyfikat.

Nie ogranicza się Projektanta w zakresie rozwiązań sanitarnych. Przyjęte w projekcie rozwiązania mają zagwarantować pełną funkcjonalność budynku, bezpieczeństwo budynków i przebywających w nim osób oraz spełnienie wymagań z zakresu akustyki.

Projekt należy wykonać w oparciu o aktualne przepisy prawne oraz normy branżowe – przywołane w dalszej części niniejszego Opracowania.

▪ instalacje elektryczne

Należy zaprojektować i sieci i przyłącza: elektryczne.

Budynki Centrum Muzyki powinny zostać wyposażone w instalacje:

- instalacja oświetlenia wewnętrznego
 - oświetlenie podstawowe
 - oświetlenie awaryjne ewakuacyjne
 - oświetlenie nocne

- oświetlenie przeszkodowe
- instalacja oświetlenia zewnętrznego
- instalacje siły
 - zasilanie urządzeń klimatyzacji i wentylacji
 - zasilanie urządzeń technologicznych
 - zasilanie urządzeń ogólnych
 - zasilanie serwerowni
 - zasilanie pomieszczeń komercyjnych
- instalacja zasilania urządzeń techniki estradowej (oświetlenie sceniczne, nagłośnienie sceniczne i mechanika scen)
- instalacja gniazd wtykowych
 - instalacja gniazd wtykowych ogólnych
 - instalacja gniazd wtykowych dedykowanych do zasilania komputerów
- instalacja ochrony przeciwporażeniowej
- instalacja ochrony przeciwprzepięciowej
- instalacje ochrony przeciwpożarowej: główny wyłącznik pożarowy, zasilanie sygnalizacji pożarowej i dźwiękowego systemu ostrzegawczego
- uziemienia i połączenia wyrównawcze, instalacja odgromowa
- systemy bezpieczeństwa
 - system sygnalizacji alarmu pożaru (SAP),
 - dźwiękowy system ostrzegawczy (DSO),
 - system detekcji CO i LPG – w przypadku garaży podziemnych
 - system telewizji dozorowej (CCTV),
 - system kontroli dostępu (KD),
 - system sygnalizacji alarmu włamania i napadu (SSWiN)
- systemy multimedialne
- system monitoringu.

Zastosowane oprawy oświetleniowe powinny spełniać wydania aktualnych norm (PN-EN) odnośnie bezpieczeństwa i zdrowia.

Oświetlenie podstawowe, wewnętrzne powinno zostać zaprojektowane tak, aby poziom natężenia oświetlenia spełniał wymagania zarówno norm polskich, jak i międzynarodowych.

Natężenie oświetlenia powinno wynosić:

- страда głównej koncertowej w kompleksie: Filharmonia-Capella Cracoviensis-Sinfonietta Cracovia: 500 przy pulpitych nutowych /800-1000 lux,
- widownia sali głównej koncertowej w kompleksie: Filharmonia-Capella Cracoviensis-Sinfonietta Cracovia: natężenie oświetlenia: 100-200 lux,
- sale o mobilnej estradzie 500 przy pulpitych nutowych /800-1000 lux / i widowni: 100-200 lux
- pokoje ćwiczeń, garderoby: 300 lux.

Eстрада i widownia – zalecane jest oświetlenie ściemniane o regulowanym natężeniu.

Ponadto:

- biura, miejsca pracy	500lx,
- sale konferencyjne	500lx,
- pomieszczenia socjalne	200lx,
- pomieszczenia techniczne	200lx,
- sanitariaty	200lx,
- korytarze	200lx.

W miejscach stałego pobytu, eksploatacyjne natężenie oświetlenia nie powinno być mniejsze niż 200lx.

Oświetlenie sal koncertowych powinno być podzielone na trzy rodzaje:

- oświetlenie architektoniczne (podstawowe) widowni,
- oświetlenie estradowe produkcyjne,
- oświetlenie robocze estrady.

Dodatkowo zaprojektować należy na schodach widowni oświetlenie przeszkodowe, czynne na stałe.

W zależności od przyjętych rozwiązań architektonicznych – zalecany jest system sterowania oświetleniem i żaluzjami zewnętrznymi, analizujący natężenie powietrza zewnętrznego, wewnętrznego, kierunek padania promieni słonecznych, możliwość powstawania olśnieni i odbłasków od sąsiednich budynków. Instalacja powinna umożliwić utrzymanie wymagane natężenia oświetlenia przy maksymalnym, możliwym uzysku światła z zewnątrz, przy jednoczesnej kontroli osób w pomieszczeniach.

Budynki powinny zostać wyposażone w system kontroli dostępu pozwalający na ograniczenie dostępu do poszczególnych pomieszczeń jedynie osobom upoważnionym, z możliwością jego rozbudowy w zależności od wymagań.

System SAP – w chwili wystąpienia alarmu pożarowego w jakiejkolwiek strefie system powinien zwalniać drzwi w danej strefie oraz na drogach ewakuacyjnych.

W budynkach należy zaprojektować system oświetlenia ewakuacyjnego na drogach ewakuacyjnych poziomych i pionowych.

System monitoringu (zarządzania) ma umożliwić sterowanie głównymi funkcjami instalacji budynków. Zapewniać powinien funkcje:

- scentralizowanie informacji technicznych i bezpieczeństwa całości,
- monitorowanie pracy instalacji,
- sterowanie wytypowanymi urządzeniami,
- zarządzanie zużyciem energii elektrycznej,
- sterowanie klimatem i temperaturą.

W systemie powinny być zintegrowane następujące systemy:

- monitoring zużycia mediów,
- zasilanie podstawowe i awaryjne – monitorowanie i sterowanie,
- oświetlenie (w tym korytarzy) – monitorowanie i sterowanie,
- system automatyki HVAC – monitorowanie i sterowanie system kontroli dostępu – monitorowanie i sterowanie,
- system telewizji dozorowej – monitorowanie i sterowanie,
- system sygnalizacji pożaru – monitorowanie.

W celu zapewnienia awaryjnego zasilania całego obiektu należy zaprojektować agregat prądotwórczy. Urządzenia wymagające bez przerwowej pracy należy wyposażyć w lokalne UPS-y.

Nie ogranicza się Projektanta w zakresie rozwiązań elektrycznych. Przyjęte w projekcie rozwiązania mają zagwarantować pełną funkcjonalność budynku, bezpieczeństwo budynków i przebywających w nim osób, energooszczędność (w stopniu, w jakim jest to możliwe) oraz spełnienie wymagań z zakresu akustyki.

Projekt należy wykonać w oparciu o aktualne przepisy prawne oraz normy branżowe – przywołane w dalszej części niniejszego Opracowania.

▪ instalacje teletechniczne

Należy zaprojektować i sieci i przyłącza: teletechniczne.

Budynki Centrum Muzyki powinny zostać wyposażone w instalacje:

- okablowania strukturalnego,
- telefoniczną.

Na etapie projektowania należy **przeanalizować możliwe rozwiązania innowacyjne w tym zakresie**, np. telefonię VoIP, umożliwiającą przesyłanie dźwięków mowy za pomocą łącz internetowych lub dedykowanych sieci wykorzystujących protokół IP. Na etapie projektowania należy przeanalizować zarówno takie rozwiązanie, jak również telefonię tradycyjną i dokonać wyboru w uzgodnieniu z Inwestorem. Pod uwagę należy wziąć przede wszystkim: komfort docelowego użytkowników, stopień zaspokojenia jego potrzeb, niezawodność oferowanych na rynku technologii i usług, bezpieczeństwo połączeń, koszt budowy i eksploatacji infrastruktury oraz zakupów niezbędnego sprzętu oraz oprogramowania, możliwość integracji z takimi usługami jak przesyłanie danych czy obrazu.

Nie ogranicza się Projektanta w zakresie rozwiązań teletechnicznych. Przyjęte w projekcie rozwiązania mają zagwarantować pełną funkcjonalność budynku, bezpieczeństwo budynków i przebywających w nim osób, energooszczędność (w stopniu, w jakim jest to możliwe) oraz spełnienie wymagań z zakresu akustyki.

Projekt należy wykonać w oparciu o aktualne przepisy prawne oraz normy branżowe – przywołane w dalszej części niniejszego Opracowania.

▪ otoczenie budynków Centrum Muzyki, zagospodarowanie terenu

Należy zaprojektować parkingi i miejsca postojowe – w ilości określonej w rozdz. I.1. 8) niniejszego Opracowania. Zalecane są parkingi podziemne, ale nie wyklucza się parkingów naziemnych, pod warunkiem, że ich lokalizacja nie wpłynie negatywnie na zagospodarowanie terenu i nie przesłoni wglądu na najbardziej reprezentacyjne obiekty, a parkingom tym nadana zostanie atrakcyjna wizualnie forma (przykłady takich obiektów zostały zamieszczone w załącznikach graficznych do niniejszego Opracowania „Referencje: parkingi wielopoziomowe – dobre praktyki”). Na etapie projektowania należy wziąć pod uwagę, przy wyborze konkretnych rozwiązań, koszty inwestycyjne i koszty eksploatacyjne oraz funkcjonalność. Należy przede wszystkim przeanalizować możliwość odizolowania parkingami naziemnymi wielopoziomowymi obwodowej linii kolejowej usytuowanej na nasypie przy kompleksie Akademii Muzycznej.

Przewidzieć należy miejsca parkingowe dla osób niepełnosprawnych.

Na etapie projektowania należy przeanalizować wykorzystanie dla miejsc postojowych przyległych ulic.

Należy zaprojektować tereny zielone, w tym nasadzenia drzew i krzewów.

Wraz z małą architekturą i innymi elementami zagospodarowania, tereny zielone powinny stworzyć Park Muzyki – przestrzeń dla wypoczynku, rekreacji, edukacji muzycznej. Mała architektura powinna objąć w parku nie tylko takie elementy jak ławki, kosze na śmieci, ale także instalacje interaktywne związane z szeroko rozumianą akustyką – wzorem położonego w Parku Lotników Polskich „Ogrodu Doświadczeń” lub instalacji interaktywnych lokowanych przy centrach nauki.

Nawierzchnie utwardzone zagwarantować powinny:

- dojścia do budynków,
- drogi pożarowe,
- drogi umożliwiające dojazd do budynków samochodów dostawczych i transportowych.

Jako elementy zagospodarowania terenu i małej architektury przewidzieć należy:

- ścieżki rowerowe
- trasy deskorolkowe
- miejsca spacerowe, miejsca wypoczynku
- toalety publiczne
- parkingi, "stacje" rowerów
- muzyczny plac zabaw
- ogrody muzyki
- plac – wykorzystywany do parad, defilad, koncertów plenerowych
- amfiteatr (z rozsuwaną kopułą),
- sztuczne lodowisko.

Teren powinien być przedłużeniem/wprowadzeniem do kubaturowej strefy muzyki i sztuki (art) oraz miejscem rekreacji i wypoczynku (miejscem dla dzieci, rodziców, ludzi młodych, seniorów).

Pod uwagę należy wziąć zalecenia i rekomendacje wydane przez sąd konkursowy oceniający prace, jakie zostały złożone w konkursie ideowo-urbanistycznym, w tym rekomendacje dla przestrzeni publicznej „łączącej” elementy kubaturowe (np. poprzez zastosowanie kameralnego placu: piazza).

Elementy zagospodarowania terenu i małej architektury powinny być tak zaprojektowane i z takich materiałów wykonane, aby w istotny sposób przyczyniły się do podniesienia walorów architektoniczno-urbanistycznych i estetycznych.

Zaprojektować należy oświetlenie terenu i dojść do budynków oraz oświetlenie przestrzeni parkowej.

▪ **założenia obsługi komunikacyjnej**

Zespołom zabudowy Centrum Muzyki zapewnić należy dojazd i transport:

- pracownikom, studentom, artystom, publiczności – odbiorcom wydarzeń kulturalnych i oferty edukacyjnej, gościom,
- sprzętu scenicznego i estradowego, sprzętu muzycznego i dydaktycznego.

Zapewnić należy dojazd ciężkiego sprzętu:

- pożarniczego,
- ciężarowego (TIR): dostawczego – niezbędnego dla transportu sprzętu, dla organizacji i transmisji imprez.

Wykorzystać do tego należy:

- istniejącą sieć drogową z wymogiem (koniecznym) jej rozbudowy i modernizacji tak, aby wykorzystywana była nie tylko przez samochody, ale zapewnić mogła także komunikację publiczną,
- istniejące na bulwarach wiślanych ścieżki rowerowe i budowę nowych – także w pasie drogowym.

Kompleks zabudowy Akademii Muzycznej będzie przede wszystkim obsługiwany z wykorzystaniem dróg: Grzegorzeka – Żółtej Ciżemki – Skrzatów.

Kompleks Filharmonii Krakowskiej, Capelli Cracoviensis, Sinfonietty Cracovia obsługiwany będzie przede wszystkim przez układ dróg:

- od wschodu: Grzegorzeka – Żółtej Ciżemki – Skrzatów i przy wykorzystaniu służebności ustanowionej na działkach Akademii Muzycznej,
- od zachodu: ul. Zieleniewskiego i ul. Stachowskiego.

Ulica Zieleniewskiego (dz. 272/12) powstanie w wyniku rozbudowy połączeń z ul. Grzegorzeckiej.

Ulica Stachowskiego powstanie poprzez zaplanowaną rozbudowę węzła Kotlarskiego i rozbudowę połączenia w kierunku wschodnim (przedłużenia ciągu: Podgórska – Kotlarska), planowaną na działkach 270/54, 270/56, 270/58 - zgodnie z procedowanym i przyjętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Bulwaru Wisły, włączenie takie przewidziano.

Połączenie z Al. Pokoju (ciągiem drogowym z komunikacją tramwajową i autobusową) możliwe będzie z wykorzystaniem przede wszystkim ul. Rogozińskiego (Aleja Pokoju – Rogozińskiego – Grzegorzeka – Zieleniewskiego).

Dla prawidłowej obsługi komunikacyjnej obiektów wymagane jest:

- poprawienie przepustowości ul. Żółtej Ciżemki – Skrzatów,
- rozbudowa układu komunikacyjnego od północy i od zachodu poprzez budowę ulic: Zieleniewskiego i Stachowskiego.

Na etapie projektowania inwestycji należy przeanalizować i wykorzystać, o ile będzie taka możliwość:

- połączenia z Węzłem Kotlarskim (zgodnie z procedowanym i przyjętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Bulwaru Wisły, włączenie takie przewidziano),
- udrożnienie od strony wschodniej i zachodniej ul. Grzegorzeckiej wraz z przywróceniem jej pierwotnej funkcji (jednej z ważniejszych arterii komunikacyjnych miasta, z komunikacją publiczną).

Kluczową dla komunikacji na tym obszarze jest szeroka ul. Grzegorzeka – kiedyś jedna z głównych arterii komunikacyjnych miasta, dzisiaj, ze względu na likwidację jej zachodniego i wschodniego wylotu, o ograniczonej funkcji. Wskazane byłoby poprawienie przepustowości tej ulicy od strony zachodniej.

Obecnie nie jest rozważane (jest bardzo trudne) udrożnienie wschodniego odcinka ul. Grzegorzeckiej, choć włączenie do ruchu miejskiego tego odcinka niewątpliwie byłoby atrakcyjne z punktu widzenia projektowanego Centrum Muzyki.

Bardzo istotne jest także, z punktu rozwoju miasta i sąsiednich terenów, aby w wyniku realizacji inwestycji nie przeciąć powiązań komunikacyjnych z terenami położonymi na wschód od linii kolejowej obwodowej. Jak wielokrotnie się okazało: likwidowane tradycyjne połączenia komunikacyjne na skutek realizacji nowych inwestycji kubaturowych i infrastrukturalnych okazywały się barierą lub „wąskim gardłem” dla przyszłych inwestycji i przyszłych zmian funkcji i użytkowania obszarów (ewolucji ich funkcji – czego w przyszłości nie można wykluczyć i czego nie można zablokować: vide: ul. Grzegorzeka).

I.3. Uzupełnienie części opisowej – część graficzna

1) Modele przygotowania i realizacji inwestycji

2) Postulowany przez Inwestora harmonogram realizacji inwestycji

3) Część graficzna: materiał ilustracyjny i opracowania koncepcyjne

- lokalizacja, teren wyznaczony dla inwestycji – wielkość, tereny zainwestowane, tereny zielone
- sąsiedztwo (otoczenie): obecne, przyszłe
- powiązania komunikacyjne: obecne potencjalne (ulice i drogi dojazdowe, komunikacja publiczna, drogi rowerowe, dojścia)
- wielkość głównych funkcji Centrum Muzyki w stosunku do powierzchni terenu, porównanie orientacyjnych powierzchni zabudowy do powierzchni działek
- lokalizacja – przykładowe, możliwe usytuowanie budynków kompleksu Akademii Muzycznej i Kompleksu FK-CC-SC względem siebie i działki, place, park i funkcje dodatkowe
- powiązania i relacje funkcjonalne segmentów, bloków i pomieszczeń użytkowych Centrum Muzyki
- obiekty Centrum Muzyki i podobne obiekty w Polsce i na świecie – porównanie
- referencje: przykłady rozwiązań podobnych przestrzeni miejskich

2. CZĘŚĆ INFORMACYJNA

1) Przepisy prawne i normy związane z projektowaniem i wykonaniem zamierzenia budowlanego

Ustawy i rozporządzenia:

- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym / tekst jednolity: Dz. U. 2012 nr 0 poz. 647 z późn. zm./
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane /tekst jednolity: Dz. U. 2010 Nr 243, poz. 1632/
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych /Dz. U. 2004 Nr 92, poz. 881 z późn. zm./
- Ustawa z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji /Dz. U. Nr 169, poz. 1386 z późn. zm./
- Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej /tekst jednolity: Dz. U. 2009, Nr 178 poz. 1380 z późn. zm./
- Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności / tekst jednolity: Dz. U. 2010 nr 138 poz. 935 z późn. zm./
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny / Dz. U. 1964 nr 16 poz. 93 z późn. zm., zwł. Ustawą z dnia 8 stycznia 2010 r. /Dz.U. 2010 nr 40 poz. 222//
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze / tekst jednolity: Dz. U. 2011 Nr 163 poz. 981 z późn. zm./
- Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne / tekst jednolity: Dz. U. 2012 nr 0 poz. 1059 z późn. zm./
- Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych / tekst jednolity Dz. U. 2013 nr 0 poz. 260 z późn. zm./
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne /Dz. U 2012 nr 0 poz. 145 z późn. zm./
- Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków /Dz. U. Nr 72, poz. 747, z późn. zm./
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm./
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami /Dz. U. Nr 162, poz. 1568, Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm./
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody /Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późn. zm./
- Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia /Dz. U. 2006 nr 171 poz. 1225 z późn. zm./
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach / Dz.U. 2013 nr 0 poz. 21 z późn. zm./
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie /Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690 z późn. zm./
- Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych /Dz. U. 2012 Nr 0, poz. 463 z późn. zm./
- Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie /Dz. U. Nr 43 poz. 430 z późn. zm./
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów /Dz. U. Nr 109 poz. 719/
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych /Dz. U. 2009 Nr 124, poz. 1030 z późn. zm./
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej /Dz.U. Nr 121, poz. 1137/
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie sposobów deklarowania zgodności wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym /Dz. U. Nr 198, poz. 2041/
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 8 listopada 2004 r. w sprawie aprobat technicznych oraz jednostek organizacyjnych upoważnionych do ich wydawania /Nr 249 poz. 2497/
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 stycznia 2011 r. w sprawie próbek wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu /Dz. U. Nr 23, poz. 122/

- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 października 2004 r. w sprawie europejskich aprobat technicznych oraz polskich jednostek organizacyjnych upoważnionych do ich wydawania /Dz.U. Nr 237, poz. 2375/
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie systemów oceny zgodności wyrobów budowlanych oraz sposobu ich oznaczania znakowaniem CE /Dz. U. 2004 Nr 195, poz. 2011/
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu nadawania i wykorzystywania znaku zgodności z Polską Normą /Dz. U. Nr 241, poz. 2077/
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 czerwca 2007 roku w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie systemów oceny zgodności, wymagań, jakie powinny spełniać notyfikowane jednostki uczestniczące w ocenie zgodności, oraz sposobu oznaczania wyrobów budowlanych oznakowaniem CE (Dz. U. Nr 195, poz. 2011).
- Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy /tekst jednolity: Dz. U. 2003, Nr 169, poz. 1650/
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz szczegółowego zakresu rodzajów robót budowlanych, stwarzających zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi /Dz. U. Nr 120, poz. 1126/
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia /Dz. U. Nr 108, poz. 953/
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia /Dz. U. 2003 Nr 120, poz. 1126/
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym /Dz. U. Nr 130 poz. 1389 z późn. zm./
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie wzoru i sposobu prowadzenia ewidencji rozpoczynanych i oddawanych do użytkowania obiektów budowlanych /Dz. U. 2003 Nr 120, poz. 1130/
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko /Dz. U. 2010 Nr 213 , poz. 1397, z późn. zm./
- Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego /Dz. U. 2012 nr 81 poz. 462 z późn. zm./
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego /Dz. U. Nr 202, poz. 2072 z późn. zm./ z uwzględnieniem Obwieszczenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 10 maja 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego / Dz.U. 2013 poz. 1129/
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie rodzajów obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego /Dz. U. Nr 138, poz. 1554/
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie gromadzenia i udostępniania informacji geologicznej /Dz. U. 2011 Nr 282 poz. 1657/
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych obowiązujących w budownictwie /Dz. U. Nr 25, poz. 133 z późn. zm./
- Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z 2 kwietnia 2001 r. w sprawie geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz ZUDP /Dz. U. Nr 38, poz. 445 z późn. zm./
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie wzorów: wniosku o pozwolenie na budowę, oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania

nieruchomością na cele budowlane i decyzji o pozwoleniu na budowę /Dz. U. Nr 120, poz.1127/

- Rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 27 stycznia 1994 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy stosowaniu środków chemicznych do uzdatniania wody i oczyszczania ścieków /Dz. U. Nr 21, poz. 73 z późn. zm./
- Rozporządzenie Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych /Dz. U. 2006 Nr 136, poz. 964 z późn. zm./
- Rozporządzenie Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie /Dz. U. 2006 r. Nr 83 poz. 578/
- Zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 marca 1996 r. w sprawie dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia, wydzielanych przez materiały budowlane, urządzenia i elementy wyposażenia w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi /M.P. 1996 Nr 19 poz. 231/
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie książki obiektu budowlanego /Dz. U. 2003 r. Nr 120 poz. 1134/
- Rozporządzenie Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie /Dz. U. 2006 r. Nr 83 poz. 578/

Normy:

Instalacja wodociągowa – kanalizacyjna

- PN-EN 806-1:2004 Wymagania dotyczące wewnętrznych instalacji wodociągowych do przesyłu wody przeznaczonej do spożycia przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Część 1. Postanowienia ogólne.
- PN-81/B-10700.00 Instalacje wewnętrzne wodociągowe i kanalizacyjne. Wymagania i badania przy odbiorze. Wspólne wymagania i badania.
- PN-B-10720:1998 Wodociągi. Zabudowa zestawów wodomierzowych w instalacjach wodociągowych. Wymagania i badania przy odbiorze.
- PN-H-74200:1996 Rury stalowe ze szwem gwintowane.
- PN-75/H-74392 Łączniki z żeliwa ciągliwego białego.
- PN-79/M-75110 Armatura domowej sieci wodociągowej. Zawory wypływowe wydłużone.
- PN-79/M-75111 Armatura domowej sieci wodociągowej. Zawór umywalkowy stojący.
- PN-79/M-75113 Armatura domowej sieci wodociągowej. Zawór z ruchomą wylewką.
- PN-78/M-75114 Armatura domowej sieci wodociągowej. Baterie umywalkowe i zlewozmywakowe.
- PN-78/M-75117 Armatura domowej sieci wodociągowej. Baterie natryskowa.
- PN-80/M-75118 Armatura domowej sieci wodociągowej. Baterie zlewozmywakowe i umywalkowe stojące.
- PN-74/M-75123 Armatura domowej sieci wodociągowej. Armatura toaletowa. Głowice suwakowe.
- PN-74/M-75124 Armatura domowej sieci wodociągowej. Bateria umywalkowa i zlewozmywakowa stojąca rozsuwalna.
- PN-75/M-75125 Armatura domowej sieci wodociągowej. Baterie umywalkowe stojące kryte.
- PN-77/M-75126 Armatura domowej sieci wodociągowej. Baterie umywalkowe stojące jednootworowe.
- PN-80/M-75144 Armatura domowej sieci wodociągowej. Wylewki ruchome.
- PN-78/M-75147 Armatura domowej sieci wodociągowej. Mieszacze natryskowe.
- PN-76/M-75150 Armatura domowej sieci wodociągowej. Natrysk dźwigniowy.
- PN-70/M-75167 Armatura domowej sieci wodociągowej. Przedłużacze.
- PN-69/M-75172 Armatura domowej sieci wodociągowej. Spust do zbiorników płuczących.
- PN-80/M-75180 Armatura domowej sieci wodociągowej. Zawory pływakowe.
- PN-75/M-75206 Armatura domowej sieci wodociągowej. Zawory wypływowe.
- PN-ISO 4064-1 :1997 Pomiar objętości wody w przewodach. Wodomierze do wody pitnej zimnej. Wymagania.
- PN-ISO 4064-2+Adl:1997 Pomiar objętości wody w przewodach. Wodomierze do wody pitnej zimnej. Wymagania instalacyjne.
- PN-ISO 4064-3:1 997 Pomiar objętości wody w przewodach. Wodomierze do wody pitnej zimnej. Metody badań i wyposażenie.
- PN-ISO 7858-1 :1997 Pomiar objętości wody przepływającej w przewodach. Wodomierze do wody pitnej zimnej. Wodomierze sprzężone. Wymagania.
- PN-ISO 7858-2:1997 Pomiar objętości wody przepływającej w przewodach. Wodomierze do wody pitnej zimnej. Wodomierze sprzężone. Wymagania instalacyjne.

- PN-ISO 7858-3:1997 Pomiar objętości wody przepływającej w przewodach. Wodomierze do wody pitnej zimnej. Wodomierze sprzężone. Metody badań.
- PN-88/M-54901.00 Elementy złączne wodomierzy skrzydełkowych. Wymagania i badania.
- PN-88/M-54901.01 Elementy złączne wodomierzy skrzydełkowych. Osłonki.
- PN-88/M-54901.02 Elementy złączne wodomierzy skrzydełkowych. Przedłużacze.
- PN-92/M-54901.03 Elementy złączne wodomierzy skrzydełkowych. Łączniki.
- PN-92/M-54901.04 Elementy złączne wodomierzy skrzydełkowych. Nakrętki do łączników.
- PN-88/M-54901.05 Elementy złączne wodomierzy skrzydełkowych. Uszczelki.
- PN-EN 1717:2003 Ochrona przed wtórnym zanieczyszczeniem wody w instalacjach wodociągowych i ogólne wymagania dotyczące urządzeń zapobiegających zanieczyszczeniu przez przepływ zwrotny.
- PN-71/B-10420 Urządzenia ciepłej wody w budynkach. Wymagania i badania przy odbiorze.
- PN-67/C-89350 Kleje do montażu rurociągów z nieplastyfikowanego polichlorku winylu. Klej W.
- PN-81/B-10700/01 Instalacje wewnętrzne wodociągowe i kanalizacyjne. Wymagania i badania przy odbiorze. Instalacje kanalizacyjne.
- PN-EN 1329-1:2001 Systemy przewodowe z tworzyw sztucznych do odprowadzania nieczystości ścieków (o niskiej i wysokiej temperaturze) wewnątrz konstrukcji budowli. Niezmiekkzony polichlorek winylu (PVC-U). Część 1: Wymagania dotyczące rur, kształtek i systemu.
- PN-ENV 1329-2:2002(U) Systemy przewodów rurowych z tworzyw sztucznych do odprowadzania nieczystości i ścieków (o niskiej i wysokiej temperaturze) wewnątrz konstrukcji budowli. Nieplastyfikowany polichlorek winylu (PVC-U). Część 2: Zalecenia dotyczące oceny zgodności.
- PN-EN 1519-1 :2002 Systemy przewodów rurowych z tworzyw sztucznych do odprowadzania nieczystości i ścieków (o niskiej i wysokiej temperaturze) wewnątrz konstrukcji budowli. Polietylen (PE). Część 1: Wymagania dotyczące rur, kształtek i systemu.
- PN-ENV 1519-2:2002(U) Systemy przewodów rurowych z tworzyw sztucznych do odprowadzania nieczystości i ścieków (o niskiej i wysokiej temperaturze) wewnątrz konstrukcji budowli. Polietylen (PE). Część 2: Zalecenia dotyczące oceny zgodności.
- PN-EN 1451-1:2001 Systemy przewodowe z tworzyw sztucznych do odprowadzania nieczystości i ścieków (o niskiej i wysokiej temperaturze) wewnątrz konstrukcji budowli. Polipropylen (PP). Część 1: Wymagania dotyczące rur, kształtek i systemu.
- PN-ENV 1451-2:2002(U) Systemy przewodów rurowych z tworzyw sztucznych do odprowadzania nieczystości i ścieków (o niskiej i wysokiej temperaturze) wewnątrz konstrukcji budowli. Polipropylen (PP). Część 2: Zalecenia dotyczące oceny zgodności.
- PN-85/M-75178.00 Armatura odpływowa instalacji kanalizacyjnej. Wymagania i badania.
- PN-89/M-75178.01 Armatura odpływowa instalacji kanalizacyjnej. Syfon do umywalki.
- PN-79/M-75178.03 Armatura sieci domowej. Syfon do pisuaru.
- PN-90/M-75178.04 Armatura odpływowa instalacji kanalizacyjnej. Syfon do bidetu.
- PN-89/M-75178.05 Armatura odpływowa instalacji kanalizacyjnej. Przelewy i spusty.
- PN-81/B-12632 Wyroby sanitarne ceramiczne. Pisuary.
- PN-81B-12632/Az1:2002 Wyroby sanitarne ceramiczne. Pisuary (Zmiana Az1).
- PN-79/B-12634 Wyroby sanitarne ceramiczne. Umywalki.
- PN-81/B-12635 Wyroby sanitarne ceramiczne. Miski ustępowe.
- PN-77/B-12636 Wyroby sanitarne ceramiczne. Zlewozmywaki.
- PN-78/B-12637 Wyroby sanitarne ceramiczne. Umywalki lekarskie.
- PN-79/B-12638 Wyroby sanitarne ceramiczne. Kompakt. Wymagania i badania.
- PN-EN 251:2005 Brodziki podprysznicowe. Wymiary przyłączeniowe.
- PN-91/B-77561 Brodziki z blachy stalowej emaliowane.
- PN-EN 695:2002 Zlewozmywaki kuchenne. Wymiary przyłączeniowe.
- PN-77/B-12636 Wyroby sanitarne ceramiczne. Zlewozmywaki.
- PN-EN 31:2000 Umywalki na postumencie. Wymiary przyłączeniowe.
- PN-EN 32:2000 Umywalki wiszące. Wymiary przyłączeniowe.
- PN-EN 111:2004 Wiszące umywalki do mycia rąk. Wymiary przyłączeniowe.
- PN-751H-75301 Umywalki żeliwne emaliowane szeregowo do mycia zbiorowego.
- PN-89/M-75178.01 Armatura odpływowa instalacji kanalizacyjnej. Syfon do umywalki.
- PN-86/B-75704. 01 Sedesy z tworzyw sztucznych termoplastycznych. Ogólne wymagania i badania.
- PN-90/B-75704.02 Sedesy z tworzyw sztucznych termoplastycznych. Sedesy do misek ustępowych standardowych. Główne wymiary.

- PN-88/B-75704.03 Sedesy z tworzyw sztucznych termoplastycznych. Sedesy do misek ustępowych kompakt. Główne wymiary.
- PN-88/B-75704.04 Sedesy z tworzyw sztucznych termoplastycznych. Sedesy do misek ustępowych dziecięcych. Główne wymiary.
- PN-EN 1253-5:2002 Wypusty ściekowe w budynkach. Część 5: Wypusty ściekowe z oddzielaniem cieczy lekkich.
- PN-88/C-89206 Rury wywiewne z nieplastifikowanego polichlorku winylu. PN-EN 681 - 2:2002 Uszczelnienia z elastomerów. Wymagania materiałowe dotyczące uszczelnień łączących rury wodociągowe i odwadniających. Część 2: Elastomery termoplastyczne.
- PN-EN-67/C-89350 Kleje do montażu rurociągów z nieplastifikowanego polichlorku winylu.
- PN-B-06050: 1999 Geotechnika. Roboty ziemne. Wymagania ogólne.
- PN-B-06050:1999/Ap1:2012 Geotechnika. Roboty ziemne. Wymagania ogólne; Roboty ziemne. Wykopy. Konstrukcje fundamentowe. Prace podziemne
- PN-B-10736: 1999 Przewody podziemne. Roboty ziemne.
- PN-81/B-03020 Roboty ziemne. Strefy przemarzania gruntu.
- Normy instalacja c.o. i ciepła technologicznego
- PN - 82/B-02403 Temperatury obliczeniowe zewnętrzne
- PN - 82/B-02402 Temperatury ogrzewanych pomieszczeń w budynkach
- PN - 83/B-03430 Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej.
- PN - B/03406 Obliczanie zapotrzebowania na ciepło pomieszczeń kubaturze do 600 m³
- PN - EN ISO 6946: 1998 + AI Opór cieplny i współczynnik przenikania ciepła. Metoda obliczania.
- PN - 91/B-02020 Ochrona cieplna budynków
- PN - 91/B-02420 Odpowietrzenie instalacji ogrzewań wodnych.
- PN-93/C-04607 Wymagania jakimi powinna odpowiadać woda do napełniania instalacji C.O.
- PN-64/B-10400 Określanie postępowania i wymagań jakie powinna spełniać instalacja C.O.
- PN-EN 1333:1998 Elementy rurociągów. Definicja i dobór Dn.
- PN-ISO 7-1:1995 Gwinty rurowe połączeń ze szczelnością uzyskiwaną na gwincie. Wymiary, tolerancje , oznaczenia.
- PN-ISO 228-1:1995 Gwinty rurowe połączeń ze szczelnością nie uzyskiwaną na gwincie. Wymiary, tolerancje , oznaczenia.
- PN87/B-02151.01 Akustyka budowlana. Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach. Wymagania ogólne i środki techniczne ochrony przed hałasem.
- PN87/B-02151.02 Akustyka budowlana. Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach. Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach.
- PN87/B-02151.03 Akustyka budowlana. Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach. Izolacyjność akustyczna przegród w budynkach oraz izolacyjność akustyczna elementów budowlanych. Wymagania.
- PN-71/H-04651 Ochrona przed korozją. Klasyfikacja i określenie agresywności korozyjnej środowisk.
- PN-H-74200:1998 Rury stalowe ze szwem gwintowane.
- PN-70/N-01270.01 Wytyczne znakowania rurociągów.
- PN-70/N-01270.03 Wytyczne znakowania rurociągów. Kod barw rozpoznawczych dla przesyłanych czynników.
- PN-70/N-01270.14 Wytyczne znakowania rurociągów. Podstawowe wymagania
- prEN 12502-3 Ochrona materiałów metalowych przed korozją. Ryzyko korozji w systemach przewodzących wodę
- PN-B-0242 Izolacja cieplna przewodów, armatury i urządzeń.
- PN-EN 1333: 1998 Elementy rurociągów. Definicja i dobór PN
- PN-EN ISO 6708: 1998 Elementy rurociągów. Definicje i dobór DN
- Gwinty rurowe połączeń ze szczelnością uzyskiwaną na gwincie. Wymiary, tolerancje i oznaczenia.
- PN-76/B-02440 Zabezpieczenie urządzeń ciepłej wody użytkowej.
- PN-71/H-04651 Ochrona przed korozją. Klasyfikacja i określenie agresywności korozyjnej środowisk.
- PN-70/N-0 1270.01 Wytyczne znakowania rurociągów. Postanowienia ogólne.
- PN-70/N-0 1270.03 Wytyczne znakowania rurociągów. Kod barw rozpoznawczych dla przesyłanych czynników.
- PN-70/N-0 1270.14 Wytyczne znakowania rurociągów. Podstawowe
- Normy instalacja wentylacji i klimatyzacji:
- PN-B-01411:1999 Wentylacja i klimatyzacja. Terminologia

- PN-76/B-03420 Wentylacja i klimatyzacja. Parametry obliczeniowe powietrza zewnętrznego
- PN-78/B-03421 Wentylacja i klimatyzacja. Parametry obliczeniowe powietrza wewnętrznego w pomieszczeniach przeznaczonych do stałego przebywania ludzi
- PN-83/B-03430 Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej. Wymagania
- PN-83/B-03430/Az3:2000 Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej. Wymagania (Zmiana Az3)
- PN-73/B-03431 Wentylacja mechaniczna w budownictwie. Wymagania
- PN-67/B-03432 Wentylacja. Wentylacja naturalna w budownictwie przemysłowym. Wymagania techniczne
- PN-87/B-03433 Wentylacja. Instalacje wentylacji mechanicznej wywiewnej w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych. Wymagania
- PN-B-03434:1999 Wentylacja. Przewody wentylacyjne. Podstawowe wymagania i badania
- PN-89/B-10425 Przewody dymowe spalinowe i wentylacyjne murowane z cegły. Wymagania techniczne i badania przy odbiorze
- PN-B-76001:1996 Wentylacja. Przewody wentylacyjne. Szczelność. Wymagania i badania
- PN-B-76002:1996 Wentylacja. Połączenia urządzeń, przewodów i kształtek wentylacyjnych blaszanych
- PN-EN 779+AC:1998 Przeciwpylowe filtry powietrza do wentylacji ogólnej. Wymagania, badania, oznaczanie
- PN-EN 1505:2001 Wentylacja budynków. Przewody proste i kształtki wentylacyjne z blachy o przekroju prostokątnym. Wymiary
- PN-EN 1506:2001 Wentylacja budynków. Przewody proste i kształtki wentylacyjne z blachy o przekroju kołowym. Wymiary
- PN-EN 1886:2001 Wentylacja budynków. Centrale wentylacyjne i klimatyzacyjne. Właściwości mechaniczne
- PN-EN 12220:2001 Wentylacja budynków. Sieć przewodów. Wymiary kołnierzy o przekroju kołowym do wentylacji ogólnej
- PN-ISO 5221:1994 Rozprowadzanie i rozdział powietrza. Metody pomiaru przepływu strumienia powietrza w przewodzie
- PN-EN 1751:2002 Wentylacja budynków. Urządzenia wentylacyjne końcowe. Badania aerodynamiczne przepustnic regulacyjnych i zamykających
- PN-EN 12238:2002 (U) Wentylacja budynków. Elementy końcowe. Badania aerodynamiczne i wzorcowanie w zakresie zastosowań strumieniowego przepływu powietrza
- PN-EN 12239:2002 (U) Wentylacja budynków. Elementy końcowe. Badania aerodynamiczne i wzorcowanie w zakresie zastosowań wyporowego przepływu powietrza
- PN-EN 12589:2002 (U) Wentylacja w budynkach. Nawiewniki i wywiewniki. Badania aerodynamiczne i wzorcowanie urządzeń wentylacyjnych końcowych o stałym i zmiennym strumieniu powietrza
- PN-EN 12599:2002 Wentylacja budynków. Procedury badań i metody pomiarowe dotyczące odbioru wykonanych instalacji wentylacji i klimatyzacji
- PN-EN 13030:2002 (U) Wentylacja w budynkach. Elementy końcowe. Badanie właściwości krat żaluzjowych w warunkach symulowanego deszczu
- PN-EN 13180:2002 (U) Wentylacja w budynkach. Sieć przewodów. Wymiary i wymagania mechaniczne dotyczące przewodów elastycznych
- PN-EN 13181:2002 (U) Wentylacja budynków. Elementy końcowe. Badanie właściwości krat żaluzjowych w warunkach symulowanego piasku
- PN-EN 13182:2002 (U) Wentylacja w budynkach. Wymagania dotyczące przyrządów do pomiaru prędkości powietrza w wentylowanych pomieszczeniach
- PN-EN 13264:2002 Wentylacja budynków. Nawiewniki i wywiewniki podłogowe. Badania do klasyfikacji konstrukcyjnej
- PN-82/B-02403 Ogrzewnictwo. Temperatury obliczeniowe zewnętrzne.

Sieci i instalacje elektryczne:

- PN-HD 60364-4-41:2009 Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 4-41: Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -- Ochrona przed porażeniem elektrycznym
- PN-IEC 60364-4-42 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed skutkami oddziaływania cieplnego.
- PN-HD 60364-4-43:2012 Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 4-43: Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -- Ochrona przed prądem przetężeniowym

- PN-IEC 60364-4-45:1999 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed obniżeniem napięcia
- PN-HD 60364-4-443:2006 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Część: 4-443: Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -- Ochrona przed zaburzeniami napięciowymi i zaburzeniami elektromagnetycznymi -- Ochrona przed przepięciami atmosferycznymi lub łączeniowymi
- PN-IEC 60364-4-473:1999 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Stosowanie środków ochrony zapewniających bezpieczeństwo. Środki ochrony przed prądem przetężeniowym
- PN-IEC 60364-5-523:2001 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Obciążalności prądowe długotrwałe przewodów.
- PN-IEC 60364-5-53:2000 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -- Aparatura rozdzielcza i sterownicza
- PN-IEC 60364-5-537:1999 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Urządzenia do odłączania izolacyjnego i łączenia
- PN-HD 60364-5-56:2010, PN-HD 60364-5-56:2010/A1:2012 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Instalacje bezpieczeństwa.
- PN-HD 60364-5-534:2012 Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 5-53: Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -- Odłączanie izolacyjne, łączenie i sterowanie - Sekcja 534: Urządzenia do ochrony przed przepięciami
- PN-EN 62305-1:2011 Ochrona odgromowa - Część 1: Zasady ogólne
- PN-EN 62305-2:2012 Ochrona odgromowa - Część 2: Zarządzanie ryzykiem
- PN-EN 62305-3:2011 Ochrona odgromowa - Część 3: Uszkodzenia fizyczne obiektów i zagrożenie życia
- PN-EN 62305-4:2011 Ochrona odgromowa - Część 4: Urządzenia elektryczne i elektroniczne w obiektach
- PN-HD 60364-7-714:2012 Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 7-714: Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji -- Instalacje oświetlenia zewnętrznego
- PN-EN 1838:2005 Zastosowania oświetlenia - Oświetlenie awaryjne
- PN-EN 12464-1:2011 Światło i oświetlenie - Oświetlenie miejsc pracy - Część 1: Miejsca pracy we wnętrzach
- PN-EN 12665:2011 Światło i oświetlenie - Podstawowe terminy oraz kryteria określania wymagań dotyczących oświetlenia

Instalacje AV i teletechniczne:

- BN-84/8984-10 Zakładowe sieci telekomunikacyjne przewodowe. Instalacje wewnętrzne. Ogólne wymagania
- PN-IEC 60364-7-713:2005 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji – Meble
- PN-IEC 60364 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych przywołane w Dz.U.2002.75.690 z późniejszymi zmianami:
- PN-IEC 60364-3:2000 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ustalanie ogólnych charakterystyk
- PN-IEC 60364-4-45:1999 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed obniżeniem napięcia
- PN-IEC 60364-4-473:1999 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Stosowanie środków ochrony zapewniających bezpieczeństwo - Środki ochrony przed prądem przetężeniowym
- PN-IEC 60364-4-482:1999 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych - Ochrona przeciwpożarowa
- PN-IEC 60364-5-52:2002 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Oprzewodowanie
- PN-IEC 60364-5-53:2000 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Aparatura rozdzielcza i sterownicza
- PN-IEC 60364-5-523:2001 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Obciążalność prądowa długotrwała przewodów
- PN-IEC 60364-5-537:1999 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Aparatura rozdzielcza i sterownicza - Urządzenia do odłączania izolacyjnego i łączenia

- PN-IEC 60364-7-707:1999 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Wymagania dotyczące uziemień instalacji urządzeń przetwarzania danych
- PN-EN 50173-1:2011 Technika Informatyczna – Systemy okablowania strukturalnego – Część 1: Wymagania ogólne
- PN-EN 50173-2:2008, PN-EN 50173-2:2008/A1:2011 Technika Informatyczna – Systemy okablowania strukturalnego – Część 2: Budynki biurowe
- PN-EN 50174-1:2010, PN-EN 50174-1:2010/A1:2011 Technika informatyczna. Instalacja okablowania – Część 1- Specyfikacja i zapewnienie jakości
- PN-EN 50174-2:2010, PN-EN 50174-2:2010/A1:2011 Technika informatyczna. Instalacja okablowania – Część 2 - Planowanie i wykonawstwo instalacji wewnątrz budynków
- PN-EN 50346:2004, PN-EN 50346:2004/A1:2009, PN-EN 50346:2004/A2:2010 Technika informatyczna. Instalacja okablowania - Badanie zainstalowanego okablowania
- PN-EN 50310:2012 Stosowanie połączeń wyrównawczych i uziemiających w budynkach z zainstalowanym sprzętem informatycznym
- PN-EN 61935-1:2010 Wymagania dotyczące sprawdzania symetrycznych i współosiowych kablowych linii telekomunikacyjnych - Część 1: Okablowanie z symetrycznych kabli telekomunikacyjnych zgodne z serią norm EN 50173
- PN-EN 61935-2:2011 Wymagania dotyczące sprawdzania symetrycznych i współosiowych kablowych linii informatycznych - Część 2: Sznurowe zgodne z ISO/IEC 11801 oraz normami związanymi, PN-EN 61935-2-20:2010 Sprawdzanie symetrycznych kablowych linii telekomunikacyjnych zgodnych z serią norm EN 50173 - Część 2-20: Paczkordy i sznury - Norma szczegółowa ramowa do zastosowania dla klasy D
- PN-EN 50173-1:2011 Technika informatyczna - Systemy okablowania strukturalnego - Część 1: Wymagania ogólne
- biurowe
- PN-EN 50174-1:2010, PN-EN 50174-1:2010/A1:2011 Technika informatyczna - Instalacja okablowania - Część 1: Specyfikacja i zapewnienie jakości
- PN-EN 50174-2:2010, PN-EN 50174-2:2010/A1:2011 Technika informatyczna - Instalacja okablowania - Część 2: Planowanie i wykonywanie instalacji wewnątrz budynków
- ZN-96/TPSA-002 Linie optotelekomunikacyjne. Ogólne wymagania techniczne
- ZN-96/TPSA-006 Linie optotelekomunikacyjne. Złącza spajane światłowodów jednomodowych. Wymagania i badania
- ZN-96/TPSA-007 Linie optotelekomunikacyjne. Złączki światłowodowe i kable stacyjne. Wymagania i badania
- ZN-96/TPSA-008 Linie optotelekomunikacyjne. Osłony złączowe. Wymagania i badania
- ZN-96/TPSA-009 Kablowe linie optotelekomunikacyjne. Przełącznice światłowodowe. Wymagania i badan. Kanalizacja
- Kablowa
- ZN-96/TPSA-011 Telekomunikacyjna kanalizacja kablowa. Ogólne wymagania techniczne
- ZN-96/TPSA-014 Rury z polichlorku winylu (RPCW). Wymagania i badania
- ZN-96/TPSA-015 Rury polipropylenowe RPP i polietylenowe RPE kanalizacji pierwotnej. Wymagania i badania
- ZN-96/TPSA-016 Rury polietylenowe karbowane dwuwarstwowe (RHDPEk). Wymagania i badania
- ZN-96/TPSA-017 Rury kanalizacji wtórnej i rurociągu kablowego (RHDPE). Wymagania i badania
- ZN-96/TPSA-018 Rury polietylenowe (RHDPEp) przepustowe. Wymagania i badania
- ZN-96/TPSA-019 Rury trudnopalne (RHDPEt). Wymagania i badania
- ZN-96/TPSA-020 Złączki rur kanalizacji kablowej. Wymagania i badania
- ZN-96/TPSA-021 Uszczelki końców rur kanalizacji kablowej. Wymagania i badania
- ZN-96/TPSA-027 Linie kablowe o torach miedzianych. Wymagania i badania
- ZN-05/TPSA-030 Łączniki żył. Wymagania i badania
- ZN-96/TPSA-031 Złączowe osłony termokurczliwe arkuszone wzmocnione. Wymagania i badania
- ZN-05/TPSA-032 Łączówki i głowice kablowe. Wymagania i badania
- ZN-05/TPSA-033 Obudowy zakończeń kablowych. Wymagania i badania
- ZN-96/TPSA-036 Urządzenia ochrony ludzi i instalacji przed przepięciami i przetężeniami (ochronniki). Wymagania i badania

Konstrukcja:

- PN-90B-03000 Projekty budowlane. Obliczenia statyczne.
- PN-76/B-03001 Konstrukcje i podłoża budowli. Ogólne zasady obliczeń.

- PN-90B-03200 Konstrukcje stalowe. Obliczenia statyczne i projektowanie.
- PN-EN 1990-2004 Eurokod: Podstawy projektowania konstrukcji;
- PN-EN 1990:2004/Ap1:2004 Eurokod -Podstawy projektowania konstrukcji
- PN-EN 1990:2004/A1:2008 Eurokod -Podstawy projektowania konstrukcji
- PN-EN 1990:2004/Ap2:2010 Eurokod -Podstawy projektowania konstrukcji
- PN-EN 1990:2004/AC:2010 Eurokod -Podstawy projektowania konstrukcji
- PN-EN 1991-1-1:2002 Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje, Część 1-1; Oddziaływania ogólne, Ciężar objętościowy, ciężar własny, obciążenia użytkowe w budynkach,
- PN-EN 1991-1-1:2004/AC:2009, PN-EN 1991-1-1:2004/Ap1:2010, PN-EN 1991-1-1:2004/Ap2:2011 - Część 1-1: Oddziaływania ogólne -Ciężar objętościowy, ciężar własny, obciążenia użytkowe w budynkach
- PN-EN 1991-1-3:2005 Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje, Część 1-3; Oddziaływania ogólne – Obciążenie śniegiem.
- PN-EN 1991-1-3:2005/AC:2009, PN-EN 1991-1-3:2005/Ap1:2010 Eurokod 1 - Oddziaływania na konstrukcje -Część 1-3: Oddziaływania ogólne -Obciążenie śniegiem
- PN-EN 1991-1-4:2008 Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje, Część 1-4; Oddziaływania ogólne – Oddziaływania wiatru.
- PN-EN 1991-1-4:2008/Ap1:2010, PN-EN 1991-1-4:2008/AC:2009, PN-EN 1991-1-4:2008/Ap2:2010, PN-EN 1991-1-4:2008/Ap3:2011 Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje -Część 1-4: Oddziaływania ogólne -Oddziaływania wiatru
- PN-EN 1996-2:2010, PN-EN 1996-2:2010/Ap1:2010 Eurokod 6 -Projektowanie konstrukcji murowych -Część 2: Wymagania projektowe, dobór materiałów i wykonanie murów
- PN-EN 1996-1-1:2010/NA:2010 Eurokod 6 -Projektowanie konstrukcji murowych -Część 1-1: Reguły ogólne dla zbrojonych i niezbrojonych konstrukcji murowych
- PN-EN 1992-1-1:2008 Eurokod 2 -Projektowanie konstrukcji z betonu -Część 1-1: Reguły ogólne i reguły dla budynków
- PN-EN 1992-1-1:2008/Ap1:2010, PN-EN 1992-1-1:2008/AC:2011 Eurokod 2 - Projektowanie konstrukcji z betonu -Część 1-1: Reguły ogólne i reguły dla budynków
- PN-EN 1993-1-3:2008 Eurokod 3 - Projektowanie konstrukcji stalowych -Część 1-3: Reguły ogólne -Reguły uzupełniające dla konstrukcji z kształtowników i blach profilowanych na zimno
- PN-EN 1993-1-3:2008/AC:2009 Eurokod 3 -Projektowanie konstrukcji stalowych -Część 1-3: Reguły ogólne -Reguły uzupełniające dla konstrukcji z kształtowników i blach profilowanych na zimno
- PN-EN 1993-1-3:2008/Ap1:2010 Eurokod 3 -Projektowanie konstrukcji stalowych -Część 1-3: Reguły ogólne -Reguły uzupełniające dla konstrukcji z kształtowników i blach profilowanych na zimno
- PN-83/B-03020 Grunty budowlane. Posadowienie bezpośrednie budowli. Obliczenia statyczne i projektowanie.
- PN-EN 1997-1:2008, PN-EN 1997-1:2008/AC:2009, PN-EN 1997-1:2008/Ap1:2010, PN-EN 1997-1:2008/Ap2:2010 Eurokod 7 -Projektowanie geotechniczne -Część 1: Zasady ogólne
- PN-88/B-02014 Obciążenia budowli. Obciążenie gruntem.
- PN-82/B-02004 Obciążenia budowli. Obciążenia zmienne technologiczne. Obciążenia pojazdami

Wykaz polskich norm: - przywołane w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury ws. warunków technicznych jakie powinny spełniać budynki i ich usytuowanie:

- PN-E-05003-01:1986 - Ochrona odgromowa obiektów budowlanych
- PN-B-02151-02:1987 - Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
- PN-B-02170:1985 - Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki
- PN-B-02171:1988 - Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
- PN-HD 308 S2:2007 - Identyfikacja żył w kablach i przewodach oraz w przewodach sznurowych
- PN-IEC 364-4-481:1994 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona zapewniająca bezpieczeństwo - Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych - Wybór środków ochrony przeciwporażeniowej w zależności od wpływów zewnętrznych
- PN-EN 12464-1:2004 - Światło i oświetlenie - Oświetlenie miejsc pracy -Część 1: Miejsca pracy we wnętrzach
- PN-IEC 60364-1:2000 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Zakres, przedmiot i wymagania podstawowe

- PN-IEC 60364-3:2000 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ustalanie ogólnych charakterystyk
- PN-IEC 60364-4-41:2000 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przeciwporażeniowa
- PN-IEC 60364-4-42:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Ochrona przed skutkami oddziaływania ciepłego
- PN-IEC 60364-4-43:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Ochrona przed prądem przetężeniowym
- PN-IEC 60364-4-442:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Ochrona przed przepięciami - Ochrona instalacji niskiego napięcia przed przejściowymi przepięciami i uszkodzeniami przy doziemieniach w sieciach wysokiego napięcia
- PN-IEC 1 60364-4-443:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed przepięciami - Ochrona przed przepięciami atmosferycznymi lub łączeniowymi
- PN-IEC 60364-4-444:2001 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Ochrona przed przepięciami - Ochrona przed zakłóceniami elektromagnetycznymi (EMI) w instalacjach obiektów budowlanych
- PN-IEC 60364-4-45:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Ochrona przed obniżeniem napięcia
- PN-IEC 60364-4-46:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Odłączanie izolacyjne i łączenie
- PN-IEC 60364-4-47:2001 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Stosowanie środków ochrony dla zapewnienia bezpieczeństwa - Postanowienia ogólne - Środki ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym
- PN-IEC 60364-4-473:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Stosowanie środków ochrony zapewniających bezpieczeństwo - Środki ochrony przed prądem przetężeniowym
- PN-IEC 60364-4-482:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych - Ochrona przeciwpożarowa
- PN-IEC 60364-5-51:2000 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Postanowienia ogólne
- PN-IEC 60364-5-52:2002 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Oprzewodowanie
- PN-IEC 60364-5-523:2001 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Obciążalność prądowa długotrwała przewodów
- PN-IEC 60364-5-53:2000 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Aparatura rozdzielcza i sterownicza
- PN-IEC 60364-5-534:2003 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Urządzenia do ochrony przed przepięciami
- PN-IEC 60364-5-537:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Aparatura rozdzielcza i sterownicza - Urządzenia do odłączenia izolacyjnego i łączenia
- PN-IEC 60364-5-54:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Uziemienia i przewody ochronne
- PN-IEC 60364-5-548:2001 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Układy uziemiające i połączenia wyrównawcze instalacji informatycznych
- PN-IEC 60364-5-551:2003 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Inne wyposażenie - Niskonapięciowe zespoły prądotwórcze
- PN-IEC 60364-5-559:2003 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Inne wyposażenie - Oprawy oświetleniowe i instalacje oświetleniowe
- PN-IEC 60364-5-56:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Instalacje bezpieczeństwa
- PN-HD 60364-6:2008 - Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 6: Sprawdzanie
- PN-EN 60445:2002 - Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, oznaczanie i identyfikacja - Oznaczenia identyfikacyjne zacisków urządzeń i zakończeń żył przewodów oraz ogólne zasady systemu alfanumerycznego

- PN-EN 60446:2004 - Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, oznaczanie i identyfikacja - Oznaczenia identyfikacyjne przewodów barwami albo cyframi
- PN-B-01706:1992 - Instalacje wodociągowe - Wymagania w projektowaniu
- PN-EN 1717:2003 - Ochrona przed wtórnym zanieczyszczaniem wody w instalacjach wodociągowych i ogólne wymagania dotyczące urządzeń zapobiegających zanieczyszczeniu przez przepływ zwrotny
- PN-B-10720:1998 - Wodociągi - Zabudowa zestawów wodomierzowych w instalacjach wodociągowych -Wymagania i badania przy odbiorze
- PN-IEC 60364-5-54:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Uziemienia i przewody ochronne
- PN-B-02440:1976 - Zabezpieczenie urządzeń ciepłej wody użytkowej - Wymagania
- PN-B-10720:1998 - Wodociągi - Zabudowa zestawów wodomierzowych w instalacjach wodociągowych -Wymagania i badania przy odbiorze
- PN-EN 12056-1:2002 - Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 1: Postanowienia ogólne i wymagania
- PN-EN 12056-2:2002 - Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 2: Kanalizacja sanitarna -Projektowanie układu i obliczenia
- PN-EN 12056-3:2002 - Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 3: Przewody deszczowe -Projektowanie układu i obliczenia
- PN-EN 12056-4:2002 - Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 4: Pompownie ścieków -Projektowanie układu i obliczenia
- PN-EN 12056-5:2002 - Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 5: Montaż i badania, instrukcje działania, użytkowania i eksploatacji
- PN-EN 13564-1:2004 - Urządzenia przeciwzalewowe w budynkach -Część 1: Wymagania
- PN-B-01707:1992 - Instalacje kanalizacyjne - Wymagania w projektowaniu
- PN-B-02413:1991 - Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu otwartego -Wymagania
- PN-B-02414:1999 - Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego z naczyniami wzbiórczymi przeponowymi -Wymagania
- PN-B-02415:1991 - Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Zabezpieczenie wodnych zamkniętych systemów ciepłowniczych -Wymagania
- PN-B-02416:1991 - Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego przyłączonych do sieci ciepłych - Wymagania
- PN-C-04607:1993 - Woda w instalacjach ogrzewania - Wymagania i badania dotyczące jakości wody
- PN-EN ISO 6946:2008 - Komponenty budowlane i elementy budynku -Opór cieplny i współczynnik przenikania ciepła -Metoda obliczania
- PN-EN ISO 10077-1:2007 - Ciepłe właściwości użytkowe okien, drzwi i żaluzji - Obliczanie współczynnika przenikania ciepła - Część 1: Postanowienia ogólne
- PN-EN ISO 10077-2:2005 - Ciepłe właściwości użytkowe okien, drzwi i żaluzji - Obliczanie współczynnika przenikania ciepła - Część 2: Metoda komputerowa dla ram
- PN-EN ISO 10211:2008 - Mostki cieplne w budynkach - Strumienie ciepła i temperatury powierzchni - Obliczenia szczegółowe
- PN-EN 12831:2006 - Instalacje ogrzewcze w budynkach - Metoda obliczania projektowego obciążenia cieplnego
- PN-EN ISO 13370:2008 - Ciepłe - właściwości użytkowe budynków -Wymiana ciepła przez grunt - Metody obliczania
- PN-EN ISO 13789:2008 - Ciepłe właściwości użytkowe budynków -Współczynniki wymiany ciepła przez przenikanie i wentylację - Metoda obliczania
- PN-EN ISO 14683:2008 - Mostki cieplne w budynkach - Liniowy współczynnik przenikania ciepła - Metody uproszczone i wartości orientacyjne
- PN-B-02403:1982 - Ogrzewnictwo - Temperatury obliczeniowe zewnętrzne
- PN-B-02421:2000 - Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Izolacja cieplna przewodów, armatury i urządzeń - Wymagania i badania odbiorcze
- PN-E-05204:1994 - Ochrona przed elektrycznością statyczną - Ochrona obiektów, instalacji i urządzeń - Wymagania
- PN-B-10425:1989 - Przewody dymowe, spalinowe i wentylacyjne murowane z cegły - Wymagania techniczne i badania przy odbiorze
- PN-B-02011:1977 Obciążenia w obliczeniach statycznych -Obciążenie wiatrem
- PN-B-03430:1983 PN-B-03430:1983/ Az3:2000 - Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej -Wymagania
- PN-B-03421:1978 - Wentylacja i klimatyzacja - Parametry obliczeniowe powietrza wewnętrznego w pomieszczeniach przeznaczonych do stałego przebywania ludzi

- PN-EN 1507:2007 - Wentylacja budynków - Przewody wentylacyjne z blachy o przekroju prostokątnym - Wymagania dotyczące wytrzymałości i szczelności
- PN-EN 12237:2005 - Wentylacja budynków - Sieć przewodów -Wytrzymałość i szczelność przewodów z blachy o przekroju kołowym
- PN-EN 12097:2007 - Wentylacja budynków - Sieć przewodów -Wymagania dotyczące elementów sieci przewodów ułatwiających konserwację systemów przewodów
- PN-EN 779:2005 - Przeciwpylowe filtry powietrza do wentylacji ogólnej - Wymagania, badania, oznaczanie
- PN- HD 308 S2:2007 - Identyfikacja żył w kablach i przewodach oraz w przewodach sznurowych
- PN-IEC 364-4-481:1994 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona zapewniająca bezpieczeństwo - Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych - Wybór środków ochrony przeciwporażeniowej w zależności od wpływów zewnętrznych
- PN-N-01256-02:1992 - Znaki bezpieczeństwa - Ewakuacja
- PN-B-02151-02:1987 - Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
- PN-B-02171:1988 - Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
- PN-E-05010:1991 - Zakresy napięciowe instalacji elektrycznych w obiektach budowlanych
- PN-E-05115:2002 - Instalacje elektroenergetyczne prądu przemiennego o napięciu wyższym od 1 kV
- PN-E-08501:1988 - Urządzenia elektryczne - Tablice i znaki bezpieczeństwa
- PN-EN 12464-1:2004 - Światło i oświetlenie - Oświetlenie miejsc pracy -Część 1: Miejsca pracy we wnętrzach
- PN-EN 50160:2002 - Parametry napięcia zasilającego w publicznych sieciach rozdzielczych
- PN-EN 50310:2007 - Stosowanie połączeń wyrównawczych i uziemiających w budynkach z zainstalowanym sprzętem informatycznym
- PN-IEC 60364-1:2000 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Zakres, przedmiot i wymagania podstawowe
- PN-IEC 60364-3:2000 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ustalanie ogólnych charakterystyk
- PN-IEC 60364-4-41:2000 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Ochrona przeciwporażeniowa
- PN-IEC 60364-4-42:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Ochrona przed skutkami oddziaływania cieplnego
- PN-IEC 60364-4-43:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Ochrona przed prądem przetężeniowym
- PN-IEC 60364-4-442:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Ochrona przed przepięciami - Ochrona instalacji niskiego napięcia przed przejściowymi przepięciami i uszkodzeniami przy doziemieniach w sieciach wysokiego napięcia
- PN-IEC 60364-4-443:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Ochrona przed przepięciami - Ochrona przed przepięciami atmosferycznymi lub łączeniowymi
- PN-IEC 60364-4-444:2001 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Ochrona przed przepięciami - Ochrona przed zakłóceniami elektromagnetycznymi (EMI) w instalacjach obiektów budowlanych
- PN-IEC 60364-4-45:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Ochrona przed obniżeniem napięcia
- PN-IEC 60364-4-46:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Odłączanie izolacyjne i łączenie
- PN-IEC 60364-4-47:2001 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Stosowanie środków ochrony dla zapewnienia bezpieczeństwa - Postanowienia ogólne - Środki ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym
- PN-IEC 60364-4-482:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych - Ochrona przeciwpożarowa
- PN-IEC 60364-5-51:2000 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Postanowienia ogólne
- PN-IEC 60364-5-52:2002 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Oprzewodowanie
- PN-IEC 60364-5-523:2001 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Obciążalność prądowa długotrwała przewodów

- PN-IEC 60364-5-53:2000 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Aparatura rozdzielcza i sterownicza
- PN-IEC 60364-5-534:2003 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Urządzenia do ochrony przed przepięciami
- PN-IEC 60364-5-537:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Aparatura rozdzielcza i sterownicza - Urządzenia do odłączania izolacyjnego i łączenia
- PN-IEC 60364-5-54:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Uziemienia i przewody ochronne
- PN-IEC 60364-5-548:2001 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Układy uziemiające i połączenia wyrównawcze instalacji informatycznych
- PN-IEC 60364-5-551:2003 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Inne wyposażenie - Niskonapięciowe zespoły prądotwórcze
- PN-IEC 60364-5-559:2003 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Inne wyposażenie - Oprawy oświetleniowe i instalacje oświetleniowe
- PN-IEC 60364-5-56:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Instalacje bezpieczeństwa
- PN-HD 60364-6:2008 - Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 6: Sprawdzanie
- PN-IEC 60364-7-704:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Instalacje na terenie budowy i rozbiórki
- PN-IEC 60364-7-706:2000 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Przestrzenie ograniczone powierzchniami przewodzącymi
- PN-IEC 60364-7-707:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Wymagania dotyczące uziemień instalacji urządzeń przetwarzania danych
- PN-IEC 60364-7-714:2003 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Instalacje oświetlenia zewnętrznego
- PN-HD 60364-7-715:2006 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Część 7-715: Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Instalacje oświetleniowe o bardzo niskim napięciu
- PN-EN 60445:2002 - Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, oznaczanie i identyfikacja - Oznaczenia identyfikacyjne zacisków urządzeń i zakończeń żył przewodów oraz ogólne zasady systemu alfanumerycznego
- PN-EN 60446:2004 - Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, oznaczanie i identyfikacja - Oznaczenia identyfikacyjne przewodów barwami albo cyframi
- PN-EN 60529:2003 - Stopnie ochrony zapewnianej przez obudowy (kod IP)
- PN-EN 61140:2005 PN-EN 61140:2005/A1:2008 - Ochrona przed porażeniem prądem elektrycznym -Wspólne aspekty instalacji i urządzeń
- PN-EN 61293:2000 - Znakowanie urządzeń elektrycznych danymi znamionowymi dotyczącymi zasilania i elektrycznego - Wymagania bezpieczeństwa
- PN-EN 1838:2005 - Zastosowania oświetlenia - Oświetlenie awaryjne
- PN-EN 50172:2005 - Systemy awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego
- PN-IEC 60364-5-56:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Instalacje bezpieczeństwa
- PN-IEC 60364-5-54:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Uziemienia i przewody ochronne
- PN-E-05003-01:1986 - Ochrona odgromowa obiektów budowlanych -Wymagania ogólne
- PN-E-05003-03:1989 - Ochrona odgromowa obiektów budowlanych -Ochrona obostrzona
- PN-E-05003-04:1992 - Ochrona odgromowa obiektów budowlanych -Ochrona specjalna
- PN-IEC 60364-4-443:1999 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -Ochrona przed przepięciami - Ochrona przed przepięciami atmosferycznymi i łączeniowymi
- PN-IEC 61024-1:2001 PN-IEC 61024-1:2001/Apl:2002 - Ochrona odgromowa obiektów budowlanych -Zasady ogólne
- PN-IEC 61024-1-1:2001 PN-IEC 61024-1-1:2001/Apl:2002 - Ochrona odgromowa obiektów budowlanych -Zasady ogólne - Wybór poziomów ochrony dla urządzeń piorunochronnych
- PN-IEC 61024-1-2:2002 - Ochrona odgromowa obiektów budowlanych -Zasady ogólne - Przewodnik B - Projektowanie, montaż, konserwacja i sprawdzanie

- PN-IEC 61312-1:2001 - Ochrona przed piorunowym impulsem elektromagnetycznym - Zasady ogólne
- PN-IEC/TS 61312-2:2003 - Ochrona przed piorunowym impulsem elektromagnetycznym (LEMP) - Część 2: Ekranowanie obiektów, połączenia wewnątrz obiektów i uziemienia
- PN-IEC/TS 61312-3:2004 - Ochrona przed piorunowym impulsem elektromagnetycznym - Część 3: Wymagania dotyczące urządzeń do ograniczania przepięć (SPD)
- PN-IEC 60364-5-52:2002 - Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -Oprzewodowanie
- PN-EN 1363-1:2001 - Badania odporności ogniowej - Część 1: Wymagania ogólne
- PN-EN 50200:2003 - Metoda badania palności cienkich przewodów i kabli bez ochrony specjalnej stosowanych w obwodach zabezpieczających
- PN-B-02151-02:1987 - Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
- PN-B-02171:1988 - Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
- PN-B-02000:1982 -Obciążenia budowli - Zasady ustalania wartości
- PN-B-02001:1982 - Obciążenia budowli - Obciążenia stałe
- PN-B-02003:1982 - Obciążenia budowli - Obciążenia zmienne technologiczne - Podstawowe obciążenia technologiczne i montażowe
- PN-B-02004:1982 - Obciążenia budowli - Obciążenia zmienne technologiczne - Obciążenia pojazdami
- PN-B-02010:1980 PN-B-02010:1980/ /Azl:2006 - Obciążenia w obliczeniach statycznych - Obciążenie śniegiem
- PN-B-02011:1977 - Obciążenia w obliczeniach statycznych -Obciążenie wiatrem
- PN-77/B-02011/Az-1 2009; Obciążenia w obliczeniach statycznych. Obciążenie wiatrem
- PN-B-02013:1987 - Obciążenie budowli - Obciążenia zmienne środowiskowe - Obciążenie oblodzeniem
- PN-B-02014:1988 - Obciążenia budowli - Obciążenie gruntem
- PN-B-02015:1986 - Obciążenia budowli - Obciążenia zmienne środowiskowe - Obciążenie temperaturą
- PN-B-03001:1976 - Konstrukcje i podłoża budowli - Ogólne zasady obliczeń
- PN-B-03002:2007 - Konstrukcje murowe - Projektowanie i obliczanie
- PN-B-03020:1981 - Grunty budowlane - Posadowienie bezpośrednie budowli - Obliczenia statyczne i projektowanie
- PN-B-03200:1990 - Konstrukcje stalowe - Obliczenia statyczne i projektowanie
- PN-B-03215:1998 - Konstrukcje stalowe - Połączenia z fundamentami - Projektowanie i wykonanie
- PN-B-03230:1984 - Lekkie ściany osłonowe i przekrycia dachowe z płyt warstwowych i żebrowych - Obliczenia statyczne i projektowanie
- PN-B-03263:2000 - Konstrukcje betonowe, żelbetowe i sprężone wykonywane z kruszywowych betonów lekkich -Obliczenia statyczne i projektowanie
- PN-B-03264:2002 PN-B-03264:2002/ /Ap 1:2004 - Konstrukcje betonowe, żelbetowe i sprężone -Obliczenia statyczne i projektowanie
- PN-B-03300:2006 PN-B-03300:2006/ /Ap 1:2008 - Konstrukcje zespolone stałowo-betonowe -Obliczenia statyczne i projektowanie
- PN-EN 1990: Eurokod: Podstawy projektowania konstrukcji
- PN-EN 1991: Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje
- PN-EN 1992: Eurokod 2: Projektowanie konstrukcji z betonu, część 1-2: Reguły ogólne - Projektowanie z uwagi na warunki pożarowe
- PN-EN 1993: Eurokod 3: Projektowanie konstrukcji stalowych
- PN-EN 1994: Eurokod 4: Projektowanie konstrukcji stalowo-betonowych
- PN-EN 1995: Eurokod 5: Projektowanie konstrukcji drewnianych
- PN-EN 1996: Eurokod 6: Projektowanie konstrukcji murowych
- PN-EN 1997: Eurokod 7: Projektowanie geotechniczne
- PN-EN 1999: Eurokod 9: Projektowanie konstrukcji aluminiowych
- PN-EN 81-58:2005 - Przepisy bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów - Badania i próby
- PN-EN 1021-1:2007 - Meble - Ocena zapalności mebli tapicerowanych -Część 1: Źródło zapłonu: tłący się papieros
- PN-EN 1021-2:2007 - Meble - Ocena zapalności mebli tapicerowanych -Część 2: Źródło zapłonu: równoważnik płomienia zapalaki
- PN-EN 1991-1-4:2005 Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje: część 1-2: Oddziaływania ogólne: oddziaływania wiatru
- PN-EN 1991-1-2:2006 Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje - Część 1-2: Oddziaływania ogólne - Oddziaływania na konstrukcje w warunkach pożaru

- PN-B-02852:2001 - Ochrona przeciwpożarowa budynków - Obliczanie gęstości obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru (w części dotyczącej gęstości obciążenia ogniowego - pkt 2)
- PN-B-02855:1988 - Ochrona przeciwpożarowa budynków - Metoda badania wydzielania toksycznych produktów rozkładu i spalania materiałów
- PN-B-02867:1990 - Ochrona przeciwpożarowa budynków - Metoda badania stopnia rozprzestrzeniania ognia przez ściany (w części dotyczącej ścian zewnętrznych przy działaniu ognia od strony elewacji)
- PN-EN ISO 6940: 2005 - Wyroby włókiennicze - Zachowanie się podczas palenia - Wyznaczanie zapalności pionowo umieszczonych próbek
- PN-EN ISO 6941: 2005 - Wyroby włókiennicze - Zachowanie się podczas palenia - Pomiar właściwości rozprzestrzeniania się płomienia na pionowo umieszczonych próbkach
- PN-EN 13501-1:2008 - Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 1: Klasyfikacja na podstawie badań reakcji na ogień
- PN-EN 13501-2:2008 1 - Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 2: Klasyfikacja na podstawie badań odporności ogniowej z wyłączeniem instalacji wentylacyjnej
- PN-EN 13501-3:2007 1 - Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 3: Klasyfikacja na podstawie badań odporności ogniowej wyrobów i elementów stosowanych w instalacjach użytkowych w budynkach: ognioodpornych przewodów wentylacyjnych i przeciwpożarowych klap odcinających
- PN-EN 13501-4:2008 - Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 4: Klasyfikacja na podstawie wyników badań odporności ogniowej elementów systemów kontroli rozprzestrzeniania dymu
- PN-EN 13501-5:2006 PN-EN 13501-5:2006/ AC:2008 - Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 5: Klasyfikacja na podstawie wyników badań oddziaływania ognia zewnętrznego na dachy
- PN-ENISO 6940:2005 - Wyroby włókiennicze - Zachowanie się podczas palenia - Wyznaczanie zapalności pionowo umieszczonych próbek
- PN-EN ISO 6941:2005 - Wyroby włókiennicze - Zachowanie się podczas palenia - Pomiar właściwości rozprzestrzeniania się płomienia na pionowo umieszczonych próbkach
- PN-B-02855:1988 - Ochrona przeciwpożarowa budynków - Metoda badania wydzielania toksycznych produktów rozkładu i spalania materiałów
- PN-B-02870:1993 - Badania ogniowe - Małe kominy - Badania w podwyższonych temperaturach
- PN-N-01256-02:1992 - Znaki bezpieczeństwa - Ewakuacja
- PN-N-01256-5:1998 - Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych
- PN-ISO 7010:2006 - Symbole graficzne - Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa - Znaki bezpieczeństwa stosowane w miejscach pracy i w obszarach użyteczności i publicznej
- PN-N-01256-5:1998 - Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych
- PN-ISO 7010:2006 - Symbole graficzne - Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa - Znaki bezpieczeństwa stosowane w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej
- PN-B-02003:1982 - Obciążenia budowli - Obciążenia zmienne technologiczne - Podstawowe obciążenia technologiczne i montażowe
- PN-E-05204:1994 - Ochrona przed elektrycznością statyczną - Ochrona obiektów, instalacji i urządzeń - Wymagania
- PN-B-02151-02:1987 - Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
- PN-B-02170:1985 - Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki
- PN-B-02171:1988 - Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
- PN-B-02151-02:1987 - Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
- PN-B-02170:1985 - Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki
- PN-B-02171:1988 - Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
- PN-B-02151-3:1999 - Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem w budynkach - Izolacyjność akustyczna przegród w budynkach oraz izolacyjność akustyczna elementów budowlanych - Wymagania
- PN-B-02151-02:1987 - Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
- PN-B-02156:1987 - Akustyka budowlana - Metody pomiaru dźwięku A w budynkach
- PN-B-02171:1988 - Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach

- PN-EN ISO 140-4:2000 - Akustyka - Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Część 4: Pomiary terenowe izolacyjności akustycznej od dźwięków powietrznych między pomieszczeniami
- PN-EN ISO 140-5:1999 - Akustyka - Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Część 5: Pomiary terenowe izolacyjności akustycznej od dźwięków powietrznych ściany zewnętrznej i jej elementów
- PN-EN ISO 140- 1 6:1999 - Akustyka - Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Część 6: Pomiary laboratoryjne izolacyjności od dźwięków uderzeniowych stropów
- PN-EN ISO 140-7:2000 - Akustyka - Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Część 7: Pomiary terenowe izolacyjności akustycznej od dźwięków uderzeniowych stropów
- PN-EN ISO 140-8:1999 - Akustyka - Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Część 8: Pomiary laboratoryjne tłumienia dźwięków uderzeniowych przez podłogi na masywnym stropie wzorcowym
- PN-EN ISO 140-12:2001 - Akustyka - Pomiary izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Część 12: Pomiary laboratoryjne izolacyjności od dźwięków powietrznych i uderzeniowych podniesionej podłogi pomiędzy dwoma sąsiednimi pomieszczeniami
- PN-EN 20140-3:1999 PN-EN 20140-3:1999/A1:2007 - Akustyka - Pomiary izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Część 3: Pomiary laboratoryjne izolacyjności od dźwięków powietrznych elementów budowlanych
- PN-EN 20140-9:1998 - Akustyka - Pomiary izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Część 9: Pomiary laboratoryjne izolacyjności od dźwięków powietrznych, dla sufitów podwieszonych z przestrzenią nad sufitem, mierzonej pomiędzy dwoma sąsiednimi pomieszczeniami
- PN-EN 20140-10:1994 - Akustyka - Pomiary izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Część 10: Pomiary laboratoryjne izolacyjności od dźwięków powietrznych małych elementów budowlanych
- PN-B-02151-3:1999 - Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem w budynkach - Izolacyjność akustyczna przegród w budynkach oraz izolacyjność akustyczna elementów budowlanych - Wymagania
- PN-B-02151-02:1987 - Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
- PN-B-02156:1987 - Akustyka budowlana - Metody pomiaru dźwięku A w budynkach
- PN-B-02171.1988 - Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
- PN-EN ISO 1354:2005 - Akustyka - Pomiar pochłaniania dźwięku w komorze pogłosowej
- PN-EN ISO 13788:2003 - Ciepłno-wilgotnościowe właściwości komponentów budowlanych i elementów budynku - Temperatura powierzchni wewnętrznej konieczna do uniknięcia krytycznej wilgotności powierzchni i kondensacja międzywarstwowa - Metody obliczania
- PN-ENV 1187:2004 PN-ENV 1187:2004/A1:2007 - Metody badań oddziaływania ognia zewnętrznego na dachy
- PN-EN 13501-1:2008 - Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynku - Część 1: Klasyfikacja na podstawie badań reakcji na ogień
- PN-EN 13501-5:2006 PN-EN 13501-5:2006/ AC:2008 - Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 5: Klasyfikacja na podstawie wyników badań oddziaływania ognia zewnętrznego na dachy

Pozostałe:

- PN-B-03264:2002: Konstrukcje betonowe, żelbetowe sprężone.
- PN-90/B-03200: Konstrukcje stalowe.
- PN-B-03002:1999: Konstrukcje murowe niezbrojone.
- PN-81/B-03020: Posadowienie bezpośrednio budowli.
- PN-B-03150:2000: Konstrukcje drewniane. Obliczenia statyczne i projektowe.
- PN-83/B-03010: Ściany oporowe.
- Obciążenia budowli:
- PN-82/B-02000: Zasady ustalania wartości.
- PN-82/B-02001: Obciążenia budowli. Obciążenia stałe.
- PN-82/B-02003: Obciążenia budowli. Obciążenia zmienne technologiczne
- PN-77/B-02011: Obciążenie wiatrem.
- PN-80/B-02000/Az1: Obciążenie śniegiem.
- PN-82/B-02004: Obciążenia pojazdami.

- PN-EN 1341: Płyty z kamienia naturalnego do zewnętrznych nawierzchni drogowych. Wymagania i metody badań.
- PN-S-06100: Drogi samochodowe. Nawierzchnie z kostki kamiennej. Warunki techniczne.
- PN-S-96026: Drogi samochodowe. Nawierzchnie z kostki kamiennej nieregularnej. Wymagania techniczne i badania przy odbiorze.
- PN-B-11111: Kruszywa mineralne. Kruszywa naturalne do nawierzchni drogowych.
- PN-B-11112: Kruszywa mineralne. Kruszywa łamane do nawierzchni drogowych
- PN-S-06102: Drogi samochodowe. Podbudowy z kruszyw stabilizowanych mechanicznie.
- PN-S-96023: Konstrukcje drogowe. Podbudowa i nawierzchnia z tłucznia kamiennego.
- PN-S-96025: Drogi samochodowe i lotniskowe -Nawierzchnie asfaltowe –Wymagania.
- PN-B-II213: Materiały kamienne. Elementy kamienne; krawężniki uliczne, mostowe i drogowe.
- PN-B-11113: Kruszywa mineralne. Kruszywa naturalne do nawierzchni drogowych. Piasek.
- PN-S-02205: Drogi samochodowe. Roboty ziemne. Wymagania i badania.
- PN-B-0448 I: Grunty budowlane. Badania próbek gruntu.
- PN-65/B-50505: Rusztowania budowlano-montażowe robocze, metalowe, nieruchome, stojakowe. Wymagania i badania techniczne i eksploatacja.
- PN-70/9082-03: Rusztowania na kółkach. Wymagania techniczne wykonania i odbioru
- PN-86/E-05003/01: Ochrona odgromowa obiektów budowlanych – wymagania ogólne
- PNIEC 61024-1: 2001: Ochrona odgromowa obiektów budowlanych – zasady ogólne
- PN-IEC 60364-5-56:1999: Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Instalacje bezpieczeństwa.
- PNIEC 60364-4-4-43:1999: Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona przed przepięciami. Ochrona przed przepięciami
- PN-IEC 60364-5-525: Urządzenia elektroenergetyczne. Wyznaczanie obciążalności przewodów i kabli
- PN-92/E05009/41: Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych.
- Ochrona przeciwporażeniowa
- PN-IEC 60364-6-61:2000: Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Sprawdzanie. Sprawdzanie odbiorcze
- PN-80/C-89205: Rury z nieplastifikowanego polichlorku winylu
- PN-83/E-06305: Elektryczne oprawy oświetleniowe. Typowe wymagania i badania
- PN-85/E-02033: Oświetlenie wewnątrz światłem elektrycznym
- PN-E-08350-14: Systemy sygnalizacji pożarowej. Projektowanie, zakładanie, odbiór, eksploatacja i konserwacja instalacji.
- PN-70/B-02852: Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie. Obliczanie obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru.
- PN-82/B-02403: Ogrzewnictwo. Temperatuty obliczeniowe zewnętrzne.
- PN-EN 12831:2006: Obliczanie zapotrzebowania mocy.
- PN-B-03406:1994: Obliczanie zapotrzebowania na ciepło pomieszczeń o kubaturze do 600 m³.
- PN-82/B-02402: Temperatuty ogrzewanych pomieszczeń w budynkach.
- PN-B-02421:2000: Izolacja cieplna przewodów, armatury i urządzeń. Wymagania i badania odbiorcze.
- PN-91/B-02416: Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego przyłączonych do sieci ciepłych. Wymagania.
- PN-91/B-02420: Odpowietrzanie instalacji ogrzewań wodnych.
- PN-B-02414:1999: Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego z naczyniami wzbiorczymi przeponowymi. Wymagania.
- PN-90/B-01430: Instalacje centralnego ogrzewania. Terminologia.
- PN-90/M-75003: Armatura instalacji centralnego ogrzewania. Ogólne wymagania i badania przy odbiorze.
- PN-90/M-75011: Armatura instalacji centralnego ogrzewania. Termostatyczne zawory grzejnikowe na ciśnienie nominalne 1 MPa. Wymiary przyłączeniowe.
- PN-90/M-75010: Termostatyczne zawory. Wymagania i badania.
- PN-91/M-75009: Armatura instalacji centralnego ogrzewania. Zawory regulacyjne. Wymagania i badania.
- PN-92/M-75166: Armatura instalacji centralnego ogrzewania. Złączki do grzejników .
- PN-91/B-2416: Ogrzewnictwo i ciepłownictwo. Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego przyłączonych do sieci ciepłych. Wymagania.
- PN-91/B-2419: Ogrzewnictwo i ciepłownictwo. Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego. Badania .
- PN-91/B-2420: Ogrzewnictwo. Odpowietrzanie instalacji ogrzewań wodnych. Wymagania.

- PN-91/B-02421:2000: Ogrzewnictwo i ciepłownictwo. Izolacja cieplna przewodów, armatury i urządzeń. Wymagania i badania odbiorcze
- PN-75/8864-13: Centralne ogrzewanie. Odstępy grzejników od elementów budowlanych. Wymiary.
- PN-93/C-04607: Woda w instalacjach ogrzewania. Wymagania i badania dotyczące jakości wody.
- PN-92/B-01706: Instalacje wodociągowe. Wymagania w projektowaniu.
- PN-B-01706:1992/Az1:1999: Instalacje wodociągowe. Wymagania w projektowaniu – Zmiana do normy
- PN-92/B-01707: Instalacje kanalizacyjne. Wymagania w projektowaniu.
- PN-81/B-10700/00: Instalacje wewnętrzne wodociągowe i kanalizacyjne. Wymagania i badania przy odbiorze
- PN-81/B-10700/01: Instalacje kanalizacyjne. Wymagania i badania przy odbiorze
- PN-81/B-10700/02: Wymagania i badania przy odbiorze. Przewody wody zimnej i ciepłej z rur stalowych ocynkowanych.
- PN-92/B-10735: Kanalizacja. Przewody kanalizacyjne. Wymagania i badania przy odbiorze.
- PN-72/B-10722: Wodociągi i kanalizacja. Przewody wewnętrzne z nieplastyfikowanego polichlorku winylu. Wymagania i badania przy odbiorze.
- PN-80/H-74219: Rury stalowe bez szwu walcowane na gorąco ogólnego zastosowania.
- PN-79/H-74244: Rury stalowe ze szwem przewodowe.
- PN-83/B-03430: Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej. Wymagania.
- PN-83/B-03430/Az3: Wentylacja w budynkach mieszkalnych i użyteczności publicznej.
- PN-83/B-03430/Az3:2000: Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej. Wymagania-zmiana do normy.
- PN-B-02877-4: Instalacje grawitacyjne do odprowadzanie dymu i ciepła.
- PN-88/B-03433: Instalacje wentylacji mechanicznej wywiewnej w budownictwie.
- PN-76/B-03420: Parametry obliczeniowe powietrza zewnętrznego.
- PN-78/B-03421: Wentylacja i klimatyzacja. Parametry obliczeniowe powietrza wewnętrznego w pomieszczeniach przeznaczonych do stałego przebywania ludzi.
- PN-B-02877-4: Instalacje grawitacyjne do odprowadzanie dymu i ciepła.
- PN-83/B-03430: Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego użyteczności publicznej – Wymagania.
- PN-76/B-03420: Wentylacja i klimatyzacja. Parametry obliczeniowe powietrza zewnętrznego.
- PN-EN 12599:2002: Wentylacja budynków Procedury badań i metody pomiarowe dotyczące odbioru wykonanych instalacji wentylacji i klimatyzacji.
- PN-EN 12599:2002/AC:2004: Wentylacja budynków Procedury badań i metody pomiarowe dotyczące odbioru wykonanych instalacji wentylacji i klimatyzacji.
- PN-EN 356:2000 "Szkło w budownictwie. Szyby ochronne. Badania i klasyfikacja odporności na ręczny atak"
- PN-EN 357:2005 (U) "Szkło w budownictwie. Ognioodporne elementy oszkleniowe z przezroczystych lub przeźroczystych wyrobów szklanych. Klasyfikacja ognioodporności"
- PN-EN 410:2001/A2:2003 "Szkło w budownictwie. Określenie świetlnych i słonecznych właściwości oszklenia"
- PN-EN 673:1999/Apl:2003 "Szkło w budownictwie. Określenie współczynnika przenikania ciepła "U". Metoda obliczeniowa"
- PN-B-13079:1997 "Szkło budowlane. Szyby zespolone"
- PN-EN 1279-1:2005 (U) "Szkło w budownictwie. Szyby zespolone izolacyjne. Część 1: Wymagania ogólne, tolerancje wymiarowe oraz zasady ustalające charakterystykę układu"
- PN-EN 1279-2:2004 "Szkło w budownictwie. Szyby zespolone izolacyjne. Część 2: Długotrwała metoda badania i wymagania dotyczące przenikania wilgoci"
- PN-EN 1279-2:2004/Apl:2005 "Szkło w budownictwie. Szyby zespolone izolacyjne. Część 2: Długotrwała metoda badania i wymagania dotyczące przenikania wilgoci"
- PN-EN 1279-3:2004 "Szkło w budownictwie. Szyby zespolone izolacyjne. Część 3: Długotrwała metoda badania i wymagania dotyczące szybkości ubytku gazu oraz tolerancje koncentracji gazu"
- PN-EN 1279-4:2004 "Szkło w budownictwie. Szyby zespolone izolacyjne. Część 4: Metody badania fizycznych właściwości uszczelnień obrzeży"
- PN-EN 1279-5:2006 (U) "Szkło w budownictwie. Szyby zespolone izolacyjne. Część 5: Ocena zgodności"
- PN-EN 1279-6:2004 "Szkło w budownictwie. Szyby zespolone izolacyjne. Część 6: Zakładowa kontrola produkcji i badania okresowe"

- PN-EN 14449:2005 (U) "Szkło w budownictwie. Szkło warstwowe i bezpieczne szkło warstwowe. Ocena zgodności/Zgodność wyrobu z normą"
- PN-EN ISO 12543-1:2000 "Szkło w budownictwie. Szkło warstwowe i bezpieczne szkło warstwowe. Definicje i opis części składowych"
- PN-EN ISO 14438:2005 "Szkło w budownictwie. Określenie wartości bilansu energetycznego. Metoda obliczeniowa"
- PN-EN 50132-2-1:2007 Systemy alarmowe - Systemy dozoru CCTV stosowane w zabezpieczeniach
- PN-EN 60598-1:2007 Oprawy oświetleniowe. Wymagania ogólne i badania
- PN-EN 54-3:2003 Systemy sygnalizacji pożarowej. Część 3: Pożarowe urządzenia alarmowe. Sygnalizatory akustyczne
- PN-EN 54-4:2001/A1:2004 Systemy sygnalizacji pożarowej. Część 4: Zasilacze
- PN-EN 54-5:2003 Systemy sygnalizacji pożarowej. Część 5: Czujki ciepła. Czujki punktowe
- PN-EN 54-7:2004 Systemy sygnalizacji pożarowej. Część 7: Czujki dymu. Czujki punktowe działające z wykorzystaniem światła rozproszonego, światła przechodzącego lub jonizacji
- PN-EN 54-10:2005/A1:2006 (U) Systemy sygnalizacji pożarowej. Część 10: Czujniki płomienia. Czujki punktowe
- PN-EN 54-11:2004/A1:2006 (U) Systemy sygnalizacji pożarowej. Część 11: Ręczne ostrzegacze pożarowe
- PN-EN 54-12:2005 Systemy sygnalizacji pożarowej. Część 12: Czujki dymu. Czujki liniowe działające z wykorzystaniem wiązki światła przechodzącego
- PN-EN 54-17:2006 (U) Systemy sygnalizacji pożarowej. Część 17: Izolatory zwarć
- PN-EN 54-18:2006 (U) Systemy sygnalizacji pożarowej. Część 18: Urządzenia wejścia/wyjścia
- PN-EN 179:1999/A1:2002 Okucia budowlane. Zamknięcia awaryjne do wyjść uruchamiane klamką lub płytką naciskową. Wymagania i metody badań
- PN-EN 197-1:2002/A1:2005 Cement. Część 1: Skład, wymagania i kryteria zgodności dotyczące cementów powszechnego użytku
- PN-EN 295-10:2005 (U) Rury i kształtki kamionkowe i ich połączenia w sieci drenażowej i kanalizacyjnej. Wymagania mandatowe
- PN-EN 413-1:2005 Cement murarski. Część 1: Skład, wymagania i kryteria zgodności
- PN-EN 438-7:2005 (U) Wysokociśnieniowe laminaty dekoracyjne (HPL). Płyty z żywic termoutwardzalnych (zwane laminatami). Część 7: Laminaty kompaktowe i panele kompozytowe z HPL stosowane jako wykończenia ścian wewnętrznych i zewnętrznych oraz sufitów
- PN-EN 442-1:1999/A1:2005 Grzejniki. Część 1: Wymagania i warunki techniczne
- PN-EN 459-1:2003 Wapno budowlane. Część 1: Definicje, wymagania i kryteria zgodności
- PN-EN 516:2006 (U) Prefabrykowane akcesoria dachowe. Urządzenia umożliwiające chodzenie po dachu. Pomosty, stopnie szerokie i stopnie wąskie
- PN-EN 517:2006 (U) Prefabrykowane akcesoria dachowe. Dachowe haki zabezpieczające
- PN-EN 520:2005 (U) Płyty gipsowo-kartonowe. Definicje, wymagania i metody badań
- PN-EN 671-1:2002 Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne. Część 1: Hydranty wewnętrzne z węzłem półsztywnym
- PN-EN 681-1:2002 Uszczelnienia z elastomerów. Wymagania materiałowe dotyczące uszczelek złączy rur wodociągowych i odwadniających. Część 1: Guma
- PN-EN 681-2:2003 Uszczelnienia z elastomerów. Wymagania materiałowe dotyczące uszczelek złączy rur wodociągowych i odwadniających. Część 2: Elastomery termoplastyczne
- PN-EN 681-3:2003 Uszczelnienia z elastomerów. Wymagania materiałowe dotyczące uszczelek złączy rur wodociągowych i odwadniających. Część 3: Materiały z gumy porowatej
- PN-EN 681-4:2003 Uszczelnienia z elastomerów. Wymagania materiałowe dotyczące uszczelek złączy rur wodociągowych i odwadniających. Część 4: Elementy uszczelniające odlewane z poliuretanu
- PN-EN 771-1:2006 Wymagania dotyczące elementów murowych. Część 1: Elementy murowe ceramiczne
- PN-EN 771-5:2005/A1:2006; PN-EN 771-6:2006 (U) Wymagania dotyczące elementów murowych. Część 5: Elementy murowe z kamienia sztucznego
- PN-EN 845-1:2004 Specyfikacja wyrobów dodatkowych do murów. Część 1: Kotwy, listwy kotwiące, wieszaki i wsporniki
- PN-EN 845-2:2004 Specyfikacja wyrobów dodatkowych do murów. Część 2: Nadproża
- PN-EN 845-3:2004 Specyfikacja wyrobów dodatkowych do murów. Część 3: Stalowe zbrojenie do spoin wspornych

- PN-EN 934-2:2002/A2:2006(U) Domieszki do betonu, zaprawy i zaczynu. Część 2: Domieszki do betonu. Definicje, wymagania, zgodność, znakowanie i etykietowanie
- PN-EN 934-3:2004/AC: 2005 Domieszki do betonu, zaprawy i zaczynu. Część 3: Domieszki do zapraw do murów. Definicje, wymagania, zgodność, oznakowanie i etykietowanie
- PN-EN 998-1:2004/AC:2006 Wymagania dotyczące zapraw do murów. Część 1: Zaprawa tynkarska
- PN-EN 998-2:2004 Wymagania dotyczące zapraw do murów. Część 2: Zaprawa murarska
- PN-EN 1123-1:2002/A1:2005 (U) Rury i kształtki kanalizacyjne kielichowe z rur stalowych ze szwem wzdłużnym ocynkowane ogniowo. Część 1: Wymagania, badania, sterowanie jakością
- PN-EN 1124-1:2002/A1:2005 (U) Rury i kształtki kanalizacyjne kielichowe z rur stalowych nierdzewnych ze szwem wzdłużnym. Część 1: Wymagania, badania, sterowanie jakością
- PN-EN 1125:1999/A1:2002 Okucia budowlane. Zamknięcia przeciwpadniczne do wyjść uruchamiane prętem poziomym. Wymagania i metody badań
- PN-EN 1154:1999/A1:2004 Okucia budowlane. Zamykacze drzwiowe z regulacją przebiegu zamykania. Wymagania i metody badań
- PN-EN 1155:1999/A1:2004 Okucia budowlane. Przytrzymywacze elektryczne otwarcia drzwi rozwieranych i wahadłowych. Wymagania i metody badań
- PN-EN 1158:1999/A1: 2004 Okucia budowlane. Regulatory kolejności zamykania skrzydeł drzwiowych. Wymagania i metody badań
- PN-EN 1168:2005 (U) Prefabrykowane elementy z betonu. Płyty stropowe kanałowe
- PN-EN 1338:2005 Betonowe kostki brukowe. Wymagania i metody badań
- PN-EN 1339:2005 Betonowe płyty brukowe. Wymagania i metody badań
- PN-EN 1340:2004 Krawężniki betonowe. Wymagania i metody badań
- PN-EN 1341:2003 Płyty z kamienia naturalnego do zewnętrznych nawierzchni drogowych. Wymagania i metody badań
- PN-EN 1342:2003 Kostka brukowa z kamienia naturalnego do zewnętrznych nawierzchni drogowych. Wymagania i metody badań
- PN-EN 1343:2003 Krawężniki z kamienia naturalnego do zewnętrznych nawierzchni drogowych. Wymagania i metody badań
- PN-EN 1433:2005/A1:2006 (U) Kanały odwadniające nawierzchnię dla ruchu pieszego i kołowego. Klasyfikacja, wymagania konstrukcyjne, badanie, znakowanie i ocena zgodności
- PN-EN 1457:2003/A1:2004 Kominy. Ceramiczne wewnętrzne przewody kominowe. Wymagania i metody badań
- PN-EN 1469:2005 Wyroby z kamienia naturalnego. Płyty okładzinowe. Wymagania
- PN-EN 1504-2:2006 Wyroby i systemy do ochrony i napraw konstrukcji betonowych. Definicje, wymagania, sterowanie jakością i ocena zgodności. Część 2: Systemy ochrony powierzchni betonu
- PN-EN 1504-3:2006 (U) Wyroby i systemy do ochrony i napraw konstrukcji betonowych. Definicje, wymagania, sterowanie jakością i ocena zgodności. Część 3: Naprawy konstrukcyjne i niekonstrukcyjne
- PN-EN 1504-4:2006 Wyroby i systemy do ochrony i napraw konstrukcji betonowych. Definicje, wymagania, sterowanie jakością i ocena zgodności. Część 4: Łączenie konstrukcyjne
- PN-EN 1504-5:2005 (U) Wyroby i systemy do ochrony i napraw konstrukcji betonowych. Definicje, wymagania, sterowanie jakością i ocena zgodności. Część 5: Beton iniekcyjny
- PN-EN 1520:2005 Prefabrykowane elementy z betonu lekkiego kruszywowego o otwartej strukturze
- PN-EN 1856-1:2005 Kominy. Wymagania dla kominów metalowych. Część 1: Części składowe systemów kominowych
- PN-EN 1856-2:2006 Kominy. Wymagania dotyczące kominów metalowych. Część 2: Metalowe kanały wewnętrzne i metalowe łączniki
- PN-EN 1857:2005/AC:2006 Kominy. Części składowe. Betonowe kanały wewnętrzne
- PN-EN 1858:2005 Kominy. Części składowe. Kształtki betonowe
- PN-EN 1916:2005 Rury i kształtki z betonu niezbrojonego, betonu zbrojonego włóknem stalowym i żelbetowe
- PN-EN 1917:2004 Studzienki włączowe i niewłączowe z betonu niezbrojonego, z betonu zbrojonego włóknem stalowym i żelbetowe
- PN-EN 1935:2003 Okucia budowlane. Zawiasy jednoosiowe. Wymagania i metody badań
- PN-EN 10025-1:2005 (U) Wyroby walcowane na gorąco ze stali konstrukcyjnych. Część 1: Ogólne warunki techniczne dostawy

- PN-EN 10224:2004/A1:2005 (U) Rury i złączki ze stali niestopowej do transportu płynów wodnych łącznie z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Warunki techniczne dostawy
- PN-EN 10311:2005 (U) Połączenia dla rur stalowych i złączek do transportu wody i innych płynów wodnych
- PN-EN 10312:2004/A1:2005 (U) Rury ze szwem ze stali odpornej na korozję do transportu płynów wodnych łącznie z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Warunki techniczne dostawy
- PN-EN 12004:2002/A1:2003 Kleje do płytek. Definicje i wymagania techniczne
- PN-EN 12057:2005 Wyroby z kamienia naturalnego. Elementy modularne. Wymagania
- PN-EN 12058:2005 Wyroby z kamienia naturalnego. Płyty podłogowe schodowe. Wymagania
- PN-EN 12094-1:2006 Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły urządzeń gaśniczych gazowych. Część 1: Wymagania i metody badań dotyczące elektrycznych automatycznych urządzeń sterujących i opóźniających
- PN-EN 12094-2:2004 (U) Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły urządzeń gaśniczych gazowych. Część 2: Wymagania i metody badań dotyczące nieelektrycznych automatycznych urządzeń sterujących i opóźniających
- PN-EN 12094-3:2004 (U) Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły urządzeń gaśniczych gazowych. Część 3: Wymagania i metody badań dotyczące ręcznych urządzeń wyzwalających i zatrzymujących
- PN-EN 12094-4:2005 (U) Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły do urządzeń gaśniczych gazowych. Część 4: Wymagania i metody badań zespołów zaworu zbiornika i ich urządzeń wyzwalających
- PN-EN 12094-5:2002 Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły do urządzeń gaśniczych gazowych. Część 5: Wymagania i metody badań zaworów kierunkowych wysokociśnieniowych i niskociśnieniowych oraz ich urządzeń wyzwalających stosowanych w urządzeniach gaśniczych na CO₂
- PN-EN 12094-6:2002 Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły do urządzeń gaśniczych gazowych. Część 6: Wymagania i metody badań nieelektrycznych urządzeń blokujących stosowanych w urządzeniach gaśniczych na CO₂
- PN-EN 12094-7:2002/ A1:2005 (U) Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły do urządzeń gaśniczych gazowych. Część 7: Wymagania i metody badań dysz stosowanych w urządzeniach gaśniczych na CO₂
- PN-EN 12094-9:2006 Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły urządzeń gaśniczych gazowych. Część 9: Wymagania i metody badań dotyczące specjalnych czujek pożarowych
- PN-EN 12094-10:2006 Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły urządzeń gaśniczych gazowych. Część 10: Wymagania i metody badań dotyczące manometrów i łączników ciśnieniowych
- PN-EN 12094-11:2004 (U) Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły urządzeń gaśniczych gazowych. Część 11: Wymagania i metody badań dotyczące mechanicznych urządzeń ważących
- PN-EN 12094-12:2004 (U) Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły urządzeń gaśniczych gazowych. Część 12: Wymagania i metody badań dotyczące pneumatycznych urządzeń alarmowych
- PN-EN 12094-13:2005 Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły urządzeń gaśniczych gazowych. Część 13: Wymagania i metody badań zaworów zwrotnych
- PN-EN 12101-1:2005/A1: 2006 (U) Systemy kontroli rozprzestrzeniania dymu i ciepła. Część 1: Wymagania techniczne dotyczące kurtyn dymowych
- PN-EN 12101-2:2005 Systemy kontroli rozprzestrzeniania dymu i ciepła. Część 2: Wymagania techniczne dotyczące klap dymowych
- PN-EN 12101-3:2004/AC: 2005 Systemy kontroli rozprzestrzeniania dymu i ciepła. Część 3: Wymagania techniczne dotyczące wentylatorów oddymiających
- PN-EN 12101-6:2005 (U) Systemy kontroli rozprzestrzeniania dymu i ciepła. Część 6: Wymagania techniczne dotyczące systemów ciśnieniowych. Zestawy urządzeń
- PN-EN 12101-10:2006 (U) Systemy kontroli rozprzestrzeniania dymu i ciepła. Część 10: Źródła energii
- PN-EN 12209:2005/AC: 2006 Okucia budowlane. Zamki. Zamki wraz z zaczepami. Wymagania i metody badań
- PN-EN 12259-1:2005/A3:2006 (U) Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły urządzeń tryskaczowych i zraszaczowych. Część 1: Tryskacze
- PN-EN 12259-2:2001/ A2:2006 (U) Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły urządzeń tryskaczowych i zraszaczowych. Część 2: Zawory kontrolno-alarmowe wodne

- PN-EN 12259-3:2003/A2: 2006 (U) Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły urządzeń tryskaczowych i zraszaczowych. Część 3: Zawory kontrolno-alarmowe powietrzne
- PN-EN 12259-4:2003 Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły urządzeń tryskaczowych i zraszaczowych. Część 4: Turbinowe urządzenia alarmowe
- PN-EN 12259-5:2005 Stałe urządzenia gaśnicze. Podzespoły urządzeń tryskaczowych i zraszaczowych. Część 5 : Wskaźniki przepływu wody
- PN-EN 12380:2005 Zawory napowietrzające do systemów kanalizacyjnych. Wymagania, metody badań i ocena zgodności
- PN-EN 12620:2004 Kruszywa do betonu
- PN-EN 12794:2005 (U) Prefabrykaty betonowe. Pale fundamentowe
- PN-EN 12859:2002/A1:2004 Płyty gipsowe. Definicje, wymagania i metody badań Płyty gipsowe. Definicje, wymagania i metody badań
- PN-EN 12860:2002 Kleje gipsowe do płyt gipsowych. Definicje, wymagania i metody badań
- PN-EN 12878:2005 (U) Pigmenty do barwienia materiałów budowlanych na bazie cementu i/lub wapna. Wymagania i metody badań
- PN-EN 12951:2005 (U) Prefabrykowane akcesoria dachowe. Drabiny dachowe zamocowane na stałe. Charakterystyka wyrobu i metody badań
- PN-EN 13055-1:2003 Kruszywa lekkie. Część 1: Kruszywa lekkie do betonu, zaprawy i rzadkiej zaprawy
- PN-EN 13055-2:2006 Kruszywa lekkie. Część 2: Kruszywa lekkie do mieszanek bitumicznych i powierzchniowych utrwaleń oraz niezwiązanych i związanych zastosowań
- PN-EN 13101:2005 Stopnie do studzienek włazowych. Wymagania, znakowanie, badania i ocena zgodności
- PN-EN 13139:2003 Kruszywa do zaprawy
- PN-EN 13162:2002/AC: 2006 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby z wełny mineralnej (MW) produkowane fabrycznie. Specyfikacja
- PN-EN 13163:2004/AC: 2006 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby ze styropianu (EPS) produkowane fabrycznie. Specyfikacja
- PN-EN 13164:2003/AC: 2006 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby z polistyrenu ekstrudowanego (XPS) produkowane fabrycznie. Specyfikacja
- PN-EN 13165:2003/A2:2005, AC: 2006 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby ze sztywnej pianki poliuretanowej (PUR) produkowane fabrycznie. Specyfikacja
- PN-EN 13166:2003/AC: 2006 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby z pianki fenolowej (PF) produkowane fabrycznie. Specyfikacja
- PN-EN 13167:2003/AC:2006 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby ze szkła piankowego(CG) produkowane fabrycznie. Specyfikacja
- PN-EN 13168:2003/AC:2006 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby z wełny drzewnej (WW) produkowane fabrycznie. Specyfikacja
- PN-EN 13169:2003/AC: 2006 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby z ekspandowanego perlitu (EPB) produkowane fabrycznie. Specyfikacja
- PN-EN 13170:2003/AC: 2006 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby z ekspandowanego korka (ICB) produkowane fabrycznie. Specyfikacja
- PN-EN 13171:2002/AC: 2006 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby z włókien drzewnych (WF) produkowane fabrycznie. Wymagania
- PN-EN 13224:2006 Prefabrykaty betonowe. Płyty stropowe żebrowe
- PN-EN 13225:2006 Prefabrykaty betonowe. Podłużne elementy konstrukcyjne
- PN-EN 13249:2002 Geotekstylia i wyroby pokrewne. Właściwości wymagane w odniesieniu do wyrobów stosowanych do budowy dróg i innych powierzchni obciążonych ruchem (z wyłączeniem dróg kolejowych i nawierzchni asfaltowych)
- PN-EN 13249:2002/A1: 2005 (U) Geotekstylia i wyroby pokrewne. Właściwości wymagane w odniesieniu do wyrobów stosowanych do budowy dróg i innych powierzchni obciążonych ruchem (z wyłączeniem dróg kolejowych i nawierzchni asfaltowych)
- PN-EN 13250:2002/A1: 2005 (U) Geotekstylia i wyroby pokrewne. Właściwości wymagane w odniesieniu do wyrobów stosowanych do budowy dróg kolejowych
- PN-EN 13251:2002/A1: 2005 (U) Geotekstylia i wyroby pokrewne. Właściwości wymagane w odniesieniu do wyrobów stosowanych w robotach ziemnych, fundamentowaniu i konstrukcjach oporowych
- PN-EN 13252:2002/A1: 2005 (U) Geotekstylia i wyroby pokrewne. Właściwości wymagane w odniesieniu do wyrobów stosowanych w systemach drenażowych
- PN-EN 13257:2002/A1: 2005 (U) Geotekstylia i wyroby pokrewne. Właściwości wymagane w odniesieniu do wyrobów stosowanych do budowy składowisk odpadów stałych
- PN-EN 13279-1:2005 (U) Spoiwa gipsowe i tynki gipsowe. Część 1: Definicje i wymagania
- PN-EN 13310:2005 Zlewozmywaki kuchenne. Wymagania użytkowe i metody badań
- PN-EN 13564-1:2004 Urządzenia przeciwzalewowe w budynkach. Część 1: Wymagania

- PN-EN 13565-1:2004 (U) Stałe urządzenia gaśnicze. Urządzenia piankowe. Część 1: Wymagania i metody badań podzespołów
- PN-EN 13658-1:2005 (U) Listwy metalowe i obrzeża. Definicje, wymagania i metody badań. Część 1: Tynkowanie wewnątrz pomieszczeń
- PN-EN 13658-2:2005 (U) Listwy metalowe i obrzeża. Definicje, wymagania i metody badań. Część 2: Tynkowanie zewnętrzne
- PN-EN 13659:2006 Żaluzje. Wymagania eksploatacyjne łącznie z bezpieczeństwem
- PN-EN 13693:2005 (U) Prefabrykaty betonowe. Specjalne elementy dachowe
- PN-EN 13707:2006 Elastyczne wyroby wodochronne. Wyroby asfaltowe na osnowie do izolacji wodochronnej dachów. Definicje i właściwości
- PN-EN 13747:2005 (U) Prefabrykaty z betonu. Płyty stropowe dla systemów stropowych
- PN-EN 13748-1:2005/A1:2006 (U) Płytki lastrykowe Część 1: Płytki lastrykowe do zastosowań wewnętrznych
- PN-EN 13748-2:2006 Płytki lastrykowe. Część 2: Płytki lastrykowe do zastosowań zewnętrznych
- PN-EN 13813:2003 Podkłady podłogowe oraz materiały do ich wykonania. Materiały. Właściwości i wymagania
- PN-EN 13830:2005 Ściany osłonowe. Norma wyrobu
- PN-EN 13859-1:2005 (U) Elastyczne wyroby wodochronne. Definicje i właściwości wyrobów podkładowych. Część 1: Wyroby podkładowe do nieciągłych pokryć dachowych
- PN-EN 13859-2:2005 (U) Elastyczne wyroby wodochronne. Definicje i właściwości wyrobów podkładowych. Część 2: Wyroby podkładowe do ścian
- PN-EN 13950:2006 (U) Płyty zespolone gipsowo-kartonowe do izolacji cieplnej/akustycznej. Definicje, wymagania i metody badań
- PN-EN 13956:2005 (U) Elastyczne wyroby wodochronne. Wyroby z tworzyw sztucznych i kauczuku do pokryć dachowych. Definicje i właściwości
- PN-EN 13963:2005 (U) Materiały łączące do płyt gipsowo-kartonowych. Definicje, wymagania i metody badań
- PN-EN 13964:2005 Sufity podwieszane. Wymagania i metody badań
- PN-EN 13967:2005 (U) Elastyczne wyroby wodochronne. Wyroby z tworzyw sztucznych i kauczuku do izolacji przeciwwilgociowej łącznie z wyrobami z tworzyw sztucznych i kauczuku do izolacji przeciwwodnej elementów podziemnych. Definicje i właściwości
- PN-EN 13969:2005 (U) Elastyczne wyroby wodochronne. Wyroby asfaltowe do izolacji przeciwwilgociowej łącznie z wyrobami asfaltowymi do izolacji przeciwwodnej elementów podziemnych. Definicje i właściwości
- PN-EN 13970:2005 (U) Elastyczne wyroby wodochronne. Asfaltowe warstwy regulacyjne pary wodnej. Definicje i właściwości
- PN-EN 13978-1:2005 (U) Prefabrykaty z betonu. Prefabrykowane garaże betonowe. Część 1: Wymagania dla żelbetowych garaży monolitycznych lub składających się z pojedynczych sekcji o rozpiętości pomieszczenia
- PN-EN 13984:2005 (U) Elastyczne wyroby wodochronne. Warstwy regulacyjne pary wodnej z tworzyw sztucznych i kauczuku. Definicje i właściwości
- PN-EN 13986:2006 Płyty drewnopochodne stosowane w budownictwie. Właściwości, ocena zgodności i znakowanie
- PN-EN 14041:2006 Elastyczne, włókiennicze i laminowane pokrycia podłogowe. Właściwości zasadnicze
- PN-EN 14063-1:2005 Materiały i wyroby do izolacji cieplnej. Wyroby z lekkiego kruszywa z pęczniejących surowców ilastych (LWA) formowane in situ. Część 1: Specyfikacja wyrobów w postaci niezwiązanej przed zamontowaniem
- PN-EN 14080:2006 Konstrukcje drewniane. Drewno klejone warstwowo. Wymagania
- PN-EN 14081-1:2006 (U) Konstrukcje drewniane. Drewno konstrukcyjne sortowane wytrzymałościowo o przekroju prostokątnym. Część 1: Wymagania ogólne
- PN-EN 14188-1:2005 (U) Wypełniacze złączy i zalewy. Część 1: Specyfikacja zalew na gorąco
- PN-EN 14188-2:2005 (U) Wypełniacze szczelin i zalewy. Część 2: Specyfikacja zalew na zimno
- PN-EN 14188-3:2006 (U) Wypełniacze szczelin i zalewy. Część 3: Wymagania dla prefabrykowanych złączy
- PN-EN 14190:2005 (U) Wyroby przetworzone z płyt gipsowo-kartonowych. Definicje, wymagania i metody badań
- PN-EN 14195:2005 (U) Elementy szkieletowej konstrukcji stalowej dla systemów z płyt gipsowo-kartonowych. Definicje, wymagania i metody badań

- PN-EN 14209:2006 (U) Wstępnie formowane gzymsy z płyt gipsowo-kartonowych. Definicje, wymagania i metody badań
- PN-EN 14216:2005 Cement. Skład, wymagania i kryteria zgodności dotyczące cementów specjalnych o bardzo niskim cieple hydratacji
- PN-EN 14250:2005 Konstrukcje drewniane. Wymagania produkcyjne dotyczące prefabrykowanych elementów konstrukcyjnych łączonych płytkami kolczastymi
- PN-EN 14296:2005 (U) Urządzenia sanitarne. Publiczne umywalnie do mycia rąk
- PN-EN 14316-1:2005 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby do izolacji cieplnej z perlitu ekspandowanego (EP) formowane in situ. Część 1: Specyfikacja wyrobów przed zastosowaniem – w postaci związanej i niezwiązanej
- PN-EN 14317-1:2005 (U) Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby do izolacji cieplnej z eksfoliowanego wermikulitu (EV) formowane in situ. Część 1: Specyfikacja wyrobów w postaci związanej i niezwiązanej przed zamontowaniem
- PN-EN 14339:2005 (U) Hydranty podziemne
- PN-EN 14342:2006 Podłogi drewniane. Właściwości, ocena zgodności i znakowanie
- PN-EN 14374:2005 Konstrukcje drewniane. Fornir klejony warstwowo (LVL). Wymagania
- PN-EN 14384:2005 (U) Hydranty nadziemne
- PN-EN 14399-1:2005 (U) Obciążone wstępnie konstrukcyjne złącze śrubowe wysokiej wytrzymałości. Część 1: Wymagania ogólne
- PN-EN 14411:2005 Płytki i płyty ceramiczne. Definicje, klasyfikacja, charakterystyki i znakowanie
- PN-EN 14428:2006 Kabiny prysznicowe. Wymagania funkcjonalne i metody badania
- PN-EN 14471:2005 (U) Kominy. Systemy kominów z kanałami spalinowymi z tworzyw sztucznych. Wymagania i metody badań
- PN-EN 14496:2006 (U) Kleje gipsowe do płyt zespolonych stosowanych w izolacji cieplnej/akustycznej oraz do płyt gipsowo-kartonowych. Definicje, wymagania i metody badań
- PN-EN 14604:2005 (U) Autonomiczne czujki dymu
- PN-EN 14782:2006 (U) Samonośne płyty metalowe do pokryć dachowych, zewnętrznych okładzin i wewnętrznych wykładzin. Charakterystyka wyrobu
- PN-EN 15088:2006 (U) Aluminium i stopy aluminium. Wyroby konstrukcyjne do robót budowlanych. Warunki techniczne kontroli i dostawy
- szafki zastosowane pod dygestoria: przechowywanie rozpuszczalników zgodnie z normą EN 14 470-1
- oznakowanie zgodne z PN EN 14470-1/ISO 9001/TRbF

W trakcie projektowania i realizacji inwestycji obowiązują ponadto przepisy prawne i normy przywołane w Części opisowej niniejszego Opracowania.

oraz:

- Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych, Arkady, 1989 r.
- Wytyczne techniczne G-3.1, Pomiary i opracowania realizacyjne, GUGiK, Warszawa 2006
- Instrukcja odbudowy nawierzchni drogowych po wykopach związanych z wykonaniem i remontami urządzeń podziemnej infrastruktury technicznej, IGPIK, Warszawa 2000
- Wytyczne projektowania instalacji centralnego ogrzewania, COBRTI INSTAL
- Warunki techniczne wykonania i odbioru instalacji wentylacyjnych, COBRTI INSTAL
- Warunki techniczne wykonania i odbioru instalacji ogrzewczych, COBRTI INSTAL
- Warunki techniczne wykonania i odbioru instalacji wodociągowych, COBRTI INSTAL
- Warunki techniczne wykonania i odbioru sieci wodociągowych, COBRTI INSTAL
- Warunki techniczne wykonania i odbioru sieci ciepłowniczych z rur i elementów preizolowanych, COBRTI INSTAL
- Warunki techniczne wykonania i odbioru sieci kanalizacyjnych, COBRTI INSTAL
- Praca zbiorowa Poradnik inżyniera i technika budowlanego ARKADY, Warszawa 1968,
- Bogucki, Żybertowicz Tablice do projektowania konstrukcji metalowych ARKADY Warszawa 1996
- Specyfikacje techniczne wykonania i odbioru robót budowlanych. Instalacje wodociągowe z tworzyw sztucznych. OWEOb „Promocja” Sp.z o.o. Warszawa 2005r.
- Specyfikacje techniczne wykonania i odbioru robót budowlanych. Instalacje kanalizacyjne z tworzyw sztucznych. OWEOb „Promocja” Sp.z o.o. Warszawa
- Warunki Techniczne Wykonania i Odbioru Robót Budowlano - Montażowych, część II - instalacje Sanitarne i Przemysłowe, M. B. P. M. B, Warszawa
- „Warunkami Technicznymi Wykonania i Odbioru Rurociągów z Tworzyw Sztucznych” z 1996 r.

- Instalacje elektryczne. Warunki techniczne z komentarzami. Wymagania odbioru i eksploatacji. Przepisy prawne i normy. Wydanie III. Warszawa, COBO-Profil, COBR Elektromontaż 2000.